



கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் 2-வது நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053
மலர் - 14 இதழ் - 08 - நவம்பர் 2022

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
முனைவர் ந.முத்துமோகன்
முனைவர் மு.இராமசுவாமி
முனைவர். நா.இராமச்சந்திரன்
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
முனைவர் ஞா.ஸ்.உபன்
ப.குராஜன்
முனைவர் இரா.அறவேந்தன்
முனைவர் இரா.காமராசு
முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in
இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்.

உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்.

நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்

ஆசிரியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) விட்..

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968. 26258410

2-வது...



- 1 படித்துப் பாருங்களேன்...
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....04
- 2 தமிழில் ஏன் வேண்டும்
தொழில்நுட்பப் படிப்பு
பாக்டர். சு.நரேந்திரன்.....13
- 3 பாசிசம் குறித்து நிகோஸ் பௌலந்த்சாஸ்
ந. முத்துமோகன்.....21
- 4 நாஞ்சில் நாட்டில் நம்புதிரிகளுக்குச் சோதனை
அ.கா.பெருமாள்.....25
- 5 இன்றைய தேவை
சமூகச் செயல்பாட்டாளர்கள்
க.பழனித்துரை.....35
- 6 சு.தமிழ்ச்செல்வி புதினங்களில் தொழில்கள்
முனைவர் ப.இந்திரா.....39
- 7 ஜீனியஸ் அல்லது அறிவு ஜீவி குழந்தை
மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்.....45
- 8 புதிய பசுமைப் புரட்சி செய்வோம்!
முனைவர்.தி.ராஜ் பிரவின்.....49
- 9 பெரிய பெரிய ஆயுதங்கள்
அண்டனூர் சுரா.....53
- 10 நவீன கவிதைகளில்
ஆணாதிக்கமும் பெண் விடுதலையும்
த.செந்தமிழ்.....57
- 11 முகம் மாறிய முடி திருத்தகங்கள்
செல்வகதிரவன்.....63
- 12 இந்தியச் சமூகம்: மார்க்சும் பெரியாரும்
முனைவர் சு.மாதவன்.....66
- 13 கப்பலோட்டிய கதை நூல் திறனாய்வு
முனைவர் சு.வெங்கடாச்சலம்.....72

ஐறந்தோரும் கதை கூறுவர் ஒரு தடயவியல் துறை மருத்துவரின் நினைவுகள் மருத்துவர் உம்மதத்தன்.B.(2021)

DEAD MEN TELL TALES. THE MEMOIR OF A POLICE SURGEON | Dr.B.UMADATHAN (2021)
Translated from the Malayalam By Priya k.Nair | HarperCollins Publishers, India

(சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி)

ஒருவரின் முக அமைப்பானது அவரது முக எலும்புகளின் அமைப்பை ஒத்திருக்கும் என்ற உண்மையை மருத்துவ அறிவியல் நிறுவியுள்ளது. இதை உறுதிப்படுத்தப் பயன்படுத்தும் தொழில் முறையானது மேலடுக்க ஒளிப்படம் (Photographic Superimposition) என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய கொலை நிகழ்ந்த காலத்தில் ஹைதராபாத் நகரில் உள்ள மத்திய சோதனைச் சாலைதான் இதற்கான தொழில்நுட்பக் கருவிகளைக் கொண்டிருந்தது.கொலையுண்டவரின் மண்டை ஓட்டை ஹைதராபாத்துக்கு அனுப்ப புலன் விசாரணை அதிகாரியான ஆய்வாளர் கோவிந்தன் விரும்பவில்லை. ஆய்வின் முடிவு கிடைப்பதற்குக் காலம் எடுக்கும் என்று அவர் கருதியதே இதற்குக் காரணம். எனவே, உம்மதத்தனையே இப்பணியை மேற்கொள்ளும்படிக் கூறினார். "போட்டோ கிராபி சூப்பர் இம்போசிசன்" என்ற சொல்லை மட்டுமே உம்மதத்தன் கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆனால், இத் தொழில்நுட்பத்தை அவர் ஒருபோதும் மேற்கொண்டதில்லை. ஆனால், இதைக் குறித்து ஏராளமான நூல்களையும் ஆய்விதழ்களில் வெளியான கட்டுரைகளையும் அவர் படித்திருந்தார். மேலும்,

இம்முயற்சிக்குத் துணைபுரிய எடின்பர்க் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஜான் கிளைஸ்டர் என்பவரும் ஜேம்ஸ் கூப்பர் பிராஷ் என்பவரும் இணைந்து எழுதிய "ரக்ஸ்டன் வழக்கின் மருத்துவ-சட்டவியல் அம்சங்கள்"(Medico-legal Aspects Of the Ruxton Case) என்ற நூலையும் தேடி எடுத்துப் படித்தார். இது இவரது பணிக்கு மிகவும் உதவும் தன்மை கொண்டதாய் அமைந்தது. மேலும், ஒளிப்படக் கலையையும் அதன் தொழில் நுட்பத்தையும் இவர் அறிந்திருந்தமையால் இப்பணியை எளிதாக மேற்கொள்ள முடிந்தது.இருப்பினும் சில கருவிகளின் போதாமை இருந்தது.

கொலையுண்ட இராதாகிருஷ்ணன் வீட்டில் இருந்து அவரது ஒளிப்படம் ஒன்று அவருக்குக் கிடைத்தது. அது கிளியனூரில் உள்ள ஒளிப்பட நிலையத்தில் எடுக்கப்பட்டதென்பதால் அதன் நெகட்டிவை அவரால் பெறமுடிந்தது. இவரும் ஜாரஜ் பால் என்ற இவரது துறை சார்ந்த மற்றொரு மருத்துவரும் இணைந்து சில தொழில்நுட்ப முறைகளைக் கையாண்டு கொலையுண்டவரின் அச்ச அசலான முகத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒளிப்படத்தை உருவாக்கினர். இது இவர்களது பணியின் முதற்கட்டம்.

அடுத்து, கொலையுண்டவரின் மண்டை ஓட்டின் ஒளிப்படத்தைப் பல்வேறு கோணங்களில் எடுப்பது. இம் முயற்சியில் மண்டை ஓட்டை நிறுத்திவைக்க ஒரு தாங்கி (ஸ்டாண்ட்) தேவைப்பட்டது. இது கிடைக்காத நிலையில் அதன் வரைபடம் ஒன்றை உருவாக்கி, அதன் துணையுடன் தாசன் என்ற நண்பரின் உதவியால் தாங்கி ஒன்றை உருவாக்கினார்கள். அதில் மண்டை ஓட்டை வைத்துப் படமெடுத்தனர். பின்னர் முகத்தின் ஒளிப்படத்தையும் மண்டை ஓட்டின் ஒளிப்படத்தையும் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்தனர். மானுடவியல் அடிப்படையில் இரண்டையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த போது முக எலும்புகளும் ஒளிப்படமும் ஒத்திருந்தன. எனவே, சாணக்குழியில் கிடைத்த மண்டை ஒரு இராதாகிருஷ்ணனுடைய மண்டை ஒருதான் என்பது உறுதியாயிற்று.

சில மாதங்கள் கழித்து இக் கொலை வழக்கு வஞ்சியூர் அமர்வு நீதிமன்றத்தில் (செசன்ஸ் கோர்ட்) விசாரணைக்கு வந்தது. இவ்வழக்கில் காவல் துறையின் சார்பில் சூழ்நிலைச் சான்றுகளே முன்வைக்கப்பட்டன. தம்பி ரவியின் ஒப்புதல் வாக்குமூலமும் துணை நின்றது. குற்றம் சாட்டப்பட்ட இருவருக்கும் புகழ்வாய்ந்த வழக்கறிஞரான பரமேஸ்வரன் பிள்ளை வாதாடினார். அவர் தன்னுடைய வாதத்தில், தடய அறிவியல் துறை மருத்துவரும் காவல் துறையினரும் இணைந்து மேற்கொண்ட ஓர் எளிய முறையே மேலடுக்க ஒளிப்படம் என்று குறிப்பிட்டார். மருத்துவர் உம்மதத்தனிடம் ஏராளமான வினாக்களைத் தொடுத்தார். தடயவியல் துறையின் தலைவராக விளங்கிய மருத்துவர் கந்தசாமியையும் குறுக்கு விசாரணை செய்தார். மேலடுக்க ஒளிப்படம் எடுத்த போது ஒளிப்படக் கலைஞரின் உதவியை உம்மதத்தன் பெற்றாரா? அல்லது அவர் தனித்தெடுத்தாரா என்று கந்தசாமியிடம் கேட்டார். உம்மதத்தன் தேர்ந்த ஒளிப்படக் கலைஞர் என்று அவர் விடையளித்ததும் குறுக்கு விசாரணையை நிறுத்திக்கொண்டார்.

இச் செய்திகளுடன் வழக்கின் தீர்ப்பு என்னாயிற்று என்று கூறாமலேயே வேறு வழக்குகளில் அவர் மேற்கொண்ட மேலடுக்க முறையைக் கூறிச் சொல்கிறார். ஒருவேளை அறிவியல் சார்ந்த அவரது ஆய்வு நீதிமன்றத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது போயிருக்குமோ? (அனுமானம்தான்).

அடுத்து, ஒரு கொலை நிகழ்வு குறித்தும் அதில் கொலையுண்டவர் யார் என்பதைக் கண்டறிவதில் அவரது பங்களிப்பு குறித்தும் இருபத்தி ஐந்தாவது இயலில் எழுதியுள்ள செய்திகளைக் காண்போம்.

ஒரு கார் விபத்து:

1984 ஆவது ஆண்டில் மாவேலிக்கராவுக்கும் செங்கனூருக்கும் இடையில் ஒருவர் தம் காரை ஓட்டியவாறு வந்துகொண்டிருந்தார். குன்னம்

கொல்லக்கடவு பாலத்திற்கு வந்தபோது அம்பாசிடர் கார் ஒன்று சாலையில் இருந்து விலகி வயலில் கவிழ்ந்து கிடந்ததை அவர் கண்டார். உடனே தன் காரை நிறுத்திவிட்டு, அருகில் இருந்த வீட்டுக் கதவைத் தட்டினார். அதில் வசித்துவந்த சுரேஷ்குமார் என்பவர் வீட்டில் இருந்து வெளியில் வந்ததும் தாம் கண்ட காட்சியை அவரிடம் கூறினார். அவர் தன் அண்டை வீட்டில் வசிக்கும் இராதாகிருஷ்ணனை அழைத்து இதைத் தெரிவித்தார். இருவரும் ஒன்றாக அக் கார் கிடந்த இடத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள். அக் காரைப் பார்த்தபோது அதன் வலதுபக்கக் கதவு திறந்திருந்தது. தீப்பற்றி எரிந்திருந்த அக்காரின் ஸ்டீரேயிங் வீலுக்குப் பின்னால் கரிக்கட்டையாய் இருந்த உடல் ஒன்று அடையாளம் காணமுடியாத நிலையில் சாய்ந்திருந்தது.



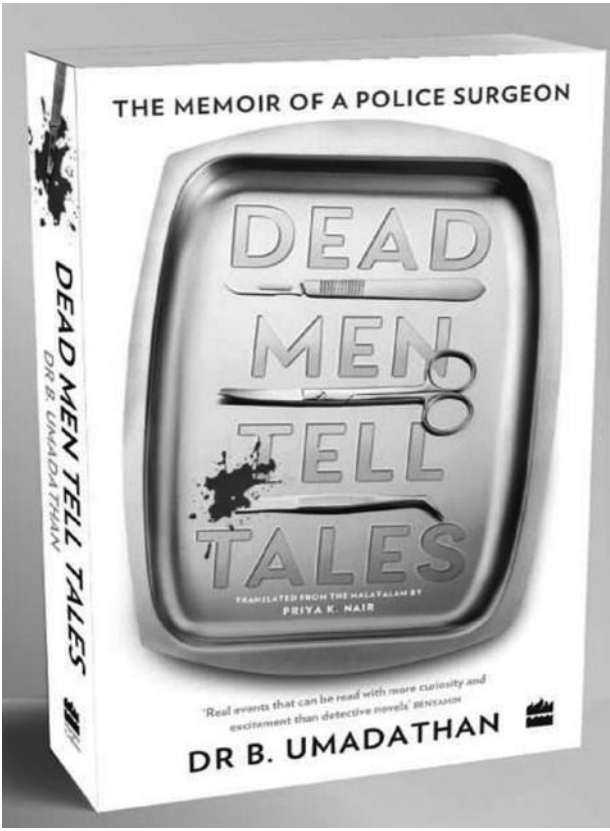
புலனாய்வு:

இக் காட்சியை முதலில் கண்டவர்களில் ஒருவரான இராதாகிருஷ்ணன் மாவேலிக்கரைக் காவல் நிலையம் சென்று இந்நிகழ்வைத் தெரிவித்தார். அதன் பின்னர் துணைக் கண்காணிப்பாளர் அரிதாஸ் அதிகாலை மணி அளவில் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

K.L.Q.7831 என்ற அம்பாசிடர் கார் செரியநாடு ஊரைச் சேர்ந்த சுகுமாரன் குருப் என்பவருக்கு உரிமையானது என்பதும் அவர் அயல்நாடு வாழ் இந்தியர் (NRI) என்பதும் தெரியவந்தது. இதன் அடிப்படையில் காரில் காணப்பட்ட உடல் அவருடையது என்று அப்பகுதி மக்கள் நம்பினர்.

புலனாய்வின் தொடக்கம்:

சிறிது நேரத்தில் மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளரும் தடயவியல் மருத்துவரான உம்மதத்தனும் வந்துசேர்ந்தனர். அந்த இடத்திலேயே பிண அறுவைச் சோதனையை அவர் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. தொடக்க நிலையில் பிரேத



விசாரணை (Inquest) நடத்திய அரிதாஸ், பிரேத விசாரணைப் படிவத்தை உம்மதத்தனிடம் கொடுத்தார். அப்படிவத்தில் இறந்தவரின் பெயர் 'சுகுமாரன் குருப்' என்று சொல்லப்படுபவர்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அங்குக் கூடியிருந்த மக்கள் திரள், காரில் இருந்த பிணம் சுகுமாரன் குருப் (இனி:குருப்) என்பவரது என்று உறுதியாக நம்பிய நிலையில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தது, தடயவியல் மருத்துவருக்கு வியப்பையளித்தது. இது குறித்து அரிதாசிடம் கேட்டபோது, இது குறித்துப் பின்னால் கூறுவதாகக் கூறிவிட்டார். இதற்கு ஏதோ ஒரு காரணம் இருக்குமென்று உம்மதத்தன் அனுமானித்தார்.

விபத்து நடந்த இடத்திலேயே அமைக்கப்பட்ட கூடாரத்தில் பிண அறுவைச் சோதனையை அவர் தொடங்கினார். மிகவும் சிதைந்த நிலையில் பிணம் இருந்தது. தலைமுடி முற்றிலும் எரிந்துபோய் அது யாருடையது என்று எளிதில் கண்டுபிடிக்க இயலாத நிலையில் இருந்தது.

தம் பணியைத் தொடங்கும் முன்னர் கைக்கடிகாரம், மோதிரம் போன்ற உடைமைகள் எதுவும் பிணத்தில் காணப்படவில்லை என்பதைக் கவனித்தார். அயல்நாட்டில் பணிபுரியும் ஒருவர் கைக்கடிகாரம் கூட அணியாதிருந்தது அவருக்குப் பெரும் வியப்பை அளித்தது. அதன் தோள்ப்பட்டை, கால் மூட்டுகள் நீங்கலாக உடல் முழுவதும் கரிக்கட்டையாக இருந்தது. தோளின் மீது பெட்ரோல்

போன்ற ஒன்று ஊற்றப்பட்ட அடையாளம் தெரிந்தது. இறந்தவன் உயிரோடிருக்கும்போது எரிக்கப்பட்டதற்கான அடையாளம் எதுவும் உடலில் காணப்படவில்லை. இதனை அடுத்து, பிண ஆய்வை நேரில் காண்பது போன்ற உணர்வு வாசிப்பவனுக்கு ஏற்படும் வகையில் அதை விவரித்துள்ளார்.

பற்கள், எலும்புகளின் துணையால் இறந்தவனின் வயது முப்பதில் இருந்து முப்பத்தைந்துக்குள் இருக்கும் என்றும், அவனது உயரம் 180.செ.மீ. என்றும் அனுமானித்தார். இறுதியாக அரிதாசிடம் தாம் கண்டறிந்த உண்மைகளாகப் பின் வருவனவற்றைக் குறிப்பிட்டார்.

★ கொலை நிகழ்வுக்குப் பின்னரே உடலுக்கு எரியூட்டப்பட்டுள்ளது.

★ இறந்தவனுக்கு நஞ்சூட்டப் பட்டிருக்கலாம்.

பிண அறுவைச் சோதனை முடிந்ததும் மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர், துணைக் கண்காணிப்பாளர் அரிதாஸ் ஆகிய இருவருடன் உம்மதத்தன் மாவேலிக்கரை காவல் நிலையத்திற்குச் சென்றார். அங்கு பாஸ்கர பிள்ளை (இனி:பிள்ளை) என்பவர் காத்திருந்தார்.

பாஸ்கர பிள்ளை:

இவன் குருப்பின் மனைவி சரசம்மாளின் சகோதரி தங்கமணியின் கணவன். அபுதாபியில் குருப்புக்கு எதிரிகள் உண்டென்றும் அவர்கள் குருப்பைக் கொன்றிருக்கலாம் என்றும் காவல் துறையினரிடம் முதலில் கூறியது இவன்தான். இதன் பொருட்டு இவனை விசாரணைக்கு அழைத்திருந்தனர். வேட்டி கட்டி முழுக்கைச் சட்டையுடன் காட்சி அளித்த இவன் இம் மூவரைக் கண்டதும் கூப்பிய கரங்களுடன் மூலையில் நின்றான். இவனது தோற்றம் சற்று வேறுபாடாக அரிதாசுக்குப் பட்டது. ஏனெனில் மாவேலிக்கரைப் பகுதி மக்கள் முழுக்கைச் சட்டை அணியும் பழக்கம் இல்லாதவர்கள். இது குறித்து அவர் பிள்ளையிடம் கேட்டபோது, தாம் வழக்கமாக இப்படி ஆடையணியும் பழக்கமுடையவன் என்று விடையளித்தான். சட்டையின் கையைச் சுருட்டிவிடும்படி அரிதாஸ் கூறியதும் அவ்வாறே செய்தான்.

அவனது இரண்டு முன் கைகளிலும் தீப்புண்கள் காணப்பட்டன.

அங்கிருந்த ஓர் அறைக்கு அவனை அழைத்துச் சென்று உம்மதத்தன் பரிசோதித்தார்.

அவனது முகத்தின் வலது பக்கம் வலது புருவம், பாதம் ஆகிய இடங்களில் நெருப்புக்காயம் தென்பட்டது. இது ஒரு நாளுக்கு முற்படாதது.

இனி இதற்கு மேல் மறைக்க முடியாது என்ற நிலையில்” “ஐயா நான்தான் குருப்பைக் கொன்றேன்” என்று நாடகபாணியில் ஒத்துக் கொண்டான்.

"எனக்கு ஐக்கிய அரபு நாட்டில் வேலை வாங்கித் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்து ₹50,000 வாங்கி ஏமாற்றிவிட்டான். அதற்குப் பழிவாங்கவே அவனைக் கொன்றேன்" என்பதாக அவனது வாக்குமூலம் அமைந்தது.

பிணம் கிடந்த பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கையுறைகளில் ஒன்றில் மயிர்கள் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றையும் பிள்ளையிடம் இருந்து உம்மதத்தன் சேகரித்த மயிர்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த தடயவியல் துறையின் உதவி இயக்குநர், இரண்டும் ஒரே மனிதனுக்குரியவை என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இக் கையுறைகளை செங்கனூரில் உள்ள மருந்துக்கடை ஒன்றில் பிள்ளை வாங்கியதை அரிதாஸ் கண்டறிந்தார்.

குருப் கொலை செய்யப்பட்டதை உறுதிப் படுத்துவதாக இச்சான்றுகள் அமைந்திருந்தபோதிலும் அரிதாஸ் இதை நம்பவில்லை. இதன் பின்னர் அவருக்கு வந்த தொலைபேசி அழைப்பு ஒன்று இறந்துபோனவன் குருப் அல்ல! வேறு ஓர் இளைஞன் என்று குறிப்பிட்டது. இச்செய்தி குறித்து அரிதாஸ் வியப்படையவில்லை.

ஏன் எனில் எரிந்த காரையும் உடலையும் பார்வையிட வந்த அன்றே குருப்பின் வீட்டிற்கு இரு அதிகாரிகளை அவர் அனுப்பி வைத்திருந்தார். சீருடை அணியாது சென்ற அவர்கள் கழுக்கமான முறையில் அங்கு நிகழ்வனவற்றை ஆராய்ந்தனர். அங்கு ஒருவரும் குருப்பின் மறைவிற்கு வருந்தவில்லை என்றும் கோழிக்கறி சமைக்கும் மணம் வந்ததாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். அன்று மாலையில் குருப்பின் வீட்டிற்கு அரிதாஸ் சென்று சோதனையிட்டபோது, கோழிக்கறியின் மிச்சத்தைக் கண்டறிந்தார். இவற்றை எல்லாம் பிண ஆய்வுக்கு முன்பே அவர் அறிந்திருந்ததால்தான் பிண ஆய்வு தொடர்பான படிவத்தில் 'சுகுமாரன் குருப் என்று சொல்லப்படுபவர்' என்று எழுதியிருந்தார்.

எரிந்துபோன கார் தவிர குருப்பிடம் சுற்றுலா கார் ஒன்றும் இருந்தது. அபுதாபியில் இருந்து வந்து தங்கும்போதெல்லாம் குருப் இதைத்தான் பயன்படுத்துவான். குருப்பின் இக் காரைக் குறித்தும் இதன் ஓட்டுநரான பொன்னப்பன் குறித்தும் எதுவும் தெரியவில்லை. இது காவல் துறையினருக்கும் அங்குள்ள ஏனையோருக்கும் அவன் மீது ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்தியது.

பொன்னப்பன் வருதல்:

குருப்பின் உடல் அடக்கம் அவனது வீட்டின் தோட்டத்தில் நடந்து முடிந்தது. அதன் பின்னர் அந்த இடத்திற்கு குருப்பின் சுற்றுலா காரில் பொன்னப்பன் வந்து சேர்ந்தான். இக்கொலையில் அவன் மீது ஐயப்பாடு இருந்தமையால் அனைவரும் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு இக்கொலையில் அவனது பங்களிப்பு குறித்து வினவத் தொடங்கினர். ஆலப்புழையில் இருந்து அக்காரை வாடகைக்கு எடுத்தவர்கள் அலுவலர் என்ற ஊருக்குப் போனதாகவும் மாவேலிக்கரையைச் சென்றடைந்தபோது குருப்பின் மரணச் செய்தியை அறிந்து திரும்பி வந்ததாகவும் கூறினான். ஆனால் ஒருவரும் இதை நம்பவில்லை.

குருப்பின் தாய்மாமா பொன்னப்பனைத் தன் வீட்டிற்கு வரவழைத்து விசாரித்தார். குருப்புடன் ஆலப்புழையில் இருந்து காரில் செரியநாடு சென்றதாகவும் தான் ஓட்டிவந்த கார் இளைஞன் ஒருவன் மீது மோதி அவன் இறந்து போனதாகவும் அந்த உடல்தான் காரில் வைத்து எரிக்கப்பட்டதாகவும் பொன்னப்பன் கூறினான். குருப்பின் தாய்மாமாவின் மகன் காவல் துறையில் துணைக் கண்காணிப்பாளராகப் பணியாற்றிவந்தார். அத்துடன் அவர் அரிதாசின் நண்பராகவும் இருந்தார். இக் காரணங்களால் இவ்வுண்மையை மறைக்க அவர் விரும்பவில்லை. எனவே, பொன்னப்பன் கூறிய செய்தியை அவர் அரிதாசிடம் கூறிவிட்டார். ஆனால் அரிதாஸ் இதை நம்பவில்லை. ஏனெனில், பொன்னப்பனின் கூற்று பிள்ளையின் கூற்றுடன் முரண்பட்டிருந்தது. இருவரது கூற்றுக்களும் பொய்யானவை என்பதே அவரது கருத்தாக இருந்தது. சாலை விபத்தில் ஒருவர் இறந்து போனால் குறிப்பாக அதைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சிகள் எவரும் இல்லாத நிலையில் ஓட்டுநர் அதைக் காவல் துறைக்குத் தெரிவிப்பதில்லை என்பதே நடைமுறை உண்மை.

சாலை விபத்தில் இறந்தவரது உடலில் காணப்படும் வழக்கமான காயங்கள் எதுவும் உம்மதத்தன் மேற்கொண்ட பிண ஆய்வுச் சோதனையில் தென்படவில்லை. இதனால் அவரும் இதை நம்பவில்லை. ஆனால், யாரோ ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டு அவரது பிணம் எரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது மட்டும் உண்மை. கொலை செய்யப்பட்டவன் யார்? அவனைக் கொன்றது யார்? இக் கேள்விகளுக்கு விடை தேட வேண்டியிருந்தது. அரிதாசின் தேடல் குருப்பை மையமாகக் கொண்டமைந்தது.

குருப்பைத் தேடி:

ஆலப்புழையில் உள்ள உயரிய தங்கும் விடுதி ஒன்றில் பொன்னப்பன் அறை எடுத்துத் தங்கியிருந்தமை அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. கிரிஸ்டி

என்ற உதவி ஆய்வாளரிடம் குருப்பின் ஒளிப்படத்தைக் கொடுத்து அவரை அங்கு அனுப்பினார். அவரும் அங்கு சென்று குருப்பின் ஒளிப்படத்தைக் காட்டி விடுதியின் பணியாளர்களிடம் விசாரித்தார். படத்தில் உள்ளவன் அங்கு தங்கியிருந்து அன்று காலையில்தான் அறையைக் காலி செய்து புறப்பட்டுச் சென்றதாகத் தெரியவந்தது. விடுதியின் பதிவேட்டில் 'வேணுகோபால் 'ஆலப்புழை' என்ற பொய்யான பெயர் பதிவாகி இருந்தது. உதவி ஆய்வாளர் அப்பதிவேட்டைக் கைப்பற்றி மாவேலிக்கரை வந்தார்.

குருப் தன் வீட்டினருக்கு எழுதிய கடிதங்களில் காணப்பட்ட எழுத்துக்களுடன் பதிவேட்டில் காணப்பட்ட எழுத்துக்கள் ஒத்திருப்பது தொடக்க நிலை ஆய்வில் கண்டறியப்பட்டது.

இவ்வண்மை தடயவியல் நிபுணர்களால் பின்னர் உறுதிசெய்யப்பட்டது.

புனைவை மிஞ்சிய உண்மை:

உயிரோடு உலவிவந்த குருப்பைக் கண்டறிய முடியாததற்காக அரிதாஸ் சோர்ந்துவிடவில்லை. குருப்பின் சகாவான பிள்ளையின் மீது தன் பார்வையைச் செலுத்தினார்! விளைவு? அவரிடம் இருந்து ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கிடைத்தது. அது பேராசையும் குரூரமும் கலந்து வெளிப்படும் ஒரு புனை கதைக்கு இணையான ஒன்றாகும். இதன் தொடக்கம் 1984 சனவரி 6ஆவது நாளாக அமைந்தது. இந்த நாளில்தான் குருப் அபுதாபியில் இருந்து விடுமுறையில் கேரளத்திற்குத் திரும்பினான். அவனை வரவேற்று செங்கனூருக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காகப் பிள்ளையும் பொன்னப்பனும் காருடன் திருவனந்தபுரம் விமான நிலையத்திற்கு வந்திருந்தனர். அவனுடன் சாவக்காடு ஊரைச் சேர்ந்த சாகு என்பவனும் வந்திருந்தனான். ஆக மொத்தம் நால்வரடங்கிய அணி ஒன்று உருவாகிவிட்டது. இந் நால்வர் அணி ஒன்றுகூடி திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டுவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டது. அத் திட்டம் குறித்தும் அதைச் செயல்படுத்தியமை குறித்தும் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக அரிதாசிடம் பிள்ளை கூறிய செய்திகளின் சுருக்கம் வருமாறு:

ரூபாய் ஐம்பது இலட்சத்திற்கு அபுதாபியில் குருப் ஆயுள் காப்பீடு செய்திருந்தான். அவன் இறந்துபோனதாக உறுதிப்படுத்தினால் அந்தத் தொகை கிடைக்கும். அதில் அம்மூவருக்கும் பங்கு தருவதாக குருப் வாக்களித்தான். விபத்து ஒன்றில் அவன் மரணமடைந்தால் மேலும் அதிகத் தொகை கிடைக்கும். இதன் பொருட்டு குருப் இறந்தது போன்ற ஒரு நாடகத்தை நடத்த நால்வரும் திட்டமிட்டனர். கலந்துரையாடினர். இறுதியாக

அவர்கள் எடுத்த முடிவு இதுதான். பிணம் ஒன்றை குருப்பின் காரின் முன் இருக்கையில் ஸ்டீயரிங் வீலிற்கு முன்பாக அமரவைத்து காருக்கு நெருப்பு வைத்துவிடவேண்டும். கார் விபத்தில் குருப் இறந்து போனதாக நம்புவதற்கு இது துணை புரியும். பின்னர் ஆயுள் காப்பீட்டுத் தொகையையும் விபத்திற்கான இழப்பீட்டுத் தொகையையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இத் திட்டத்திற்கு அடிப்படைத் தேவையாக குருப்பின் உடல் தோற்றத்துடன் பொருந்தி வரக்கூடிய பிணம் ஒன்று தேவைப்பட்டது. இதன் பொருட்டு ஆலப்புழை மருத்துவக்கல்லூரி உடற்கூறியல் துறையின் சோதனைக் கூட உதவியாளரைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள். ஆனால், பிணக்கூறு அறுவையின் போது ஃபார்மலின் திரவத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட பிணம் என்பது கண்டறியப்பட்டுவிடும் என்பதால் அத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். ஆலப்புழையில் உள்ள 'வலிய சுடுகாடு' (வலிய-பெரிய) என்ற தோட்டத்தில் இருந்து பொருத்தமான பிணம் ஒன்றைப் பெற முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால், அதன் பாதுகாவலர் இச்சதியில் சேர விரும்வில்லை. இறுதியில் குருப்பின் உடல் வாக்குப்பொருத்தமான ஒருவரைக் கண்டுபிடித்து அவரைக் கொலை செய்து அப்பிணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடிவு செய்தனர்.

ஒரு பலி ஆடு:

இம் முடிவை நிறைவேற்றப் பலியாடு ஒன்றைத் தேடத் தொடங்கினர். 21 சனவரி 1984 அன்று ஹரிபாட்டிற்கும் ஆலப்புழைக்கும் இடையே பலமுறை அலைந்தனர். அன்று நள்ளிரவில் கருவட்டா ஊரில் உள்ள ஹரி திரை அரங்கின் முன்பு ஓர் இளைஞன் இவர்களிடம் சிக்கினான். பொன்னப்பன் காரை ஓட்டிவந்தான். குருப் இவர்களுக்காக ஆலப்புழையில் காத்திருந்தான். ஒரு புட்டியில் மதுவும் மற்றொரு புட்டியில் ஈதரும் காரில் இருந்தன. சோதனைச் சாலையில் பணிபுரிந்த மாது என்பவன் அங்கிருந்து ஈதரைக் கொண்டுவந்திருந்தான். நெடுஞ்சாலையில் பயணத்தைத் தொடரவேண்டிய கார் அதை விட்டு விலகிச் செல்ல ஆரம்பித்ததும் அந்த இளைஞன் பிள்ளையிடம் ஏதோ கேட்கத் தொடங்கினான். உடனே வலுக் கட்டாயமாக அவனது வாயில் மதுவையும் ஈதரையும் பிள்ளை ஊற்றினான். மயக்கநிலை அடைந்த அந்த இளைஞனின் கழுத்தைத் துண்டால் இறுக்கிக் கொன்றான். பின், செரிய நாட்டில் உள்ள பிள்ளையின் வீட்டிற்குக் கார் சென்றது. மற்றொரு காரில் குருப் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

கொலை செய்யப்பட்ட இளைஞனின் உடலைக் குளியல் அறைக்குத் தூக்கிச்சென்றனர். அவனுடைய ஆடைகளைக் களைந்து விட்டு முகத்திலும்

தலையிலும் பெட்ரோல் ஊற்றிக் கொடுத்தனர். பிறகு, அந்த உடலை மாவேலிக் கரைக்கு அம்பாசிபுர் காரில் எடுத்துச்சென்றனர். குன்னம் பகுதிக்கு வந்த உடன் காரில் இருந்து இறங்கி அந்த இளைஞனின் உடலுடன் வயலை நோக்கி அக்காரைத் தள்ளினர். பின், வயலுக்குள் இறங்கி அப்பிணத்தை ஸ்டிரிங் வீலுக்கு முன்பு அமர்ந்த நிலையில் வைத்தனர். பின்னர் தம்முடன் வந்திருந்த லிட்டர் பெட்ரோலை அக்காரின் மீது தெளித்து நெருப்பு வைத்தனர். அப்போதுதான் பிள்ளைக்குத் தீக்காயம் ஏற்பட்டது. கொலை செய்யப்பட்டவன் யார் என்பது குறித்து அவனுக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. தெரிந்ததெல்லாம் கொலையுண்டவன் குருப்பைப்போல உயரமானவன் என்பது மட்டும்தான்.

பிள்ளையின் வாக்கு மூலம் மூன்று உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியது. முதலாவது, காரில் இருந்த பிணம் குருப்பினுடையதல்ல. இரண்டாவது, அப்பிணம் விபத்தில் இறந்தவனின் பிணமல்ல. கொலை செய்யப்பட்டவனின் பிணம். மூன்றாவதாக இக் கொலை குருப், பாஸ்கரபிள்ளை, பொன்னப்பன், சாகு என்ற நால்வரின் கூட்டுச் சதியால் நிகழ்ந்ததாகும்.

பலியாடைக் கண்டறிதல்:

அடுத்ததாக நால்வர் அணியால் கொலை செய்யப் பட்டவன் யார்? எனபதைக் கண்டறியும் பணி தொடங்கியது. அப்பகுதியில் காணாமல் போனவர்கள் குறித்த புகார்கள் எதுவும் காவல் நிலையங்களில் பதிவாகி உள்ளனவா என்று ஆராயத் தொடங்கினர். ஹரிபட் காவல் நிலையத்தில் தாமஸ் என்பவர் தன் தம்பி சாக்கோ என்பவர் காணாமல் போனதாகப் புகார் அளித்திருப்பது தெரியவந்தது. சாக்கோவின் மனைவியை விசாரித்தபோது, அவர் சென்ற நாள் 21சனவரி என்பதும், சென்ற திரை அரங்கத்தின் பெயர் ஹரி திரையரங்கம் என்பதும் தெரியவந்தது. இது பிள்ளையின் வாக்குமூலத்துடன் ஒத்திருந்தது. சாக்கோவின் உயரம் ஆறு அடி ஆகும். தாங்கள் கொலை செய்த இளைஞன் குருப்பைப் போல் உயரமானவன் என்று பிள்ளை குறிப்பிட்டது அரிதாசுக்கு நினைவுக்கு வந்தது. எனவே குருப்பின் பிணம் என்ற பெயரில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த பிணத்தைத் தோண்டி எடுத்து ஆராய அவர் முடிவுசெய்தார். அத்துடன் அபுதாபியில் இருந்து குருப்புடன் வந்தவரைக் கண்டறியும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டார். ஆனால், அவனைக் குறித்த தெளிவான செய்திகள் எதையும் பிள்ளை தன் வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிடவில்லை. குருப்பின் நண்பன் என்பதும் அவனது பெயர் சாகு என்பதும் மட்டுமே பிள்ளைக்குத் தெரிந்திருந்தது.

சாகு:

ஆறாம் நாளன்று குருப்பும் அவரது நண்பர் சாகுவும் திருவனந்தபுரம் விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கியதாகத் தன் வாக்குமூலத்தில் பிள்ளை குறிப்பிட்டிருந்தார். எனவே, தன் குழுவுடன் அரிதாஸ் விமானநிலையம் சென்று அங்கு வந்து இறங்கியோரின் பெயர்ப் பட்டியலை ஆராய்ந்தார். அத்துடன் குருப்பின் பெயருடன்கூடிய நுழைவு இசைச் சீட்டையும் (Disembarkation card) அவனது கையெழுத்துடன் கூடிய மற்றொரு சீட்டையும் கண்டறிந்தார். அது, சாகு என்பவனுக்கு உரியது. சாவக்காடு என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த அவன் அதிகம் படிக்காதவன் எனபதால் குருப் அந்த அட்டையைப் பூர்த்தி செய்திருந்தான். அந்த அட்டையில் இருந்து அவனது முகவரியைக் கண்டறிந்தனர். மாவேலிக்கரை காவல் நிலைய ஆய்வாளர் தேவாசியா, சாவக்காடு சென்று சாகுவின் வீட்டைக் கண்டறிந்தார். சாக்கோவின் கொலையில் தன்னுடைய பங்களிப்பு எதுவும் கிடையாது என்று முதலில் மறுத்தாலும் பின்னர் ஒப்புக்கொண்டான்.

மண்டை ஓடு ஆய்வு:

கொலையுண்டவன் சாக்கோதான் என்பதைக் கண்டறிய பிள்ளை, சாகு ஆகிய இருவரின் வாக்கு மூலங்கள் உதவின. ஆனால், நீதிமன்றத்தில் இவ் உண்மையை அறிவியல் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். கொலை செய்யப்பட்டவனின் உயரம் எடை என்பன தொடக்கநிலை ஆய்வில் உறுதிப்படுத்தப் பட்டிருந்தன. சாக்கோவின் சிறிய அளவிலான ஒளிப்படம் ஒன்று காவல் துறையினரிடம் இருந்தது. அதன் துணையுடன் மேலடுக்க ஒளிப்படம் எடுக்க வேண்டியிருந்தது. இதற்கு சாக்கோவின் மண்டை ஓடு தேவை என்பதால், குருப்பின் வீட்டில் புதைக்கப் பட்டிருந்த சாக்கோவின் பிணத்தை செங்கனூர் வருவாய்த்துறை அதிகாரியின் முன்னிலையில் தோண்டி எடுத்தனர். மண்டை ஓடும் வலது பாதத்தின் எலும்புகளும் முழுமையாக எரிந்துவிடவில்லை என்பதால் அவற்றை உம்மதத்தன் சேகரித்துக் கொண்டார்.

மண்டை ஓட்டின் மேல்பகுதி காணப் படாமையால் ஒளிப்படம் எடுப்பது சிரமமாக இருந்தது. தாடைஎலும்பின் அடிப்பகுதி முழுமையாக எரிந்துபோனமையால் நிறைவான முறையில் மேலடுக்க ஒளிப்படத்தை எடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் எஞ்சிய பகுதிகள் பொருந்தி வந்தன.

அடுத்து, பாதப் பகுதியை அதன் எலும்புகளின் துணையுடன் மறு சீரமைப்பு செய்யும் கடினமான பணியை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இங்கிலாந்தில் இம் முறையை “பக் ரஸ்டன் வழக்கு” என்ற வழக்கில் பயன்படுத்தி இருந்தார்கள்.

ஆனால், அங்கு அவ்வழக்கில் பிணத்தின் பாதம் சிதைவடையாமல் இருந்தது. ஆனால் இங்கு இவ்வழக்கில் பாதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சதையின் அளவு எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை முடிவு செய்யவேண்டி இருந்தது.

ஒரு சாதனை:

இதை மேற்கொள்ள உடற்கூறு இயல்துறை சார்ந்த உன்னிதன் என்ற மருத்துவரின் துணையைப் பெற்றுக்கொண்டார். இருவரும் இணைந்து முதலில் பதிமூன்று பிணங்களின் பாதங்களை ஆராய்ந்தனர். இதன் அடிப்படையில் அவற்றின் திசுக்களின் தடிமன் குறித்த உண்மைகளைக் கண்டறிந்தனர். திசுக்களின் தடிமனுக்கு ஏற்ப சாக்கோ பிணத்தின் பாத எலும்புகளில் ஞெகிழியால் (பிளாஸ்ட்டிக்கால்) ஆன சேறு பூசப்பட்டது. அவரது இரண்டு இணைக் காலணிகளுக்குள் இவர்கள் உருவாக்கிய பாதம் நுழைக்கப்பட்டபோது அது சரியாகப் பொருந்தி வந்தது.

இதுவரை மண்டை ஓட்டைப் பயன்படுத்தி இறந்தவனின் முகம் சீரமைக்கப்பட்டு, வந்தது. இப்போது, இறந்தவனின் பாதம் சீரமைக்கப்பட்டது. இதுதான் இந்தியாவில் முதல் நிகழ்வாகும். இது குறித்து அவர் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை இந்தியக் காவல் துறையின் 24ஆவது அறிவியல் மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பொன்னப்பன் கைதாதல்:

பிள்ளை, சாக்கோ இருவரையும் கைது செய்திருந்த காவல் துறை, 12 பிப்ரவரியில் பொன்னப்பனைக் கைது செய்தது. 13ஆவது நாளன்று அவனிடம் மருத்துவ ஆய்வை உம்மதத்தன் மேற்கொண்டார். அவனுடைய தலையிலும் நெற்றிப் பகுதியிலும் முன் கையிலும் தீக்காயங்கள் இருந்தன. தலை, புருவ முடிகள் பொசுங்கி இருந்தன. சாகுவும் பிள்ளையும் கைதாகி வாக்குமூலம் கொடுத்ததை அறிந்தவுடன் அவனும் தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டான்.

குருப் எங்கே?

இந்த வழக்கில் காவல் துறையின் அடுத்த தேடலாக இத்திட்டத்தின் மூளையாகச் செயல்பட்ட குருப்பைக் கண்டுபிடிப்பது அமைந்தது. இந்நிகழ்வை அடுத்து அவன் பூட்டான் சென்று அவனது உறவினரான மருந்தாளநர் வீட்டில் தங்கி இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டது. இடையில் செரியநாடு வந்து உறவினர் வீட்டில் தங்கியிருந்ததை அறிந்து காவல் துறையினர் சென்றபோது அவன் அங்கிருந்து இடம்பெயர்ந்து சென்றுவிட்டான். இறுதியில் தேடப்படும் குற்றவாளியாக அறிவிக்கப்பட்டான். அவனது சொத்துக்கள் அரசால் கைப்பற்றப்பட்டன.

வழக்கும் தீர்ப்பும்:

அமர்வு நீதிமன்றம் ஒன்றில் சாக்கோ கொலை வழக்கு விசாரிக்கப்பட்டது. குற்றமேற்பு சாட்சியாக (அப்ரூவர்) சாகு மாறிவிட்டான், 76ஆவது சாட்சியாக உம்மதத்தன் விசாரிக்கப்பட்டார். காவல் நிலையத்தில் பிள்ளையின் மீது உடல் சோதனை நடத்துவதற்கு எழுத்து வடிவிலான இசைவை அவர் பெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு அவர் மீது வைக்கப்பட்டது. நீதி மன்றமும் அதை ஏற்றுக்கொண்டது. இறுதியாக பிள்ளை, பொன்னப்பன் ஆகிய இருவருக்கும் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தீர்ப்பை எதிர்த்து இருவரும் உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்தனர். கொலை செய்யப்பட்டவன் சாக்கோதான் என்பது ஐயத்திற்கு இடமின்றி உறுதி செய்யப்படவில்லை என்ற வாதம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் தரப்பில் மேல்முறையீட்டில் வைக்கப்பட்டது. இதை நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. கொலை செய்யப்பட்டவனின் அடையாளம் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை என்று நீதிமன்றம் கருதியது. ஒருவனைக் கொல்லவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செய்யப்படுவதே கொலை என்று இந்தியக் குற்றவியல் சட்டம் கூறுகிறது. எனவே கொலை செய்யப்பட்டவனின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவன் கொலையைச் செய்துள்ளான் என்பது உறுதியானால் போதுமானது என்பதால் மேல் முறையீடு உயர் நீதிமன்றத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை.

முடிவுரையாக:

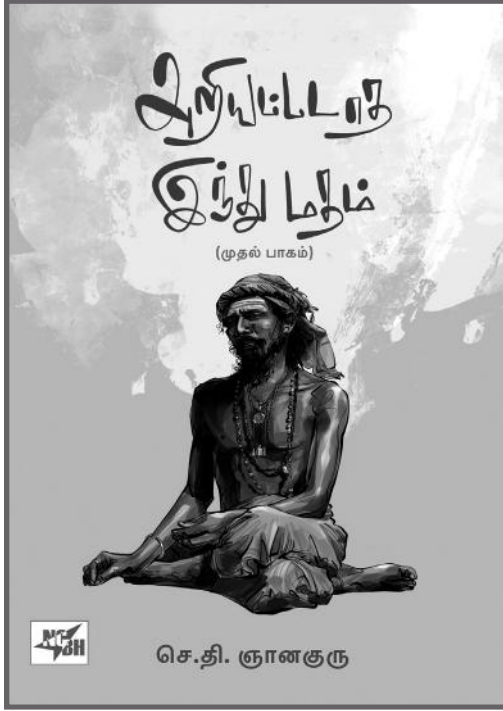
இறுதியாக, நால்வர் அணியின் தலைவன் போன்று விளங்கிய குருப் குறித்து அவர் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்துக்கள் அவரது மனித நேய உணர்வை வெளிப்படுத்திநிற்கின்றன. நல்ல ஊதியம் பெறும் பணியில் இருந்த குருப் தன் பேராசையால் தன்னையும் தன் குடும்பத்தையும் அழித்துக்கொண்டான் என்று வருந்துகிறார். ஆலப்புழையில் அவன் கட்டிக்கொண்டிருந்த புதிய வீடு பாதியளவிலேயே நின்றுபோனதையும் அது பேராசையின் நினைவுச் சின்னமாக விளங்குவதையும் கூறி இக் கட்டுரையை முடிக்கிறார்.

நன்றியுரை: காவல் துறை தொடர்பான கலைச் சொல்லாக்கத்திற்குத் துணை நிற்ற திரு.தில்லைநாயகத்திற்கும் (மேனாள் துணைக் கண்காணிப்பாளர், தமிழ்நாடு காவல் துறை) சட்டக் கலைச் சொற்கள் ஆக்கத்தில் துணை நிற்ற வழக்கறிஞர் திரு.இலிங்கத்திற்கும் நன்றி.

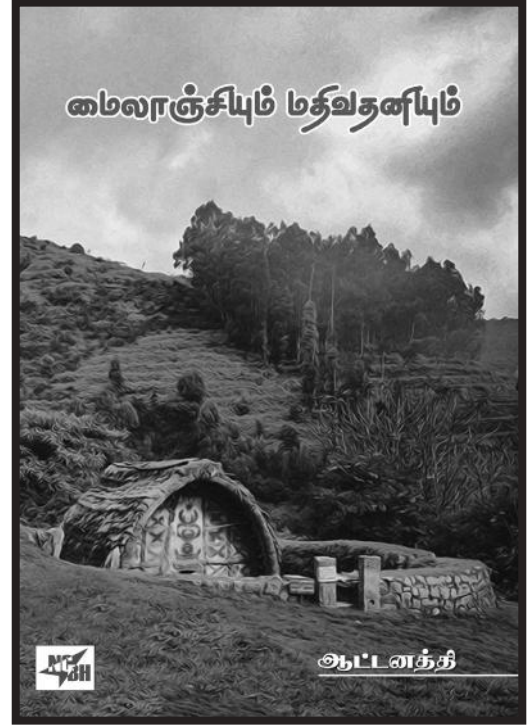
கட்டுரையாளர், தமிழர் சமூக வரலாற்று ஆய்வாளர், மார்க்சிய சிந்தனையாளர்



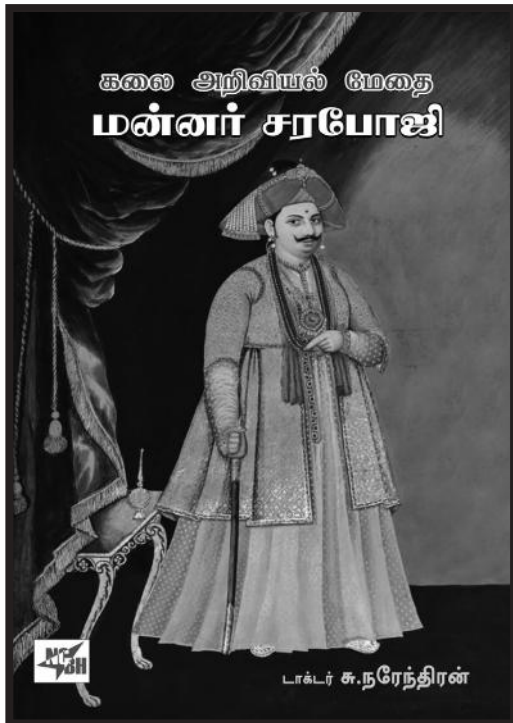
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்



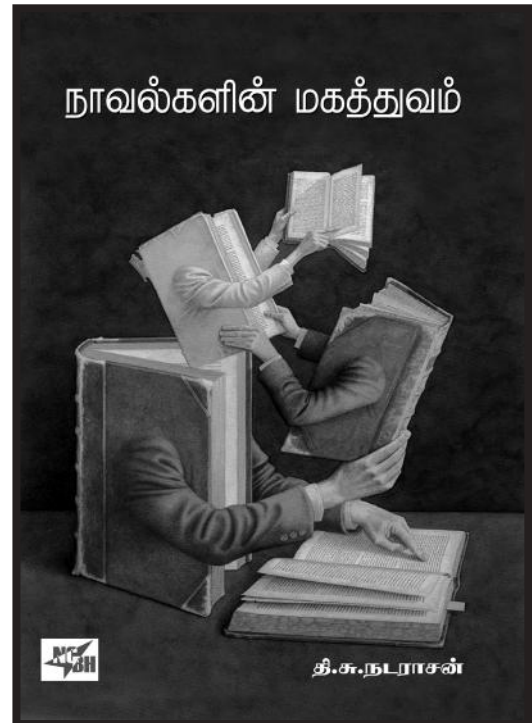
₹ 350/-



₹ 115/-



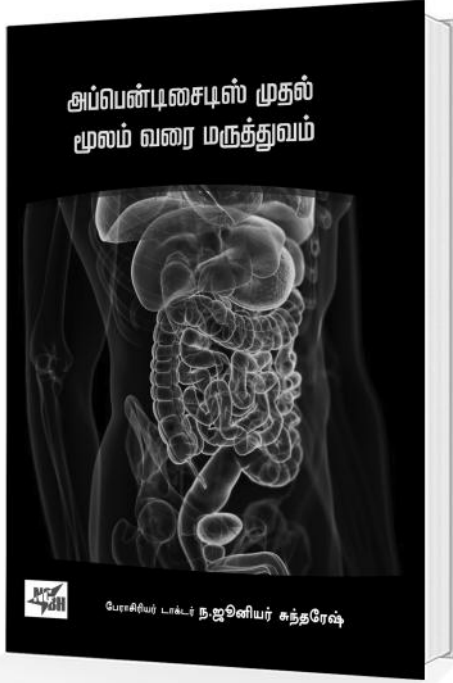
₹ 380/-



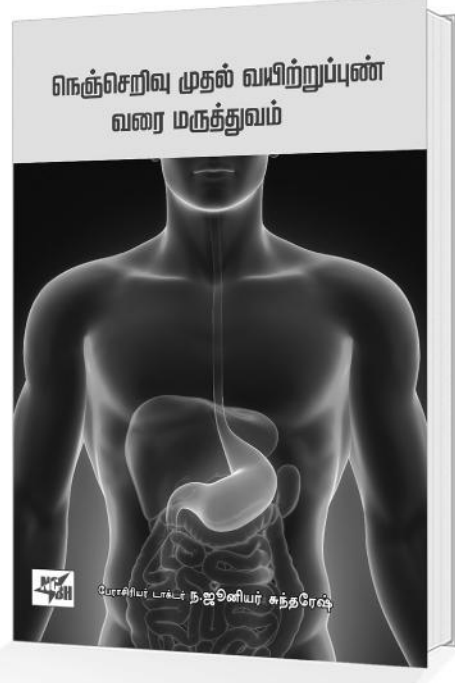
₹ 180/-



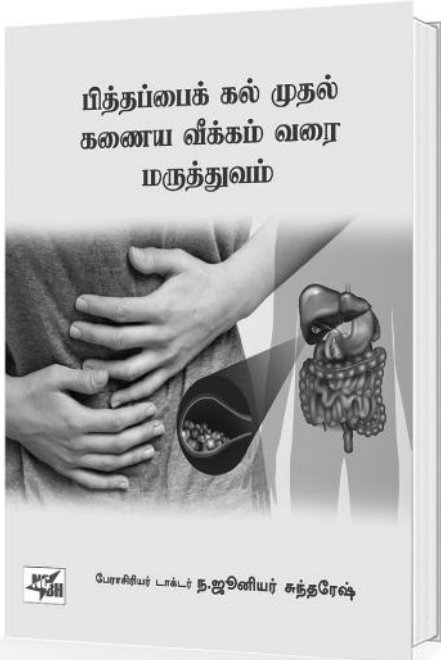
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய மருத்துவ நூல்கள்



₹ 110/-



₹ 125/-



₹ 110/-



₹ 130/-



நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in



தமிழில் ஏன் வேண்டும் தொழில்நுட்பப் படிப்பு

டாக்டர் ச. நரேந்திரன்



“ நம் காலில் நிற்பதற்காகத் தொழில் கல்வியை நாம் தாய் மொழியில் பயிற்றுவிவோம் என்று சொல்லும்போது பிற மொழிகளைக் கற்க வேண்டியதில்லை என்பது பொருளன்று. எந்த ஒரு மொழியையும் விரைவில் கற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் மொழிப்படிப்பு எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒளிக்காட்சி, மொழிச்சோதனைக் கூடம் மூலம் சில வாரங்களுக்குள் ஒரு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளலாம். ”

நமது நாடு முன்னேறுதற்கு முயலும் நாடு. பல மொழிகள் பேசப்படும் நம் நாட்டில் ஆங்கிலமும் இந்தியும் அரசு அலுவலகங்களிலும் கல்வி நிலையங்களிலும் காலான்றிவிட்டன. எனினும், தாய்மொழிவழிக் கல்வி கற்பிக்கும் முயற்சியும் நடந்துவருகிறது.

நமது நாட்டில் 80% மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள். இவர்கள் நல்வாழ்வு பெற வேண்டுமெனில் ஊர்ப்புறங்களில் குடிசை எந்திரத் தொழில் வளர வேண்டும். கோவை, பெரியார், சேலம் மாவட்டங்களிலும், சிவகாசி, சாத்தூர் முதலிய எந்திரத் தொழிலால் கணிசமான பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதை நாம் அறிவோம். எனவே, ஊர்ப்புறங்களில் வாழும் மக்களுக்கு எந்திரச் சிறுதொழில் செய்ய நாம் தொழில் கல்விக்கூடங்களில் கற்பிக்கிறோம். இது தாய்மொழியிலிருந்தால் மிக விரைவில் கற்க இயலும்; புரிய இயலும்; செயல்படுத்த இயலும்.

பிறநாட்டுக் கல்வி வரலாறு இதை நமக்கு நன்கு விளக்குகிறது. இங்கிலாந்தில் எந்திரப் புரட்சி ஏற்பட்டதும் தொழில் செய்வோர் தாய்மொழியிலும் அறிஞர்கள் இலத்தீனிலும் கற்றனர். நியூட்டனின் 'ஈர்க்கும் சக்தி' பற்றிய விதி இலத்தீனில்தான் முதலில் வெளியானது. படிப்படியாக இலத்தீன் மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தைப் பயிற்றுமொழியாக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, கலைச் சொற்களை இலத்தீனிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டனர்.

சப்பானில் தாய்மொழியே 18ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கல்வி பயிற்றும் மொழியாக இருந்துவருகிறது. பல நாடுகளுக்கும் சென்று பயிற்சி பெற்ற சப்பானிய இளைஞர்கள் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பித் தாய்மொழியில் நூல் இயற்றினர். தொழில் கல்வி பெருகியது. மக்கள் வளமாக வாழும் நிலை ஏற்பட்டது.

சோவியத் யூனியனிலும் இரஷ்யன் மொழி தவிர அங்குள்ள 133 மொழிகளிலும் அறிவியல் தொழில் நுட்ப நூற்கள் ஆக்கப்படுகின்றன. எனவே, தொழிற் கல்வியின் நோக்கம் ஊர்ப்புற வளர்ச்சிதான் என்றால் அக்கல்வி தாய்மொழி வழியே அமைய வேண்டும் என்பதில் நம்மிடையே கருத்து வேறுபாடு இருக்க இடமில்லை. தொழில் கல்வியின் நோக்கம் செல்வச் செழிப்பு, வசதியான வாழ்க்கை என்பதாகும். நம் நாட்டில் 63% ஏழ்மையில் வாடுகிறார்கள். நாம் எல்லோருமே ஏழ்மையின் எதிரிகள். ஏழ்மை போக்கவே தொழில் கல்வியைத் தாய்மொழி வழிக் கற்பிக்க விரும்புகிறோம்.

தாய்மொழி வழிக் கல்வி எனும்போது இரு கேள்விகள் எழுகின்றன.

(1) போதிய பாடநூற்கள் தமிழில் உள்ளனவா?

(2) பிற மாநிலங்களில் அல்லது நாடுகளில் தொழில் செய்ய நினைப்பவர்களுக்குத் தடையாகாதா? இவற்றைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

போதிய அளவு நூல்கள் தமிழில் இருக்கின்றனவா அல்லது இல்லையா. தேவை ஏற்படும்போது, விற்பனை இருக்கும்போது நிறைய நூல்கள் வரும். வெளியாகும் எல்லாம் தரமானவை என்று கூற முடியாது; அடுத்தடுத்த பதிப்புகள் தரமாக அமையலாம்.

மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு, பொருளாதார முன்னேற்றம், அறிவியல் கல்வி பற்றித் தந்தை பெரியார் அவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தோன்றியதும் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கெனச் சில திட்டங்களை வகுத்தது. அதன்படி, பொறியியல் பட்டப் படிப்பில் முதல்

இரண்டாண்டுத் தேவைக்கான 13 பாடநூல்களை உருவாக்கியுள்ளது. அவற்றில் பல பாடங்கள் பல்துறைத் தொழில்நுட்பப் பயிலகங்களுக்கும் பொதுவானவை. கலைச் சொற்கள், வாய்பாடுகள் அனைத்தும் பன்னாட்டு எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

நம் காலில் நிற்பதற்காகத் தொழில் கல்வியை நாம் தாய்மொழியில் பயிற்றுவிப்போம் என்று சொல்லும்போது, பிற மொழிகளைக் கற்க வேண்டியதில்லை என்பது பொருளன்று. எந்த ஒரு மொழியையும் விரைவில் கற்றுக்கொள்ளும் வண்ணம் மொழிப் படிப்பு எளிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒளிக்காட்சி, மொழிச் சோதனைக்கூடம் மூலம் சில வாரங்களுக்குள் ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆறு வாரங்களில் மலையாளம், கன்னடம், மராத்தி முதலிய மொழிகளைக் கற்பித்துத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வெற்றி கண்டிருக்கிறது. எனவே, நம் முயற்சி அனைத்தும் ஊர்ப்புற மக்கள் செல்வ வளம்பெற, வாழ்வுத்தரம் பெருக உதவ வேண்டும். தமிழில் தாய்மொழியில் கற்பித்தால் பிரிவினை என்றோ பிறமொழி வெறுப்பு என்றோ கருதுவதைக் கைவிட வேண்டும். (இக் கருத்து ஒன்றிய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது).

தமிழ் எல்லாத் துறையிலும் இயங்கக்கூடிய மொழியாக இருக்க வேண்டும். வாழ்வியல், அறிவியல் துறைகளில் ஓரளவு பயன்படுத்தப்படுகிறது. பொறியியல், மருத்துவத் துறைகளிலும் பயன்பட வேண்டும்.

நம் நாட்டில் 60 முதல் 65% படிக்காதவர்கள். இவர்களில் 3 இல் 1 பகுதியினர் 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்; பின்னொரு 3 இல் 1 பகுதியினர் 15-40 வயது வரை; மற்றவர்கள் இதற்கும் குறைவானவர்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் கல்வி புகட்ட வேண்டும் என்பதுதான் நமது அரசின் கொள்கை. இன்னும் 5 அல்லது 10 ஆண்டுகளுக்குள் ஏகதேசம் 50% கல்வியறிவு பெறுவார்கள். இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தால் மாணவர்கள் நிறைய வருவது உண்மைதான். இவர்கள் பின்னர் பாலிடெக்னிக் கல்லூரிகளுக்கு வருவார்கள்.

நம் நாட்டில் வறுமை அதிகம். கிராம இயந்திரத் தொழில் பெருகினால் வருமானமும் பெருகும். நமது மக்களில் 80% கிராமப் புறங்களில் வசிக்கிறார்கள். இவர்களது வறுமை நீங்க, தொழில் கல்விதான் உதவும். கோவை விவசாயியையும் தஞ்சை விவசாயியையும் ஒப்பிட்டால், கோவை விவசாயி செல்வ வளமும் புதியதை அறியும் ஆர்வமும் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் தெரிந்திருப்பீர்கள். தஞ்சையில் அப்படி இல்லை. நல்ல செல்வச் செழிப்புள்ள மிராசுதார்கள்; கீழ்மட்டத்திலிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள்.

எனவே, இவர்கள் அத்தனைபேரும் முன்னேறா விட்டால் இந்தச் சமூகத்தில் பிளவு ஏற்படும். உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள், பகைமை, பூசல் - இப்படி வளர்ந்துகொண்டே போகும்.

கிராமப் புறங்களில் செல்வஞ்செழிக்க வெறும் விவசாயம் மட்டும் போதாது. கேரளம் மின் சக்தியை விற்கிறது. ஒருவர் கேட்டார், 'நீங்கள் ஏன் 40 பைசாவுக்கு மின்சக்தியை விற்கிறீர்கள். மின்சக்தியிருப்பதால் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு மோட்டாரும் ஏரியும் இருந்தால் எவ்வளவு நல்ல காரியம் செய்யலாம்'. இப்போது கேரளத்தில் வறுமை இல்லை. மத்திய கிழக்கிலிருந்து பணம் வருகிறது. வாழ்க்கை வசதியும் நன்றாக உள்ளது.

கிராமத்தில் வறுமையை ஒழிக்கத் தொழில் ஒரு வழி என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், இனி வரும் மாணாக்கர் எண்ணிக்கையும் கூடும். அவர்கள் தொழில்நுட்பக் கல்லூரிக்குத்தான் அதிக அளவில் வரப்போகிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் ஒரு வழி செய்ய வேண்டும்.

கங்கைக் கரை மாநிலங்களில் பெரிய நகரங்கள் தவிர கிராமங்களில் ஆங்கிலம் அவ்வளவு பரவலாக இல்லை. எல்லாம் இந்தியில் நடக்கின்றன, ஆங்கிலத்தின் தரமும் குறைந்துவிட்டது. எனவே, கிராமப்புற மாணவர்கள் தாய்மொழியைத்தான் விரும்புகிறார்கள். நாம் ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

1. ஆங்கிலமும் தாய்மொழியும் தெரிந்த ஒரு ஆசிரியர் சமுதாயம்.
2. ஆங்கிலம் அறியாத அல்லது குறைந்த அறிவுடைய ஒரு மாணவர் சமுதாயம்.
3. தாய்மொழி மட்டும் அறிந்த அல்லது அதில் விளக்கம் பெற விரும்புகிற ஒரு மாணவர் சமுதாயம்.

நாளாவட்டத்தில் இந்த மாணவர்கள் தாம் ஆசிரியர் ஆவார்கள். அப்படி ஆகும்போது, ஆங்கிலப் படிப்பில் ஏதாவது விந்தை நிகழ்ந்தால் அல்லாமல், ஆங்கில அறிவு படிப்படியாகக் குறைந்துபோகும். அந்தக் கட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் தாய்மொழியில்தான் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியவரும்.

சிங்கப்பூர், மலேசியா, தென்கொரியா, ஹாங்காங் இங்கெல்லாம் தொழில் வளம் பெருகி, வாழ்க்கை வளம் நன்கு அமைந்துள்ளது. இதில் மலேசியாவை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கு மலாய் மொழியின் எழுத்துருவை ரோமனில் ஆக்கினார்கள். தேசிய மொழியாகவும் அதை மாற்றினார்கள். தேசிய நிறுவனம் ஒன்றையும் அமைத்தனர். ஆங்கிலத்தை அகற்றவில்லை. ஆனால் பாடமொழி மலாய்

மொழிதான்; சீனர், தமிழர் எல்லாம் அதில்தான் படிக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களிடம் உள்ளவர்களில் மிகவும் உயர்ந்த புத்திசாலிகள் எத்தனைபேர் என்று பார்க்கிறார்கள். பேராசிரியர் தகுதியில் வரக்கூடியவர்கள் 1% தான். நடுத்தரத்தில் 25-30%. ஏனையவர் - புத்தியில் சிறிது குறைந்தவர்கள் 65 -70% இவர்கள் தொழில் செய்து வாழ விரும்புகிறார்கள். ஓர் அரசு இந்த 70% மக்களுக்குத் துணை செய்யும் கடப்பாடு உடையது. 70% மக்களுக்கு நல்லது செய்து நற்பெயரைச் சம்பாதிப்பதுபோல இந்த 1% மக்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால், அறிவு தாழ்ந்துபோய்விடும். மிகவும் தகுதியுடையவர்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிறார்கள் (பிரிட்டன், அமெரிக்கா, மே. ஜெர்மன்), அங்கே படித்தவற்றை உடனே மலாய் மொழியில் மாற்றும் நிலையும் அங்கேயிருக்கிறது.

இன்னொரு சோதனை இசுரேலில் நடந்தது. பழைய ஈப்ருவை நவீன ஈப்ருவாக்கி, atomic science வரை சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். பல நாடுகளிலுள்ள இசுரேலியர்கள் தம் நாட்டுக்கு வந்து சில மாதங்கள் தங்கித் தம் மொழியில் பல நூல்களை யாத்துத் தொண்டு செய்தனர். அவர்கள் ஈப்ரு மொழியை நவீனமாக்கி, பி.எச்.டி படிப்பு வரை அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ரஷ்யாவில் லெனின் முதலில் வற்புறுத்தியது இதுதான்; பொதுமக்கள் உலகச் செய்திகளை அறிய வேண்டும் என்றால், அறிவியல் செய்திகளை அறிய வேண்டும் என்றால், இயந்திரப் புரட்சி ஏற்பட வேண்டுமென்றால், அவர்கள் உரிமையை அவர்கள் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்குக் கல்வி வேண்டும். அது அவர்களது தாய்மொழியில் இருக்க வேண்டும். சோவியத்தில் குறைந்தது 134 மொழிகள் இருக்கின்றன. கூடுதலாகவும் இருக்கலாம். அங்கே ஒரு மொழிக் குடும்பம் இருக்கிறது. அது தமிழோடு தொடர்புடையது Finno-ugric என்று சொல்லுவார்கள். லெனின் செய்த முதல் தொண்டு, பொதுமக்களுக்கு புதுச் செய்திகளை எவ்வாறு கூறுவது... அதற்கான திட்டத்தை வகுங்கள் என்று சொன்னதுதான். அவர்கள் ஆக்கபூர்வமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்தார்கள். நாம் அதைச் செய்யத் தவறி விட்டோம். அவர்கள் 'Central bureau of translation' ஒன்று ஏற்படுத்தினார்கள். நூல், கட்டுரையை உடனே மொழிபெயர்த்து, விஞ்ஞானிகள் மேசைமீது வைத்தார்கள். ரஷ்ய மொழியில் மட்டுமில்லை, சிறு மொழிகளிலும் செய்தார்கள். பல அறிவியல் சஞ்சிகைகளைத் தோற்றுவித்தார்கள். குறைந்த விலையில் வழங்கினர்.

நமது நாட்டில் சுதந்திரத்துக்குப் பின், இந்தியை ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டபின் ஒரு முயற்சி நடந்தது. இங்கே மொழி பெயர்ப்புக்கென்றும், கலைச்

சொல்லாக்கத்துக்கென்றும் இரு நிறுவனங்களைத் தோற்றுவித்தார்கள். இது ஏனைய மொழிகளுக்கும் பயன்பட வேண்டும் என அவர்கள் நினைக்கவில்லை. இந்தி தவிர ஏனைய மொழிகளை மாநில அரசுதான் போற்றவேண்டும். நாம் போற்ற வேண்டாம் என மைய அரசு ஒரு காலத்தில் நினைத்தது. இந்திக்கு அவர்கள் செய்த முயற்சி பலனில்லாது போய்விட்டது. பணத்தை வாரியிறைத்துவிட்டார்கள் என்ற குறை இந்திக்காரர்களுக்கும் உண்டு. அந்த முயற்சியோடு தொடர்பு கொண்ட பிறருக்கும் உண்டு Hindi Technical terminology உருவாக்குவது பற்றி ஒரு அமைப்பு. இதில் அந்தத் துறையில் தொடர்பும் பற்றும் இல்லாத பலரை நியமித்தனர். அவர்கள் அதைத் தங்கள் கடமையாகக் கருதாமல், ஏதோ ஒரு வேலைக்காக என்று கருதினர். இதனால், நல்ல பலன் இல்லை. ஆண்டுக்கு 100 கோடி ரூபாய் இந்திக்காகச் செலவழிக்கிறார்கள். இருந்தும் வளம் பெற முடியவில்லை. காரணம் தக்க பார்வையும், தக்க போக்கும் முன்யோசனையும் இல்லை.

தமிழகத்திலும் நாம் ஒரு தவறு செய்தோம். 1927 இல் கிள்பர்ட் சிலேட்டர் தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், தமிழ் என்ற நான்கு மொழிகளுக்கும் ஒரு பொது எழுத்துருவை அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். நாம் அதைச் சரியாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

பிறகு, காங்கிரசார் தமிழுக்குக் கலைக் களஞ்சியம் உருவாக்கவும் பல நூல்களை உருவாக்கவும் முயன்றனர். கலைக் களஞ்சியத்துக்கென ஒரு பொது மையம் உருவாக்க இயலாதது குறித்து அவினாசிலிங்கம் செட்டியாரிடம் கேட்டபோது, நமக்குள் கருத்தொற்றுமையும் நம்பிக்கையும் ஏற்படவில்லை என்றார். இதனால் பொருள் செலவுதான் அதிகம்.

பின்னர், வி. கே. ஆர். வி. ராவ், மாநில மொழிகளுக்கு ஒரு நன்மை செய்தார். அவர் ஒவ்வொரு மாநில மொழிக்கும் 1 கோடி ரூபாய் தந்தார். இதில்தான், தமிழகத்தில் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் பாடநூல் நிறுவனம் தோன்றின. கன்னட தேசத்திலும், ஆந்திராவிலும் அதை நன்கு பயன்படுத்தினர். ஆந்திராவில் லாபகரமாகவும் நடக்கிறது. செய்திகளைத் தெலுங்கில் கொண்டு வருகிறார்கள். கேரளத்தில் State Institute of Language தொடங்கியது. 500 நூல்கள் வரை வந்துள்ளன. முன்னர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்த முயற்சி பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. மருத்துவர்கள் 35 பேர் கலந்துகொண்ட கருத்தரங்கு ஒன்று நடந்தது. அதில் பாடங்களை எவ்வாறு அமைப்பது என்பது பற்றிச் சிந்தித்தார்கள். முன்னரெல்லாம் மொழிபெயர்த்தார்கள். அந்த

மொழிபெயர்ப்பில் பல கருத்துக்கள் புரியாமல் இருந்தன. எனவே, மொழிபெயர்ப்பைக் கைவிட்டு, பாடத்திட்ட அடிப்படையில் நூல்களை ஆக்குவோம் என முடிவெடுத்தனர்.

நம்முடைய மொழி வெறும் தோத்திர மொழியாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. அது வாழ்வின் எல்லா நிலையிலும் பயன்பட வேண்டும் என்பதுதான் இந்தப் பாட நூலாக்கத்தின் நோக்கம். இரண்டாவதாக, வறுமை நீங்க, கல்வி வேண்டும், கோத்தாரி சொன்னதுபோல, வேறு அறிஞர்கள் சொன்னதுபோல, கல்வி தாய்மொழியில் இருக்க வேண்டும்.

தூய தமிழ் வாழ்களை அழைத்து விஞ்ஞான நூல்களைக் கொண்டுவர என்ன கொள்கை பின்பற்றப்பட வேண்டும் என கேட்கப்பட்டது.

முதலில் பொதுமக்களுக்குரிய நூல்கள்; இதில் கலைச் சொற்கள் அதிகம் இருக்காது. இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தில் அல்லது சிறிது விளக்கமாகத் தமிழில் அதை அமைத்துக்கொள்வது கலைச்சொல் குறைவாகவும் செய்திகள் கூடுதலாகவும் இருக்கக்கூடிய பொது நூல்கள் Popular Series. இரண்டாவது, இடை நிலையிலுள்ள பாலிடெக்னிக், பிற தொழில் கல்வியாளர் இரண்டையும் கலந்த நிலை. அதன் பிறகு, பி.இ., எம்.பி.பி.எஸ் போன்ற முதல் நிலைக்காரர்கள். அவர்களது நூலில் பன்னாட்டுச் சொற்களை அடைப்புக்குறிகள் கொடுத்து, வேண்டுமானால் மொழிபெயர்ப்பு செய்துகொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். சமன்பாடு, வாய்பாடு இவை முழுதும் பன்னாட்டு முறையில் பயன்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். International technologies terms சிலும் பல குறைகள் உள்ளன. உலகில் கலைச்சொல்லாக்கத்துக்கென ஒர் அமைப்பு இருக்கிறது. யுனெஸ்கோ ஆதரவில் இது இயங்குகிறது. கலைச்சொல் பாரமாக இருக்கக் கூடாது. எளிதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, பன்னாட்டுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினாலும் அதிலும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அதற்காக அதை நீக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை.

பாடம் சொல்லும்போது பல திருத்தங்கள் வரும். முதலில் எந்த நூலும் மன நிம்மதியைத் தராது. காரணம், ஆங்கிலக் கண்கொண்டு பார்க்கிறீர்கள். சேக்ஸ்பியரின் நூலை நான் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னால் உங்களுக்குப் பிடிக்குமா? தூக்கி எறிவீர்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் மூலத்தைப் படித்தவர்கள். எனது மொழிபெயர்ப்பு என் புத்தி சுருக்கம், என் மொழியறிவு இவற்றால் வேறுபட்டிருக்கும். எனவே, எந்த மொழிபெயர்ப்பும் நிம்மதியைத் தராது. சமஸ்கிருத ராமாயணம், பாரதத்துக்கு நிறைய

மொழிபெயர்ப்பு உண்டு. முன்னது சரியில்லை என்பதால், பின்னது வந்தது. ரிக் வேதத்தின் முதலாவது ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு சரியில்லை என்று கூறி, திரும்பத் திரும்ப மொழிபெயர்த்தார்கள். மொழிபெயர்ப்பு நாளாக நாளாகத்தான் திருந்தும்; செம்மைப்படும்.

எகிப்தில் நவீன அராபிக்கில் தற்கால அறிவியலைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தார்கள். அப்போது மொழிபெயர்ப்பைக் கருதாமல், கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் செயல்பட்டார்கள். நைல் நதியில் பல அணைகள், பாலங்களைக் கட்டிய அனுபவம் இருந்தது. அனுபவம் இருந்தால், மொழியில் கருத்தைச் சொல்வதில் சிரமம் இருக்காது. எனவே, பொறியியலை நவீன அராபிக் மொழியில் சொல்லிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். ரஷ்யாவில் ரஷ்ய மொழியில்தான் பாடம் என்பதை நண்பர்கள் சொன்னார்கள்.

கடந்த 20 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் விஞ்ஞானிகளுக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பத்மபூஷண் பட்டம் பெற்ற பல விஞ்ஞானிகளைக் காண்கிறோம். அறிவியல் சூன்யம் இல்லாமல் மேலும் மேலும் நாம் வளரத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்பு (Teacher 's refresher's Course) நடத்துவது, ஆங்கில ஆசிரியர்களைக் கொண்டு மொழிப் பயிற்சி தரச்செய்தல், இலக்கியம் நடத்துவதற்குப் பதில், கலைச்சொல்லாக்குவது, கருத்தை வெளிப்படுத்துவது சம்பந்தமாக அவர்கள் சிந்திப்பது நல்லது. Spoken English அவர்கள் கற்பிக்கலாம். Spoken English மாத்திரமல்ல Spoken Russian, Spoken German- எனப் பல மொழிகளைக் கற்பிக்கலாம். இவற்றைப் பயன்படுத்தினால் பலன் கிடைக்கும். பிற இடங்களுக்கு நம் மாணவர்கள் செல்வதில் தடை இருக்காது. பிற மாநில மொழிகளையும் கற்க வேண்டும்.

கலைச்சொல்லாக்கம். ஒருவர் கந்தகம் என்று எழுதுவார், மற்றவர் Sulphur என்று எழுதுவார். பெளதீகம், இயற்பியல் என்ற இரண்டு வழக்குகள் உண்டு. கலைச்சொல் பயன்பாட்டில் வற்புறுத்துதல் கூடாது. பயன்படுத்துகிற சொல்லை (பெளதீகம்! இயற்பியல் இவற்றில் ஒன்றை Physics என்பதற்குப் பயன்படுத்துதல்) glossory இல் கொடுத்துவிடலாம். பெளதீகம், இயற்பியல் என்பதைப் பாடப் பகுதியிலேயே (Physics) என அடைப்பானுக்குள் கொடுக்கலாம். வற்புறுத்தினால் எதிர்ப்புதான் கிளம்பும். சுதேசமித்திரனும், தந்தைப் பெரியாரும் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தனர். யாரும் கேட்கவில்லை. மொழி வேறு, எழுத்து வேறு என்பதை

அறியவில்லை. ஆனால், இன்று எழுத்து மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அறிவியல் மனப்பான்மை இல்லாததால் நாம் எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. முன்னோர் வழியையே பின்பற்றுவோம்; மாற்றுவழி இருப்பதாகச் சிந்திக்க மாட்டோம். இது நம் கலாச்சாரத்தின், பாரம்பரியத்தின் ஒரு அம்சம்.

'Standardized Lexicon' ஒன்றை டாக்டர் ஜி.ஆர். தாமோதரன் கொண்டுவர இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. த.ப. கழகம் சுமார் ஒரு லட்சம் கலைச்சொற்களைப் பட்டியலிட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு நூல் எழுதிய ஆசிரியர்களும் பிற்சேர்க்கையில் பல கலைச்சொற்களைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

'தரப்படுத்துதல்' என்பது எளிதன்று. இசுரேலில் பொது மக்களிடம் அஞ்சல் அட்டை மூலம் கலைச்சொல் கேட்கப்பட்டது. நாங்களும் பதிலிடு அட்டைகள் (Reply card) மூலம் முயன்றோம். தமிழ்ச் செய்தி மலர் மூலம் 'சொல் தாரீர்' என்ற பகுதியில் சில சொற்கள் கேட்டோம், Dummy என்ற சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல் கேட்டோம். ஒருவர் 'வெள்ளோட்டப்படி' என்றார். 'முன்னோடிப்படி', 'போலிப்படி' 'முன்னச்சுப்படி' எனப் பல சொற்கள். இவற்றுள் எந்தச் சொல் தேவை என்று கேட்டால், சரியாகப் பதில் சொல்வதில்லை. இசுரேலில் டி.வி. ரேடியோ செய்தித்தாள் மூலமும், மறுமொழியைச் சேகரித்தார்கள். சமூகம், மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவும் மனநிலை அங்கு இருக்கிறது. நம்மிடம் அது இல்லை. கேரளத்தில் சாகித்ய அகாதெமி என ஒன்று இருக்கிறது. பிறமாநிலங்களிலும் உண்டு. தமிழில் ஏனோ ஒன்று இதுவரை இல்லை.

பல்கலைக்கழகம் சொல்லைப் பரிந்துரை செய்யும்; வற்புறுத்தாது. வற்புறுத்தினால் எதிர்ப்புதான் தோன்றும்.

இந்திக்காரர்கள் கலைச்சொற்களைத் தயாரித்து அதையே பயன்படுத்தவேண்டும் என்றார்கள். தமிழ்நாட்டுக்காரர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். 'உங்களுடைய கலைச்சொல்லை மாநிலங்களில் படித்துக்காட்டினால் அவர்களுக்கே புரியாது. எனவே, இந்திக்காரர்களே புரிந்துகொள்ளாத சொல்லை எங்களிடம் திணிக்காதீர்கள். இயன்றதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்' என்று மலையாளிகள் சொன்னார்கள். கர்நாடகமும் ஆந்திரமும் இவ்வாறே சொல்லின.

இந்தியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சட்டவிதிகளை சவகர்லால் நேருவே புரிந்துகொள்ளக் கஷ்டப்பட்டார். கிராம மக்களிடம் சென்று சொற்களைத் தேடுங்கள் என அவர் வற்புறுத்தினார்.

Constituent Assembly அறிக்கையில் இதைத் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

அமெரிக்காவில் ஒரு முயற்சி நடந்தது. ஒலி மாற்றத்தை ஒலிஸ்தாயி-கீழ் மட்டம் முதல் உயர்மட்டம் வரை 1,2,3 என்று ஒருவர் குறித்தார். மற்றவர் அதைத் தலைகீழாக மாற்றிக்கொண்டார். ஒருவர் 4 என்று குறித்ததை மற்றவர் 1 என்று குறித்தார். அவ்வாறு குறித்து, இது Pikeian System, இது Bloch System -என்றார்கள். மாறுபட்ட கலைச்சொற்களைப் பின்னிணைப்பாகக் கொடுக்கலாம். நாங்கள் தரப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அதைப் புள்ளிவிவரப்படி - யார் எதை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்களோ - அதன்படி இது முதலாவது, இது இரண்டாவது, இது மூன்றாவது எனக் கூற முடியும். கூடுதலாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லை Standard - term என்று நீங்கள் கருதிக்கொள்ளலாம்.

பல பாடங்கள் பாலிடெக்னிக்கில் உள்ளன. 80 மாணவர் இருந்தாலும் அவர்களுக்கென நூலை உருவாக்க வேண்டும். லாபநோக்கு தேவையில்லாதது, தொண்டுள்ளம் தேவை. நல்கை வழங்கி நூலை விற்க வேண்டும். பதிவு ஊதியம் (Patent's right) நாம் பெறமுடியும்.

பாடத்தைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களைக் கொண்டு நூலாக்குவது நல்லது. அவர்களுக்குத்தான் குறை நிறை புரியும்.

என்னென்ன பொருளில் பாடநூல் வேண்டும் என்று உங்களைக் கேட்கிறோம். நீங்கள் பதில் தரலாம்.

உங்கள் அனுபவம் எங்களுக்கு உதவும், செயல்படுத்த முயலுகிறோம். நூல் வந்த பிறகுதான் வகுப்பு நடத்தலாம் என்பது ஒன்று; குறிப்புக்களை வைத்துப் பாடம் நடத்தலாம், அதை நூலாக்கலாம் என்பது மற்றொன்று.

தேர்விற்கு கேள்வித்தாளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

நூல்களை இருவகையில் ஆக்கவிரும்புகிறோம். (1) பல்துறைப் பயிலகப் (பாலிடெக்னிக்) பதிப்பு, (2) பொறியியல் கல்லூரிப் பதிப்பு. இவற்றையும் தக்கபடி பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். வற்புறுத்தலின்றி, பிறருக்குச் சந்தேகம் எழாவண்ணம் செய்ய, நூல் எழுதி கற்பிப்போர்க்கு தாய்மொழிவழிக் கற்பித்து, செல்வ வளத்துக்கும் தொழில் புரட்சிக்கும் தொண்டாற்றினோம் என்கிற பெருமை சேரும்.

இக்காலகட்டத்தில் எடுத்த சில முடிவுகள்

1. தொழில்நுட்பப் பயிலகங்களில் தமிழில் பாடம் நடத்துவதில் சிரமம் இல்லை. ஓர்

ஆண்டுக்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு பாடம் என முறைவைத்து நடத்தலாம். தொடக்கத்தில் தேர்வு இரு மொழிகளிலும் எழுதச் சொல்லலாம். கேள்வித்தாளில் தமிழும் இடம்பெறவேண்டும்.

2. பாடத்திட்ட அடிப்படையில் பாடநூல்கள் உடனே தயாரிக்கப்பட வேண்டும். பாடம் நடத்தும் அனுபவமுள்ள ஆசிரியர்களைக் கொண்டு இதைச் செய்ய வேண்டும். பாடநூல்கள் உருவாகும் வரை குறிப்புக்களை வைத்து நடத்தலாம்.

3. பாடநூல்களில் கலைச்சொற்கள், சமன்பாடுகள், வாய்பாடுகள் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் கவனம் தேவை. பன்னாட்டுச் சொற்களையும் வாய்பாடுகளையும் பயன்படுத்தலாம். தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் (நகவளைவுக்குள்) ஆங்கிலச் சொல்லையும் கொடுக்க வேண்டும், எளிய தமிழில் எழுத வேண்டும்.

4. கலைச்சொல் அகராதி தயாரிக்கப்பட வேண்டும். நூலாசிரியர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கலாம். கலைச்சொற்களைத் தரப்படுத்தும் நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் வற்புறுத்தல் தேவையில்லை.

5. தமிழ் வழிப் பயிற்றுவிக்க விரும்பும் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி வகுப்பு நடத்த வேண்டும்.

6. வேலைவாய்ப்பு பாதிக்கப்படாத வகையில் இது அமைய வேண்டும். பிறமொழிக் கல்விக்கும் ஏற்பாடு செய்தல் நல்லது.

7. கலைச்சொல்லகராதி, பாடநூல் உருவாக்கம், ஆசிரியருக்குப் பயிற்சி வகுப்பு நடத்துதல் முதலிய செயல்பாடுகளில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டால் அதற்கு முதல்வர்கள் முழுமனதுடன் ஒத்துழைப்பர்.

1985 இல் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற தொழில்நுட்பத் தமிழ் கருத்தரங்கை முன் வைத்து இக்கட்டுரை தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. நன்றிக்குரியவர், டாக்டர் இராம. சுந்தரம்

குறிப்பு

“தமிழக அரசு, பொறியியல் படிப்புகளை தமிழ் வழியில் முன்னெடுத்துச் செல்லும்போது முன்வைக்கப்படுகிறது.

கட்டுரையாளர். சென்னை டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழக சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்.

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை சார்பில்

விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்று ஆய்வு மையம்

நூல்கள், ஆவணங்கள் கொடுத்து உதவ வேண்டுகோள்!

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் தமிழ்நாட்டின் பங்கை முழுமையாக வெளிக்கொண்டுவர கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலத்திற்கும் மேலாக பலவித தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளோம்.

இந்தத் திசை வழியிலான எமது தொடர்ந்த ஆய்வுப் பயணத்தின் விளைவாக 'ஜீவா முழக்கம்' சுதந்திரப் பொன்விழா மலர் (1997), 'தேச விடுதலையும் தியாகச் சுடர்களும்' (1998), 'விடுதலை வேள்வியில் தமிழகம்' - 2 பாகங்கள் (2001), 'சுதந்திரச் சுடர்கள்' (2016) ஆகிய எமது நூல்களும் பல முக்கிய இதழ்களில் எமது கட்டுரைகள் பலவும் வெளிவந்துள்ளன.

'விடுதலை வேள்வியில் தமிழகம்' என்ற எமது தொகுப்பு நூலின் மூன்றாம் பாகம் விரைவில் வெளிவரவுள்ளது. 'தினமணி'யில் தினசரி வெளியான 'தமிழக தியாக தீபங்கள்' என்ற தலைப்பிலான எமது தொடர் கட்டுரைகளும் நூல் வடிவம் பெறவுள்ளது.

'விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்று ஆய்வு மையம்' ஏற்படுத்த பேரவை சார்பில் 2004இல் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 11.12.2004 ஆம் தேதி நடைபெற்ற பாரதி விழாவில் இதற்கான கல்வெட்டு அடையாளப்பூர்வமாகத் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்திய சுதந்திரத்தின் 75 ஆம் ஆண்டை முன்னிட்டு இவ்வாண்டின் சிறப்புத் திட்டமாக இவ்வரலாற்று ஆய்வு மையத்தை முழுமைப்படுத்தி மடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் தமிழகப் பங்களிப்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தமிழக விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் , தமிழ் மண்ணில் நிகழ்ந்த விடுதலைப் போராட்ட இயக்கங்களைப் பற்றிய நூல்கள், இவை பற்றியான *M.phil, ph.D* ஆய்வேடுகள், சிறப்பு மலர்கள், ஆவணங்கள் , கட்டுரைகள், புகைப்படங்கள், பதிவுகள் என எதுவாக இருந்தாலும் இம்முயற்சிக்கு ஒத்துழைக்கும் வகையில் பேரவைக்குக் கொடுத்துதவ வேண்டுகிறோம்.

தொடர்பு முகவரி:

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை, A - 47, சம்பத் நகர், ஈரோடு: 638 011, தொலைபேசி : 0424 - 2269186, மின்னஞ்சல் : info@makkalsinthanaiperavai.org



அஞ்சலி

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் முன்னாள் மேலாண்மை இயக்குநர் தோழர் ஆர்.ராதாகிருஷ்ணமூர்த்தி (லேட்) அவர்களின் மனைவி திருமதி ஆர்.சத்ய நாராயணம்மாள் அவர்கள் நீண்ட நாள் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்த நிலையில் 8.11.2022 அன்று இயற்கை எய்தினார். நியூ செஞ்சுரியின் 'உங்கள் நூலகம்' ஆழ்ந்த இரங்கலை தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம்

இணைந்து நடத்தும்

இலக்கியப் போட்டி 2022

அறிவிப்பு



32-வது ஆண்டாக, படைப்பாளிகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட வகைகளுக்குப் போட்டி அறிவிக்கப்படுகிறது:

1. சிறந்த ஆய்வு நூல்கள்

பேராசிரியர் நா. வானமாமலை விருது • முதுமுனைவர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியன் – முனைவர் அதியமான் விருது

2. சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்

தொ.மு.சி. ரகுநாதன் – சந்திரகாந்தன் விருது • அறந்தை நாராயணன் விருது

3. சிறந்த நாவல்கள்

அழகியநாயகி அம்மாள் விருது • தென்னமநாடு இராமசாமி-மாரியம்மாள் விருது

4. சிறந்த சிறுகதை நூல்கள்

எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி விருது • மருத்துவர் சாந்திலால் – சுந்தரி சாந்திலால் விருது

5. சிறந்த சிறுவர் நூல்கள்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் விருது • எம். கௌதம் விருது

6. சிறந்த கவிதை நூல்கள்

கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் விருது • பின்னையூர் மா. சண்முகம் விருது

7. சிறந்த கட்டுரை நூல்கள்

என்.சி.பி.எச். இராதாகிருஷ்ணமூர்த்தி விருது • மேலவாசல் கோ. இராமசாமி விருது

8. சிறந்த குறும்படம்

தோழர்கள் பா. முத்துசாமி, மணிமுடி விருது

9. சிறந்த ஆவணப்படம்

பி.என்.பாலு-பாக்கியலட்சுமி விருது

- ◆ விருதுக்குரிய (1 - 5) நூல்கள் 2018-க்கு முன் வெளிவந்தவையாக இருக்கலாகாது.
- ◆ பிற விருதுக்குரிய (6 - 7) நூல்கள் 2021, 2022-களில் வெளிவந்தவையாக இருக்க வேண்டும்.
- ◆ விருதுக்குரிய 8, 9-வது பிரிவுக்கு 2021, 2022-களில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- ◆ நூல்கள் அச்சுப் படிக்கலாகவோ கையெழுத்துப் படிக்கலாகவோ இருக்கலாம். கையெழுத்துப் படிக்கல் அச்சில் 90 பக்கங்கள் வருமாறு இருக்க வேண்டும்.
- ◆ படைப்பாளிகள் இப்போட்டிகளில் 2017-க்குப் பிறகு விருது பெற்றவர்களாக இருக்கலாகாது.
- ◆ போட்டிக்கென தனி நுழைவுப் படிவம் இல்லை. படைப்பாளிகளின் முகவரி, தன்குறிப்பு, நூல் / குறுந்தகடு பற்றிய சிறுகுறிப்பு ஆகியவற்றுடன் நூலின் / குறுந்தகட்டின் இரண்டு படிக்கல் அனுப்புக. தொலைத் தொடர்பு எண், மின்னஞ்சல் முகவரி தெரிவிக்க.
- ◆ படைப்புகளை 31-01-2023-க்கு முன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புக:

முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்,
55/3, பீட்டர் தெரு, எஸ்.டி.சி. சாலை,
பெருமாள்புரம்,
திருநெல்வேலி – 627 007

பேச: 9443554805 மின்னஞ்சல்: nrfolk@gmail.com

மருத்துவர் த. அறம்
மாநிலப் பொதுச் செயலாளர்

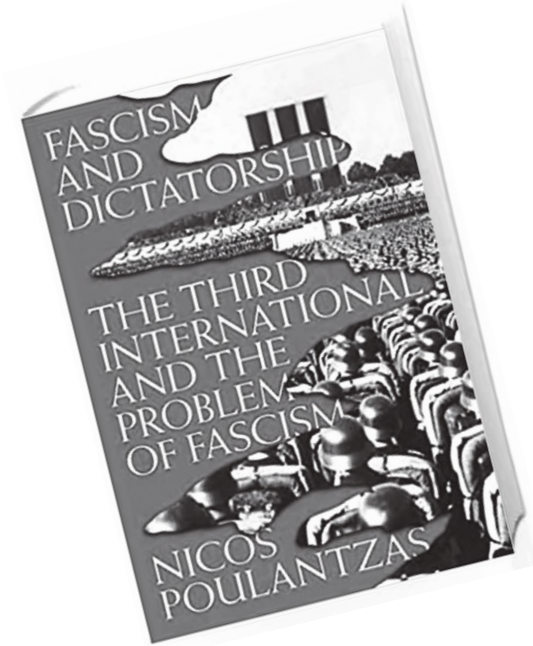


முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்
ஒருங்கிணைப்பாளர்



பாசிசம் குறித்து நிகோஸ் பெளலந்த்சாஸ்

ந. முத்துமோகன்



நிகோஸ் பெளலந்த்சாஸ் (1936-1979)

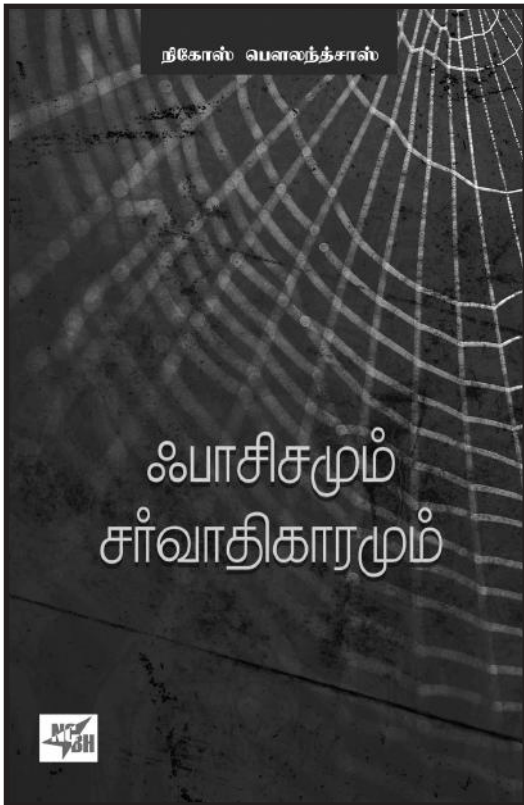
இளமையும் ஆற்றலும் கொண்ட கிரேக்க பிரெஞ்சு மார்க்சிய சிந்தனையாளர் நிகோஸ் பவுலன்ந்த்சாஸ் 1970களில் தெற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் அறியப்பட்ட அல்தூசரிய அமைப்பியல் மார்க்சியராக இருந்தவர். பின்னாட்களில் சனநாயக சோசலிசவாதியாகப் பாராட்டப்பட்டார். சட்டவியல் ஆய்வாளராகப் பயின்று, அரசு குறித்த சிந்தனையில் புதிய எல்லைகளை எட்டினார். குறிப்பாக, பாசிச அரசுகுறித்த அவரது ஆய்வுகள் பாசிச சமூக அமைப்பினுள் வர்க்கங்களின் தொழில்பாடு, தெற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான இத்தாலி, ஸ்பெயின், போர்த்துக்கல், கிரீஸ் ஆகிய நாடுகளில் பாசிசம் பற்றிய ஆய்வு ஆகியவற்றில் கவனம் கொண்டவை.

“ஜெர்மனியில் இயற்கைச் சட்டத்தின் மீள்வருகை” என்ற தலைப்பில் பெளலன்ந்த்சாஸ் தனது முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வினை முடித்தார். அரசுபற்றிய நமது ஆய்வுகளில் இன்னும்

போதாமைகள் உள்ளன என்று அவர் கருதினார். அரசுபற்றிய எளிய புரிதல்களை நாம் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்று அவர் கருதினார். பாப் ஜெஸ்லோப் என்ற அரசுகுறித்த மார்க்சிய ஆய்வாளரோடு விவாதித்தும் கலந்துரையாடியும் அவர் மார்க்சிய அரசு குறித்த கருத்தாக்கத்தை வளர்த்தெடுத்தார். தேசியம் என்ற கோட்பாட்டை முதலாளிய வர்க்கம் அதன் ஒற்றுமையைச் சாதிப்பதற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறது என்பதனை எடுத்துக்காட்டினார். அந்தோனியோ கிராம்ஸியின் பண்பாட்டு மேலாண்மை என்ற கருத்தை முதலாளிய ஒன்றுபடுத்தலுக்குப் பயன்படுத்தினர் என்று சுட்டிக்காட்டினார்.

“புதிய குட்டி பூர்ஷ்வர்” என்ற கருத்தாக்கத்தை பெளலந்த்சாஸ் உருவாக்கினார். பாசிச செயல்பாடுகளில் புதிய குட்டி பூர்ஷ்வாவின் பாத்திரத்தை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். புதிய குட்டி பூர்ஷ்வா முதலாளிய ஆதரவினைத் திரட்டிக்கொடுக்கிறது. மறுபுறம் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சிதறடிக்கிறது.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் கார்ப்பரேட் அமைப்புகள் உருவாக்கும் New Deal எனப்படும், தொழிலாளர் வர்க்கம், அரசு, மூலதனம் ஆகியவற்றின் புதிய சமரசங்களைப் புதிய குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் உருவாக்க முனைகிறார்கள் என்பதை புலண்ட்ஸாஸ் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இவற்றுக்கும் உலகமயமாக்கம் என்ற வேலைத் திட்டத்திற்கும் இடையில் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு என்றும் காணமுடிகிறது.



பாசிச அரசு

அரசு பற்றிய பாசிசக் கொள்கையை நிக்கலோய் பெளலந்த்சாஸ் மிக விரிவான ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகிறார். “ஃபாசிசமும் சர்வாதிகாரமும்” எனும் அவரது நூல் பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இப்போது தமிழில் என்சிபிஎச் சிறப்புப் பதிப்பாக வெளியாகிறது. தோழர் எஸ். வேட்டைக்கண்ணன் மொழிபெயர்ப்பினைச் செய்துள்ளார். பாசிசம் குறித்த மார்க்சியக் கோட்பாட்டுப் பகுப்பாய்வை வழங்கியவர் என்ற ஏகோபித்த பாராட்டினை பெளலந்த்சாஸ் பெறுகிறார். பாசிசம் பற்றிய இன்றைய புரிதலுக்கு அவரது ஆய்வு மிக அவசியமாகிறது.

ஏகாதிபத்தியம் குறித்த லெனினது கருத்தாக்கத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியிலிருந்து பாசிசம் துவங்குகிறது. ஏகாதிபத்தியம் என்பது முதலாளியத்தின் உச்சக்கட்ட வளர்ச்சி என்று லெனின் மதிப்பிடுகிறார். ஆயின் ‘இவ்வளர்ச்சி நிலை’யை லெனின் அழகிய ‘ஒட்டுண்ணி நிலை’ அல்லது ‘சிதைந்த நிலை’ (Moribund) என்று சித்திரிக்கிறார். மேலும் அது ஒரு நிலையற்ற, தெளிவற்ற சமூகப் பொருளாதார அமைப்பு என்கிறார். அது ஒரு நெருக்கடி நிலையைச் சுட்டுகிறது என்று பெளலந்த்சாஸ் வரையறுக்கிறார்.

முதலாளித்துவ ‘வளர்ச்சி’ என்ற கருத்தாக்கத்தை அதன் அடிப்படையான முரண்பட்ட தன்மை (நெருக்கடி) என்ற இயங்கியல் கருத்தாக்கத்தைக் கொண்டு விளக்குவது பெளலந்த்சாஸின் சிறப்பான பண்பு. பாசிசம் ஒரே நேரத்தில் முதலாளித்துவ பலவீனத்தின் அளவுகோலாகவும் முதலாளித்துவ நெருக்கடியின் வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுவதாகவும் அமைகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார். பலவீனமும் வளர்ச்சியும் சந்தித்துக்கொள்ளும் தருணம் அது என்பார். பாசிச சர்வாதிகாரத்தின் கடைசி துருப்புச்சீட்டு அது என்று பெளலந்த்சாஸ் கூறுகிறார். அது பாசிசத்தின் முதிர்ந்த வேர்களையும் சோசலிசத்தின் விதைகளையும் தன்னில் கொண்டுள்ளது என்று அவர் விவரிப்பார்.

பாசிசம் உற்பத்தி சக்திகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்குகிறது. அது உற்பத்தி உறவுகளின் மீதான அக்கறையின்மை மற்றும் உற்பத்தி உறவுகளின் செலவீனத்தின்மீது உற்பத்தி சக்திகளைக் கட்டி எழுப்புகிறது. பாசிசம் ஏகபோக முதலாளியத்தின் ஆதிக்கத்தை நோக்கிய வரலாற்றுக் கட்டம் என்கிறார் புலண்ட்ஸாஸ். (முதலாளித்துவப்) பொருளாதாரத்தில் தீர்மானகரமான பாத்திரத்தை அரசியல் வகிக்கும் சூழலை பாசிசத்தில் நாம் சந்திக்கிறோம்.

பாசிசத்தின் அரசு வழிவகைகள்

பாசிச எழுச்சியின் துவக்கம் என்பதே பாசிசத்தின் விதிவிலக்கான அரசின் வழிவகைகள் நோக்கிய திசை குறித்ததே என்கிறார் புலண்ட்ஸாஸ். விதி விலக்கான வழிவகைகளை உருவாக்குவது பாசிச அரசாங்கத்தின் முக்கியப் பணியாக முன்வைக்கப்படுகிறது. கோலின் பார்க்கர் எனும் அறிஞர் மேற்குறித்த பிரச்சினையைக் கீழ்க்கண்டவாறு விவரிக்கிறார்.

1. நீதித்துறையின் ஒழுங்கமைப்பை பாசிசம் தலைகீழாகத் திருப்புகிறது.
2. உண்மை அதிகாரத்தைக் சனநாயக நிறுவனங்களிலிருந்து நீக்குகிறது.
3. அரசு எந்திரத்தை செயல்பாடற்ற வெறும் குழுக்களாக மாற்றுகிறது.
4. பெயரளவில் அதிகாரம் - உண்மையதிகாரம் எனும் இரண்டுக்கும் இடையிலான விலகல் எனும் அரசியல் நெருக்கடியை உருவாக்குகிறது.
5. தாராளவாத அரசு தலையீட்டு அரசாக மாற்றமடைகிறது.
6. பொருளாதாரத்துக்கும் அரசியலுக்கும் இடையில் பிளவை ஏற்படுத்துகிறது.
7. அனார்க்கிய (அரசிலி) நிறுவனங்கள் அதிக அளவு அரசியல்மயமாகின்றன.

குட்டி முதலாளியத்தின் கருத்தியல்

1. முதலாளித்துவம், பெரிய அளவு பணம் மற்றும் செல்வவளம் ஆகியவற்றுக்கு குட்டி முதலாளியம் பெயரளவில் தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கிறது.
2. (தணிந்துவிடுவோம் அல்லது) முதலாளிகளுக்கு எதிரான போட்டியில் தோற்றுவிடுவோம் என்ற அச்சத்தோடு வாழ்வது குட்டி பூர்ஷ்வாக்களின் முக்கியப் பண்பு. மேல்மட்டச் செல்வச் செழிப்பில் வியந்து கவர்ச்சி அடைவது குட்டி பூர்ஷ்வாவின் பிறிதொரு முக்கியப் பண்பு.
3. தனிநபர் வாதம், சட்ட நடவடிக்கைகளை அதீதமாக நம்புதல், நடுநிலை அரசு (வர்க்கம்) மீது நம்பிக்கை கொள்ளாதல் ஆகியனவும் குட்டி பூர்ஷ்வாவின் குணாதிசயங்கள்.
4. நடுவர் அரசின் மறு பகிர்வு நடவடிக்கைகள் மூலம் சமூகநீதி சாத்தியப்படும் எனவும் அது நம்பிக்கைக் கொள்ளுகிறது.
5. வேளாண் கலகங்கள் மூலம் சமூக நகர்வுகளை நம்புதல், நுண்மையான கலக வழிபாடு போன்றவையும் பாசிச ஆதரவு குட்டி பூர்ஷ்வாவின் பண்புகள் ஆகும்.

6. ரத்தத்திற்கும் மண்ணிற்கும் இடையிலான பிரிக்க முடியாத உறவை விவசாயிகள் நம்புவார்கள்.
7. கடனுக்கு எதிரான குட்டி முதலாளியக் கலகங்கள், யூத வணிகர்கள், வட்டி முதலாளிகளுக்கு எதிரான கலகங்கள் ஆகியன பாசிசக் காலகட்டத்தில் பெருகுகின்றன.
8. கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் பேசப்படும் நிலவுடைமையாளர் சோசலிசம் பெருகிறது
9. நாட்டுப்புற வர்க்கங்கள் பாசிசம் உருவாவதில் முக்கியப் பங்கேற்கின்றன.

தேசியம் பற்றி பாசிசம்

1. பாசிசத்தின் வரலாறு தேசியத்திலிருந்து தொடங்குகிறது என்று கூறுவதில் தவறில்லை. 16-18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் தேசியச் சிந்தனை பிறப்பெடுத்துப் பரவிய காலங்களில் பாசிசம் அதன் வேர்களைக் கண்டு கொண்டது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் பல சிறு இனக்குழுக்களின் சேர்க்கையிலிருந்து ஒன்றுபட்ட தேசியங்கள் உருவாகின.
2. இனம், மொழி, மதம், நிலப்பரப்பு ஆகியவற்றில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அடையாளங்கள் தேசியத்தின் பூர்வீகமாக அமைய முடியும். குறிப்பாக, ஒரு நாடு காயம்பட்ட வரலாறு அல்லது அது குறித்த கற்பிதம் தேசிய உருவாக்கத்தில் முக்கியமான பங்கேற்க முடியும். ஓர் உலகப் போரின் தோல்விகள் அல்லது அவமதிப்புகள் மற்றொரு உலகப் போரின் தூண்டுதலாக அமைய முடியும். அதுவே புதிய தேசியங்களின் எழுச்சியாக அமைய முடியும்.
3. 'நாம் பேரினமாக' அல்லது 'பெருந்தேசியமாக' இருந்தோம் என்ற கற்பிதம் பாசிசத்தை உருவாக்க முடியும். எனது இனம் தனித் தன்மைகளைக் கொண்டது என்ற பெருமிதம் அதிகம் பேசப்படுகிறது.
4. வரலாற்றில் நிலம், எந்திரங்கள் ஆகியன பேரரசு உருவாக்கத்தில் சிறப்பான பங்காற்றியுள்ளன. இன்றும் அவற்றைச் சார்ந்து அரசியல் நடத்த முடியும்.

பாசிசத்தின் சனநாயக எதிர்ப்பு

1. பாசிசத்தின் முதல் எதிரி சனநாயகம். நவீன யுகத்தின் மிகப்பெரும் சாதனையான தனிமனிதன், மனித உரிமை, சுதந்திரம் ஆகியனவற்றைப் பாசிசம் மறுதலிக்கிறது. அச்சு எந்திரம், புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், ஊடகங்கள் ஆகியன சர்வாதிகார நிறுவனங்களால் மறுதலிக்கப்படுகின்றன.

2. புத்தகங்கள் கேள்வி கேட்கப் பயிற்சியளிக்கின்றன. ஒரே நூலைமாறாத உண்மைகளைச் சுமக்கும் நூல்களாக, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அந்நூலை மீண்டும் மீண்டும் வாசிக்கும் வழக்கம் நமது புனித நூல்களுக்கு உண்டு. உண்மை என்பதே மாறாது என்று நாம் கருதுவதுண்டு. ஆயின் அடுத்தடுத்து புதிய விடயங்களை நோக்கி நூல்கள் நம்மை இட்டுச் செல்கின்றன.

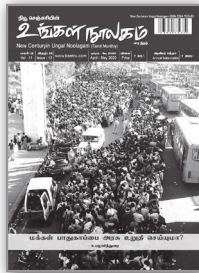
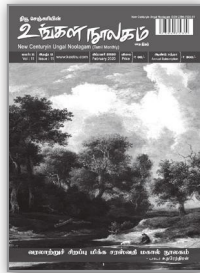
1922-1933 இக்காலம் இரண்டாம் உலகப் போரின் துவக்கக் காலம். ஐரோப்பிய நாடுகள் அனைத்தும் நெருக்கடியினுள் சிக்கிக் கொண்ட காலம். இத்தாலி வடக்கு, தெற்கு எனப் பெரிதாகப் பிளவுபட்ட காலம். வடக்கு, தொழில் நகரங்களைக் கொண்டது. தெற்கு விவசாய நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. முன்பே குறிப்பிட்டது போல முரண்பாட்டின் இரண்டு பக்கங்களும் வெளிப்படையாகத் திரண்டெழுந்தன. ஏகபோக முதலாளியம் தனக்குள் ஒருபுறம் பாசிசத்தின் விதைகளையும் இன்னொரு புறம் புரட்சியின் விதைகளையும் இக்காலத்தில் எடுத்து வந்தது. பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்ற சொல்லாக்கமும் முன்னுக்குவந்தது.

பாசிசமும் சமூக சனநாயகமும் மோதிக் கொண்டன. கம்யூனிஸ்டுகளும் சோசலிஸ்டுகளும் “மக்கள் திரளின் அரசியல்” என்ற ரோசா லக்ஸம்பர்கின் சொற்களை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தனர். ரஷ்ய மண்ணில் சோசலிசப் புரட்சி எனும் வெகுமக்கள் கூட்டணி அரசியலும் முன்னுக்கு வந்தது. டிமிட்ரோவும் பிற ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்டுகளும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், தேசிய இனப் போராளிகள் எனப் பல தரப்பட்டவர்களை இணைத்த ஐக்கிய முன்னணி (United Front) வேலைத் திட்டத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். குட்டி பூர்ஷ்வாக்கள் நகர்ப்புறங்களில் பூர்ஷ்வா எதிர்ப்புடனும் கிராமப்புறங்களில் நில உடமை கொண்டவர்களாகவும் ஒன்றுபட்டனர்.

இத்தாலியில் வடக்கே தொழிலாளர் வர்க்கமும் தெற்கே விவசாயிகளும் ஒன்றுபட்டனர். பாசிசம் தனது கருத்தியல் ஆற்றலைச் செழுமைப்படுத்தியது. கம்யூனிஸ்டுகள் உழைக்கும் மக்களைப் போராளிகளாக மாற்றினர். இரண்டு அணிகளும் மோதிக்கொண்டன. பாசிச அரசு போலிஸ் அரசு என்ற வடிவத்தை ஏற்றது. சமூக சனநாயக சக்திகள் புரட்சியின் சக்திகளாக ஒன்றுதிரண்டன.

கட்டுரையாளர், இந்திய மார்க்சிய சிந்தனையாளர்களில் மிக முக்கியமானவர், தமிழர் சமூக வரலாற்று ஆய்வாளர்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்டுகோள்!



நவம்பர் மாதத்துடன் முழுவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

7401	5726	5740	4001	5660	4262
5661	5741	492	4002	1113	4344
5664	4328	494	4003	1114	4345
5742	5739	491	2416	1115	4346

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
41-பி, சிடகோ இண்டஸ்டிரியல் என்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 45.00
ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00.
ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.



நாஞ்சில் நாட்டில் நம்பூதிரிகளுக்குச் சோதனை

அ.கா.பெருமாள்

ஒன்று

நாஞ்சில் நாட்டில் புகழ்பெற்ற ஊரான சுசீந்திரத்தில் ஓதுவார் ஒருவரின் வீட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை நூல் ஏட்டைப் பெறுவதற்காகச் சென்றபோது, அகஸ்தமாய் பாபு ராமதாசைச் சந்தித்தேன். அவரது மகள் என் கல்லூரியில் படித்தவர். அப்போது சில உதவிகள் நான் அவருக்கு செய்திருந்தேன். அந்த நினைவில் அவர் என்னைப் பார்த்து மிக அன்போடு வீட்டுக்கு அழைத்தார். நான் அந்த ஊருக்கு வந்த காரணத்தைச் சொன்னபோது, அவர் என் வீட்டிலும் சில ஏடுகள் உள்ளன, பெரும்பாலும் வைத்திய ஏடுகள் என்று சொன்னார். நானும் ஏதாவது அபூர்வமாய் ஏடு அகப்படலாம் என்ற ஆசையோடு அவரது வீட்டுக்குப் போனேன்.

அவர் ஏடுகளை எல்லாம் காட்டிவிட்டு பொதுவான விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்த ஏடுகள், அவரிடம் வந்த நிகழ்வைக் கேட்ட போது அவர் தன் பூர்வீக கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அவருக்குக் கதை சொல்வதில் ஆர்வம் உண்டு என்பது முதலில் பேச ஆரம்பித்தபோதே அறிந்துகொண்டேன். அதைவிட தன் பூர்வீகத்தை என்னிடம் சொல்வதில் உள்ள ஆர்வம் அவரை அதிகம் பேச வைத்தது.

தம்பி, "நதிமூலம் ரிஷிமூலம் போன்றதுதான் ஜாதி மூலமும். நான் இப்போது அடையாளத்திற்காக ஒரு

ஜாதியில் இருக்கிறேன். அந்த வழியில் உன்னை என் சொந்தம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். என்னுடைய கொள்ளுத்தாத்தா நம்பூதிரி, கொள்ளுப்பாட்டி சுசீந்திரம் கோவிலில் முதல் குடி தேவதாசி. இதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போது வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாது.

என் நம்பூதிரி தாத்தாவுக்கும் சுசீந்திரம் கோவிலின் கைமுக்கு சோதனைக்கும் தொடர்பு உண்டு. இதையெல்லாம் காலங்காலமாகச் சொல்லிச் சொல்லி கேட்டு வருகிறேன். ஒருவிதத்தில் இந்த விஷயங்களை ஓரளவு நான் அறிந்தவன். நான் என்ற அடையாளம்கூட எனக்கு உண்டு என்று சொல்லிவிட்டு கொஞ்ச நேரம் அமைதியாக இருந்தார் பின் மீண்டும் பேச ஆரம்பித்தார்.

திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் அப்போது சுவாதித் திருநாள் (1829-1844) என்ற மன்னர் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தக் காலத்தில் குற்றவாளிகள் என்று சந்தேகப்பட்ட மலபார் நம்பூதிரிகளைச் சோதனைக்காக அல்லது விசாரணைக்காக சுசீந்திரம் தாணுமாலயன் கோவிலுக்கு அழைத்து வருவது என்ற ஒரு வழக்கம் இருந்தது. அவரது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர் தன் சாதியிலிருந்து விலக்கப்படுவார். அப்படி விலக்கப்பட்ட நம்பூதிரி தான் என் தாத்தா என்று சொல்லிவிட்டு அமைதியானார்.

கொஞ்ச நேரம் மௌனம். மறுபடியும் பேசினார். என் கொள்ளுப்பாட்டி கிருஷ்ணம்மா சசீந்திரம் தாணுமாலயன் கோவிலில் முதல் குடி தேவதாசியாக இருந்தான். அவளுக்குப் பரம்பரையாக காராண்மைச் சொத்து நிறைய இருந்தது. நாஞ்சில் நாட்டு நிலச்சுவான்தார் ஒருவருக்கு வைப்பாகவும் இருந்தான். அவளது அழகும் சொத்தும் எங்கள் குடும்பத்தில் இருந்து இன்னும் மாஞ்சு போகவில்லை. ஒரு சமயம் பாட்டியை வைத்திருந்த நிலச்சுவான்தார் அவளது வீட்டில் இருந்த சமயத்தில்தான் சசீந்திரம் கோவிலில் கைமுக்கு சோதனை நடந்தது. அன்று காலை பூஜையும் ஸ்ரீபலியும் முடிந்தது. சசீந்திரம் கீழரத வீதியில் மக்கள் பரபரப்பாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கங்கே கும்பலாய் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அன்று சோதனைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட நம்பூதிரி குற்றவாளியின் முடிவை எதிர்பார்த்து நின்றார்கள். கோவில் சபையும் ஊர்ச் சபையும் வருவாய்த் துறையும் ஒரே துறையாக இருந்த காலகட்டம் அது. ஆகவே, மக்கள் கோவில் அதிகாரிகளுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் கட்டுப்பட்டு இருந்தார்கள் ஆகவே, தங்கள் ஆர்வத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் மெதுவாகப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

கோவில் பணியாளரான பலவேலக்காரன் என்பவர் குற்றவாளி நம்பூதிரியுடன் கோவில் தெற்கு வாசல்வழி கீழரத வீதிக்கு வந்துகொண்டிருந்தான். அங்கே கூடி இருந்த பெரியவர்கள் அந்த இளைஞன் குற்றவாளி என முடிவாகிவிட்டதை ஊகித்துக் கொண்டார்கள். பலவேலக்காரன் நம்பூதிரியை அழைத்துக்கொண்டு குலசேகர விநாயகர் கோவிலுக்கு முன்னே வந்தான். நம்பூதிரியைக் கோவிலின் முன்பக்கம் உள்ள ஒரு கல்லில் அமரச் சொன்னான். நம்பூதிரி மௌனமாக தலை, குனிந்து தரையைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். பலவேலக்காரன் கொஞ்ச நேரம் நின்றுவிட்டு கிழக்கு வாசல் வழியாக கோவிலின் உள்ளே நுழைந்துவிட்டான்.

நம்பூதிரி காலை முதல் எதுவுமே சாப்பிடவில்லை. குற்றவாளியைப் பட்டினி போட்டுத்தான் விசாரணை நடக்கும் இதைப் பிரத்தியாயம் என்பார்கள். இந்த நம்பூதிரி இளைஞன் தன்னை குற்றவாளியாகக் கடைசிவரை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. யோகக்காரர்களிடம் (கோவில் டிரஸ்டிகள்) அறிவுபூர்வமாக விவாதித்தது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் அவனை விசாரித்த முறையும் கொஞ்சம் இறுக்கமாக இருந்தது.

அந்த இளைஞனைச் சுற்றி இருந்த கூட்டம் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கலைய ஆரம்பித்தது. குலசேகர விநாயகர் கோவிலின் அருகே இருந்த முதல் குடி தேவதாசியின் கணவர் என்ற ஸ்தானத்தில் இருந்த நிலச்சுவான்தார் நம்பூதிரியைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்தார். கைமுக்கு நடைமுறை அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். குற்றவாளியைப் பட்டினி

போட்டு விசாரிப்பார்கள் என்பதை அறிவார்கள்; அதனால் அவனைத்தான் அவர் தன் வீட்டுக்குச் சாப்பிட அழைத்தார். அது உணவு நேரமும் கூட, அவன் தலையை அசைத்தான்.

அவன் இப்போது நம்பூதிரி அல்லன்; அவன் ஜாதியிலிருந்து விலக்கப்பட்டவன். அவனுக்கு என்று இப்போது ஜாதி அடையாளம் கிடையாது வழிபாட்டு அடையாளம் மட்டுமே உண்டு. அவன் தன் சாதியை இனம் காட்டி உரிமை கோர முடியாது. ஜாதியைச் சொல்லி தன் இடத்தை நிலைநாட்ட முடியாது. ஆனால், மற்றவர்கள் அவனை ஜாதி அடையாளத்தோடுதான் பார்த்தார்கள். முதல் குடி தேவதாசியும் தன் பணிப்பெண்வழி தன் வீட்டிற்கு அவனை அழைத்தபோது அவன் மறுக்கவில்லை.

நம்பூதிரி கொல்லம் அருகே இருந்த தன் சொந்த கிராமத்துக்குப் போக விரும்பவில்லை. சசீந்திரம் ஊர்க்கோவிலில் விசாரிக்கப்பட்டு குற்றவாளியானவர்கள் அந்த ஊர் மண்ணிலேயே வாழ்ந்து மறைந்தார்கள். அவர்கள் வேறு சாதியுடன் தங்களை இணைத்துக்கொண்டார்கள்.

அந்த இளைஞனுக்கு வைத்தியம் தெரியும் அதனால் தேவதாசியின் வீட்டோடு அவன் ஓட்டிக் கொண்டான். சில்லறை வேலைகளைச் செய்தான். அவளின் குடும்பத்தில் ஒருத்தியை முறைப்படியாக மணந்துகொண்டான். அவனுக்கு இப்போது ஓர் அடையாளம் வந்துவிட்டது. அவனுடைய வரலாற்றை அவன் எப்பவாவது உறவினரிடம் சொல்லியிருக்கிறான்.

அந்த இளைஞன் கொல்லம் நகரத்தின் அருகே உள்ள சிறு கிராமத்தில் ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். பரம்பரையாக வைத்தியத்தைத் தன் உறவினர் ஒருவரிடம் அறிந்திருந்தான். முறைப்படியாக சம்ஸ்கிருதம் படித்திருந்தான். அவனது உறவுப்பெண் ஒருத்தியிடம் காதல் கொண்டிருந்தான்; அடிக்கடி அவளைச் சந்தித்திருக்கிறான்.

அந்தக் காதலர்களின் சந்திப்பை அந்தப் பெண்ணின் வீட்டுத் தாசி (பணிப்பெண்) அறிந்துவிட்டாள். அச்செய்தி மேலிடத்திற்குச் சென்றது. முதல்கட்ட விசாரணையில் அது உண்மை என்று தெரிந்தது. அவன் மேல் பாலியல் குற்றச்சாட்டு ஜோடிக்கப்பட்டது. பின்னர் அவனை விசாரிக்க சசீந்திரம் கோவிலுக்குக் கொண்டுவந்தனர்.

அவனது காதலியிடம் நடத்திய விசாரணையின்போது (இது ஸ்மார்த்த விசாரம் எனப்படும்) அவள் விஷப்பாம்பு இருந்த மண் பாளைக்குள் கையைவிட்டு சோதிக்கப்பட்டாள்; அப்போது அவள் இறந்துவிட்டாள்.

இந்தச் செய்திகளை எல்லாம் அந்த நம்பூதிரி பல சூழ்நிலைகளில் சொல்லி இருக்கிறான். பாபு ராமதாஸ் இந்தக் கதையை என்னிடம் சொல்லிவிட்டு அந்த நம்பூதிரியின் வம்சா வழியினர் நாங்கள் என்று சொன்னார்.

இந்தக் கதையை எண்பதுகளின் பாதியில் நான் கேட்டேன். ராமதாஸ் என்னிடம் இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொஞ்சம் மிகைப்படுத்தி சொல்லியிருக்கலாம் என்று அப்போதே தோன்றியது. இதைச் சொல்வதற்கும் இப்போது ஆட்கள் இல்லை.

ராமதாஸ் சொன்ன கதைக்குப் பின்னால் நீண்ட வரலாறு உண்டு. சசிந்திரம் தானுமாலயன் கோவில் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த டாக்டர் கே.கே. பிள்ளை 'பிரத்தாயம்' என்னும் தலைப்பில் இதைச் சொல்லுகிறார்.

பிரத்தாயம் என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு நம்பிக்கையை நிலைநாட்டுதல் என்று பொருள் கொள்ளுகின்றனர். குற்றவாளியாய்க் கருதப்பட்ட ஒருவன் தனது ஒழுக்கத்தை நிரூபிக்க, கொதிக்கும் நெய்யில் கைவிடுதல் என்னும் பொருளில் இது கைமுக்கு எனவும் வழங்கப்பட்டது.

கேரளத்தில் நம்பூதிரிகள் தங்கள் தூய்மையை நிரூபிக்க 'காளி கோவிலைத் தெரிந்தெடுப்பது' என்ற வழக்கம் பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இருந்தது என்கின்றனர். கொடூரமான தெய்வம் என்னும் நிலையில் காளி இதற்குப் பயன்பட்டு இருக்கிறாள்.

சசிந்திரம் சிவன் கோயிலை இந்தச் சோதனைக்குத் தெரிவு செய்யக் காரணம்; இது தொடர்பான தலபுராணம்தான். கவுதமரின் மனைவி அகலிகையிடம் தன் ஆசையைத் தீர்த்த இந்திரன் சாபம் பெற்று விமோசனம் அடைந்த தலம் "எந்தப் பாவத்தையும் தொலைக்கும் தலம்" என்ற கதைகள் இக்கோவில் தொடர்பானவை. இன்னொரு காரணம், நம்பூதிரிகளின் தனிப்பெரும் ஆளுமைக்கு உட்பட்ட பெரும் சொத்துக்கள் இருக்கும் கோவில் என்பதும் ஒரு காரணம்.

இந்தக் கோவிலில் நிலைபெற்ற சிவன், நூர் மூர்த்தியாகக் கருதப்பட்டது ஒரு காரணம். இதுபோன்ற சோதனை நிகழ்வுகள் செங்கனூர், கார்த்திகை பள்ளி போன்ற இடங்களில் உள்ள கோயில்களிலும் நடந்திருக்கின்றன.

தகாத பாலுறவு, வன்புணர்ச்சி, கொலை தொடர்பான குற்றங்கள் ஆகியன சசிந்திரம் கோவிலில் விசாரிக்கப்பட்டன. இது நம்பூதிரி சாதிகளுக்கு மட்டுமே உரியது. இந்தச் சோதனை பிரத்தாயம் அல்லது கைமுக்கு எனப்பட்டது. இந்தச் சோதனை குறித்த செய்திகள் தனிப்பட்ட முறையில் கோவிலில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. கோவில் கணக்கு அச்சார கணக்கு போன்றவை எழுதி வைக்கப்பட்ட ஓலைகளிலிருந்தே கே.கே.பிள்ளை இவற்றைத் தொகுத்திருக்கிறார்.

இரண்டு

இந்தத் தண்டனைகள் நமக்குப் புதியதல்ல இது குறித்த செய்திகள் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் கதைப்பாடல்களிலும் உள்ளன.

இந்தத் தண்டனை முறையின் வழிமுறை பற்றி அறிய முன்பு பிரத்தாயம் பற்றி பார்க்கலாம்.

நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டுத் தலங்களில் பெண்களின் புனிதத்தை நிலை நிறுத்த அல்லது சோதனை செய்யும் வழக்கம் உண்டு. இப்போதும் இந்த வழக்கம் நடைமுறையில் உள்ளது. இது நிறுவன சமயம் சார்பான கோவில்களிலும் இருந்தது. சோரம் போனதாகக் கருதப்பட்ட பெண், திருடியதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஆண், ஒரு குறிப்பிட்ட கோவிலில் மூல தெய்வத்தின் முன்னே சென்று கையில் சூடத்தை ஏற்றி சத்தியம் செய்து, தன்னை நிரபராதி என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நடைமுறை இன்றும் உள்ளது.

குற்றவாளிகளைச் சோதனை செய்யும் இடமாகவும் தண்டனை கொடுக்கும் இடமாகவும் கோவில்களும் மதக்கூடங்களும் இருந்திருக்கின்றன. இது உலகளாவிய நிலை. குற்றவாளிகளைத் தெய்வமே தண்டிக்கும் என்பது காலங்காலமாக இருந்து வரும் நம்பிக்கை. நீண்ட பாரம்பரியம் உடைய வழிபாட்டு மரபுடைய எல்லா நாடுகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் நெருப்பில் கையைவிட்டு நிரூபித்த நிகழ்ச்சியை கிரேக்க நாடக ஆசிரியரான சொபோகிளிஸ் கூறுகிறார். வட ஆப்பிரிக்காவில் ஷாம்பசி நீக்ரோ இனத்தவரிடம் இப்படி ஒரு வழக்கம் இருந்தது. கத்தோலிக்கத் துறவிகள் தங்கள் தூய்மையை நிரூபிக்க நெருப்பு சோதனையை மேற்கொண்டனர். இதற்கு புனித பிரான்சிஸ் பாலின் வாழ்க்கை உதாரணம். ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவ ஆலயங்களில் நடந்த இந்த சோதனை முறைக்கு இடைக்காலத்தில் பெரும் எதிர்ப்பு வந்தது. பின்னர் இந்த முறை நிறுத்தப்பட்டது. எகிப்தில் இது போன்று நடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஏராளம்.

தமிழகத்தில் ஒருவன் குற்றமற்றவன் என்பதை நிரூபிக்க நடந்த சோதனைகள் பற்றிய செய்திகள் வட்டார இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் கதைப்பாடல்களிலும் உள்ளன நெருப்பில் மூழ்கி நிரூபித்த நிகழ்வுகள் காவிய காலத்தில் நடந்திருக்கின்றன. ஓடும் ஆற்று நீரில் குதிப்பது, விஷத்தைக் குடிப்பது, விஷப்பாம்பு இருக்கும் மண் குடத்தில் கையை விடுவது, கொதிக்கும் நெய் அல்லது எண்ணெயில் கையை விடுவது, பிளம்பாய் ஜொலிக்கும் இரும்புத் துண்டைக் கையில் எடுப்பது, சூரியன் அல்லது ஒரு தெய்வத்தைப் பார்த்து சத்தியம் செய்வது, உள்ளங்கையில் சூடத்தைப் பொருத்தி சத்தியம் செய்வது என இப்படியாக நடைமுறையில் இருந்த முப்பதுக்கு மேற்பட்ட சோதனை முறைகளைப் பழம் இலக்கியங்களிலிருந்து சேகரித்துள்ளனர்.

தமிழகத்தில் சோழர் காலத்து இலக்கியங்களில் இதற்கு சான்று உண்டு. மிகப்பெரிய அறிவாளிகளும் படைப்பாளிகளும் கூட இதிலிருந்து தப்பவில்லை.

ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான சீவக சிந்தாமணிக்கு உரை எழுதிய திருத்தக்க தேவர் சிற்றின்பத்தை அனுபவித்தே சிந்தாமணிக்கு உரை எழுதினார் என்ற குற்றச்சாட்டு எழுந்தபோது; அதைத் தாங்கமுடியாமல் கொதிக்கும் இரும்புத் துண்டைக் கையில் எடுத்து தன் தூய்மையை நிரூபித்தார் என்பது ஒரு கதை.

வைணவ பூசகர் ஒருவர் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு பாம்பு இருந்த குடத்தில் கையை விடச் சென்றபோது, அவரைத் தடுத்து பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான குலசேகர ஆழ்வார் தன் கையைக் குடத்தில் விட்டு பூசகரின் தூய்மையை நிரூபித்தார் என்ற வைணவ மரபுக் கதையுண்டு.

தென்னிந்திய கல்வெட்டுக்களில் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு நிறைய சான்றுகள் உண்டு. திருநாக்குன்றமுடையார் கோவிலில் அணிகலன்கள் திருட்டுப்போனபோது அர்ச்சகர் ஒருவரை நிர்வாகம் சந்தேகித்தது. அந்த அர்ச்சகர் கொதிக்கும் இரும்பைப் பிடித்து, தான் திருடவில்லை என்று சத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்று நிர்வாகம் ஆணையிட்டது. இது 13 ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டு கூறும் செய்தி.

புகழேந்திப் புலவரின் பெயரிலுள்ள 'அல்லி அரசாணி மாலை' என்னும் அம்மானைப் பாடலில் ஒரு நிகழ்ச்சி: அல்லி அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, அர்ஜுனன் அவள் கழுத்தில் தாலையைக் கட்டிவிடுகிறான். மறுநாள் தன் கழுத்தில் தாலி தொங்குவதைப் பார்த்த அல்லி, தன் நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசர்களையும் வரவழைக்கிறாள். கொதிக்கும் எண்ணையில் கையை விட்டு, அல்லிக்கு தான் தாலி கட்டவில்லை என்று சத்தியம் பண்ணும்படி ஆணையிடுகிறாள். இந்தக் கதைப்பாடலின் காலம் கி.பி.18 அல்லது 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

கேரளத்தில் குற்றவாளிகளைச் சோதனை செய்யும் வழக்கத்தை நேரில் பார்த்த லோமியோ என்பவர் பதிவுசெய்திருக்கிறார். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை முதலை இருக்கும் நீர் நிலையில் தள்ளுதல், கொதிக்கும் ஈயக் குழம்பில் கைவிடுதல், பாம்பு இருக்கும் குடத்தில் கை விடுதல், கொதிக்கும் நெய்யில் கைவிடுதல் என்பன போன்ற சோதனைகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மலபாரில் வழக்கத்தில் இருந்தன.

கௌரி இலட்சுமிபாய் ராணி என்பவர் திருவிதாங்கூரின் பகர அரசியாக இருந்த காலத்தில்; கிழக்கிந்திய கம்பெனி ரெசிடென்ட் ஆக இருந்த கர்ணல் ஜான் மன்றோ (1819-1822)விடம் யூதர் ஒருவர் திருவிதாங்கூரில் குற்றவாளிகளைச் சோதிக்கும் கொடுமையான வழக்கத்தை நிறுத்தும்படி முறையிட்டு இருக்கிறார். மன்றோ, இந்த சோதனை வழக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தார். ஆனால், வைதீக சார்புள்ள பண்டிதர்கள் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர். அப்போது அரசியும் இதைக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

மூன்று

சுசீந்திரம் வட்டப்பள்ளி மடம் காப்பகத்தில் கைமுக்கு தொடர்பாக உள்ள 12 ஓலைகளில் ஒன்று மட்டும்தான் கொலைக்குற்றம் தொடர்பானது பிற எல்லாம் பாலியல் குற்றம் தொடர்பானவை. கை முக்கு சோதனைகள் பல நடந்திருக்கலாம். ஆனால் கிடைத்த ஆதாரங்கள் குறைவு.

இப்படியான பாலியல் குற்றங்கள் நம்பூதிரிகளிடம் உருவாகக் காரணம் என்ன? இதற்கு ஒரு பின்னணி உண்டு; நம்பூதிரிகளின் குடும்பத்தில் மூத்தவன் மட்டுமே சொந்த ஜாதியில் திருமணம் செய்துகொள்ள முடியும். மற்ற சகோதரர்கள் வேறு ஜாதிப் பெண்களை சம்பந்தம் செய்துகொள்ளலாம் இதனால் நம்பூதிரிகளின் ஜாதியில் திருமணம் ஆகாத முதிர் கன்னிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமானது. இந்தச் சூழ்நிலை நம்பூதிரிப் பெண்கள் ஆண்களின் பாலியல் தொடர்பை உருவாக்கக் காரணமானது என்கின்றனர்.

சுசீந்திரம் கோவிலில் நடந்த பிரத்தியாயம் என்னும் வழக்கம் எப்போது ஏற்பட்டது? இப்படி ஒரு வழக்கம் உருவாகக் காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் அறிவதற்கு முன்னால் சுசீந்திரம் கோவிலுக்கும் நம்பூதிரிகளுக்கும் உள்ள தொடர்பை அறிய வேண்டியதிருக்கிறது. நாஞ்சில் நாட்டில் நம்பூதிரிகளின் செல்வாக்கு எப்போது ஏற்பட்டது. இதற்கான சில தகவல்களை டி.கே வேலுப்பிள்ளை திவான் நாகம் அய்யா, பேராசிரியர் இளங்குளம் குஞ்சம் பிள்ளை போன்றோர் கூறுகின்றனர்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வைதீக கோவில்களில் நம்பூதிரிகளின் செல்வாக்கு உருவான காலம் பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டு ஆகியிருக்கலாம். இதற்கு சுசீந்திரம் அருகே உள்ள துவாரகை கிருஷ்ணன் கோவிலில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் சான்று உண்டு. இந்தக் கோவிலின் கருவறை தென்மேற்கு மூலையில் கி.பி. 1229 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு உள்ளது.

இக்கோவிலில் வட திருவிதாங்கூர் வேத விற்பன்னரான ஸ்ரீ கோவிந்த ப்ரக்ஞ படரார் ஸ்ரீகான கிராம பகவான் என்ற ஞானி இருந்தார் இவருடன் வேதவித்துகள் சிலரும் இந்தக் கோவிலில் இருந்தனர், 1230-ல் உள்ள இந்தக் கோவில் கல்வெட்டு கோவிந்தப் ப்ரக்ஞ படரார் முன்னிலையில் தானுமாலயன் கோவில் சபை கூடியதைக் கூறும் துவாரகை கோவிலில் கோவிந்தம் படரார் மேல்சாந்தியாக இருந்திருக்கிறார்.

கோவிந்தர் என்னும் பெயருடைய. வேதம் படித்த நம்பூதிரி, நாஞ்சில் நாட்டு கோயில் ஒன்றில் பூசகர் ஆகவும் சபை உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார். இவர் மட்டுமல்ல வேறு நம்பூதிரிகளும் கோவில் பூசகர்களாகவும் யோகக்காரர்களாகவும் கோவில் நிர்வாகியான ஸ்ரீ காரியம் ஆகவும் இருந்திருக்கின்றனர். இது 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு நடந்த நிகழ்வு.



இந்தக் காலத்தில் வேறு கோவில்களிலும் நம்பூதிரிகள் கோவில் நிர்வாகிகளாகவும் பூசகர்கள் ஆகவும் இருந்திருக்கின்றனர். சான்று, கன்னியாகுமரி பகவதி அம்மன் கோவில் திருவட்டாறு ஆதிசேசவப் பெருமாள் கோவில், வாள் வச்ச கோஷ்டம் மகிஷாசுரமர்த்தினி கோவில் போன்றவை வேணாட்டு அரசர்கள் நம்பூதிரிகளின் வைதீக மரபில் தலையிடவில்லை.

நாஞ்சில் நாட்டுக் கோவில்களின் தாந்திரீகம் ஆகமம் போன்றவை நம்பூதிரிகளால் சீரமைக்கப்பட்டது. இந்தக் காலத்தில்தான் திருவட்டாறு ஊரில் மலையாளம் பேசிய நம்பூதிரிகள் மண்ணின் மைந்தர்களாகவே தங்களைக் கருதிக் கொண்டனர். நம்பூதிரிகள் அந்த ஊரில் வாழ்ந்த தமிழ் பேசிய பிராமணர்களைப் பரதேசிகள் என்று அழைத்தனர். இன்றுகூட அது நடைமுறையில் உள்ளது. இப்படியான ஒரு சூழ்நிலையில்தான் சுசீந்திரம் கோவில் நம்பூதிரிகளின் சோதனைக் கூடமாக ஆனது.

சுசீந்திரம் கோவிலில் பிரத்தியாயம் அல்லது கைமுக்கு வழக்கம் அறிமுகமான காலகட்டத்தை சரியாகக் கணிக்க முடியவில்லை என்று கூறுகிறார் டாக்டர் கே.கே.பிள்ளை. நாஞ்சில் நாட்டில் நம்பூதிரிகள் அறிமுகமான 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் இந்த வழக்கம் வந்திருக்கலாம் என்பது ஒரு ஊகம். கே.கே.பிள்ளைக்கு கிடைத்த ஆவணங்கள் எல்லாமே 18 ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்தவை ஆகும். இது குறித்த முதல் செய்தி கி.பி.1627 ஆம் ஆண்டு ஆவணத்தில் தான் வருகிறது என்கிறார் அவர்.

கருநாகப்பள்ளி லட்சுமிதாசன் நம்பூதிரி எழுதிய 'சுக சந்தேச என்னும் மலையாள சிற்றிலக்கியத்தில் வரும் "உன் கண்களை சுசீந்திரம் ஊரின் மேல் பதித்துவிடு. அங்குள்ள சிவனிடம் இந்திரனே புனிதம் பெற்று இருக்கிறான்; இப்போதும் கூட மனிதனின் சோதனைக் கூடமாகவும் இத்தலம் விளங்குகிறது" என்னும் வரிகள் கைமுக்கு நிகழ்வின் காலத்தை ஓரளவு உறுதிசெய்ய உதவுகிறது.

சுக சந்தேசம் நூலின் காலம் கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு. எனவே கைமுக்கு வழக்கம் 14ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது என்று ஊகிக்கிறார் கே.கே.பிள்ளை. கோவிலில் வட திருவிதாங்கூரில் இருந்து தென் திருவிதாங்கூர் கோவில்களுக்கு தாந்திரீக ஆகமங்களை நடத்த வந்த நம்பூதிரிகள் கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இதை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கலாம்.

நான்கு

கைமுக்கு நிகழ்வை ஸ்மார்த்த விசாரம், பிரத்யாயம் என்னும் இரண்டு கட்டங்களாக வகுத்துக்கொண்டு விளக்குகிறார் கே.கே.பிள்ளை. ஸ்மார்த்தவிசாரம் என்பது குற்றம் சாட்டப்பட்ட நம்பூதிரி ஜாதிப் பெண்ணை விசாரிப்பது. இது, அவளது வீட்டில் நடக்கும். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நம்பூதிரி இளைஞனை விசாரித்து சோதனை செய்வது பிரத்தியாயம். இது குறிப்பிட்ட கோவிலில் நடக்கும்.

ஸ்மார்த்த விசாரம் என்பதில் உள்ள ஸ்மார்த்தம் என்ற சொல்லுக்கு மேலாண்மைக் காரர் மீமாம்சைக் காரர் கிராமத்து நீதிபதி என்னும் அர்த்தங்களைக் கொள்கின்றனர். ஒரு பெண் சேரம் போய் விட்டாள் என்ற செய்தி கிடைத்ததும் அது அந்த வீட்டுத் தலைவரிடம் தெரிவிக்கப்படும். இதன் பின் விசாரணை

ஆரம்பமாகும். இதன் முதல் கட்டமாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட பெண்ணை வேலைக்காரியான தாசி (பணிப்பெண் என்ற அர்த்தத்தில்,) விசாரிப்பாள் இது, தாசி விசாரம் எனப்படும்.

பணிப்பெண்ணின் முதல் கட்ட விசாரணைக்கு வீட்டில் உள்ள உறவினர்கள் உதவுவார்கள். தாசியின் விசாரணையில் அந்தப் பெண் தவறு செய்தவள் என்று ஊகிக்கப்பட்டால், அவள் அஞ்சு புரை என்னும் தனி அறையில் அடைக்கப்படுவாள். இந்த அறை அவளது வீட்டு வளாகத்தில் தாய் வீட்டுக்கு தொடர்பற்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த அறையில் இருப்பவள் வீட்டில் இருப்பவருடன் தொடர்பு கொள்ள முடியாது.

தாசியின் விசாரணைக்கும் பின்னர் குடும்பத்தின் மூத்த உறுப்பினர் நாட்டுத் தலைவருக்கும் இதைத் தெரிவிப்பார். அவர் குற்றவாளியை விசாரிக்க ஒரு குழுவை அமைப்பார். அந்தக் குழுவின் தலைவராக நிரம்பப் படித்தவர் ஒருவர் இருப்பார். இவரைத் தவிர இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மீமாம்சைக் காரர்கள் (ஸ்திரீதர்) நம்பூதிரிகளின் சாதி நடைமுறை அறிந்த ஒருவர் வட்டாரத் தலைவர் ஆகியோர் இருப்பார்கள்.

இரண்டாவது கட்ட விசாரணையில் விசாரணைக்குழு பணிப்பெண்ணை விசாரிக்கும் இந்த விசாரணை சமயத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நம்பூதிரிப் பெண் வீட்டு வளாகத்தில் பனை ஓலைக் குடிசையில் தனியாக இருக்க வேண்டும்; வெளியே வருதல் கூடாது. பணிப்பெண்ணான தாசியை விசாரித்த பின்பு விசாரணைக் குழுவினர் தங்களுக்குள் கலந்து ஆலோசிப்பார்கள். இதன்பிறகு ஒரு வருஷமோ அதற்கும் அதிகமாகவோ விசாரணை தொடர்ந்து நடக்கலாம். விசாரணையின்போது ஏற்படும் செலவை அந்த வீட்டுக்காரர்களே கொடுக்க வேண்டும்.

விசாரணை செய்யும்போது, குற்றம் சாட்டப்பட்ட பெண்ணிடம் கண்ணியமான வார்த்தைகளால் உரையாட வேண்டும் என்பது நடைமுறை. விசாரணைக்காரர்கள் குற்றவாளியைப் பார்த்து பேசுவதைவிட வேலைக்காரியைப் பார்த்து பேசுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். விசாரணை முடிவில் அந்தப் பெண் குற்றம் உடையவள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அவளைப் பார்த்து மற்றவர்கள் இரண்டு கைகளையும் கொட்டி அவமானப்படுத்துவார்கள். அவள் அடிமையைப் போன்று நடத்தப்படுவாள். இதன்பின்னர் பெரும்பாலும் அவள் சொந்த ஜாதியிலிருந்து விலக்கப்படுவாள்.

அந்தப் பெண் நம்பூதிரி சாதியிலிருந்து பகிஷ்கரிக்கப்பட்ட பின்பு வீட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும். பிறகு, அவள் தன் விருப்பம் போல் எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்லலாம். ஸ்திரீதர் விசாரணை முடிவின்போது ஊரின் எல்லையில் மலபார்

முஸ்லிம்களும் கிறிஸ்தவர்களும் காத்திருப்பார்கள். குற்றவாளியாக முடிவு செய்யப்பட்ட நம்பூதிரிப்பெண் தான் விரும்பியவருடன் சென்று, விடலாம் இதுவே பெரும்பாலும் நடைமுறையில் இருந்தது. இதன் பின்னர் அவளுக்கும் அவள் ஜாதிக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாமல் ஆகிவிடும்.

நம்பூதிரி ஆண் குற்றம் உடையவன் என்று கருதப்பட்டால், அவனது நேர்மையை நிரூபிக்க வாய்ப்பு கொடுக்கப்படும். இது, கைமுக்கு அல்லது பிரத்யாயம் எனப்படும். குற்றம் சுமத்தப்பட்ட ஆணின் தெய்வ சோதனை குறித்த செய்திகள் முதலில் நாட்டு அரசருக்கு அனுப்பப்படும். இதற்கு அறுபத்தி ஆறு பணம் அபராதம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இது கைமுக்கு நிகழ்ச்சியின் முதல்கட்டம்.

இதன்பிறகு குற்றவாளியைப் பற்றிய செய்திகள் அடங்கிய ஓலையை தேவாரி எனப்படும் பூசுர் ஒருவர் சுசீந்திரம் கோவில் காவலாளியிடம் ஒப்படைப்பார். இந்தக் காவலாளி வைராவி சாதியைச் சார்ந்தவராய் இருப்பார்.

வைராவி, அந்த ஓலையை கோவில் நிர்வாகிகள் ஆன யோகக்காரர்களில் மூத்தவரிடம் கொடுப்பார். அவர் மற்றவர்களுக்கு இந்த செய்தியைத் தெரிவிப்பார். பின்னர் யோகக்காரர்களும் ஸ்ரீகாரிய நம்பூதிரியும் தேவாரியும் கோவில் இளைய நயினார் மண்டபத்தில் கூடுவர்.

அந்தக் கூட்டத்தில் தேவாரி பிரத்தியாயம் நடத்த வேண்டிய கட்டாயத்தைச் சொல்லுவார். மறுப்பு இருந்தால் அதை அரசரிடம் தெரிவிப்பதாகவும் சொல்லுவார். எல்லோரும் மறுப்பு இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். இது ஒரு சடங்கு நாடகம்தான் சோதனைக்கும் மறுப்பு தெரிவிப்பதில்லை.

இதன் பின்னர் அடுத்த நாள் கோவில் சபையினர் உதயமார்த்தாண்டம் மண்டபத்தில் கூடுவார்கள். அப்போது பிரத்தியாயம் நடத்த வேண்டிய நாள் நிச்சயிக்கப்படும். கைமுக்கு சடங்கில் கோவில் பூசுரான நம்பூதிரிக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. இவரும் யோகக்காரர்களும் விவாதிப்பார்கள். கைமுக்கு சோதனை நடத்தவேண்டிய நாள் நிச்சயிக்கப்பட்டதும் அது ஓலையில் பதிவுசெய்யப்படும் பின்னர் அரசருக்கும் தெரிவிக்கப்படும்.

ஐந்து

கோவில் சபை கைமுக்கு நடத்த முடிவுசெய்த பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நம்பூதிரி அவனது சொந்த ஊரில் இருந்து சுசீந்திரத்திற்கு அழைத்து வரப்படுவான். அவனுடன் அவனது நண்பனும் உறவினர் ஒருவரும் வருவார்கள். குற்றவாளியின் மேல் உள்ள குற்றத் தகவல்கள் எழுதப்பட்ட ஓலை அவனது உறவினரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். கூடவே, இது தொடர்பான அரசு நீட்டும் இருக்கும். இந்த இரு ஓலைகளைக் கொண்டுவரும் குற்றவாளியையும், உறவினர்களையும் வட்டப்பள்ளி தன் வீட்டிற்கு

அழைத்துச் செல்வார். இதன்பின் கைமுக்கு நிகழ்வின் மூன்றாம் கட்டம் ஆரம்பமாகும்.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வட்டப்பள்ளி மடம் வளாகத்தில் மூலையில் ஒரு குடிசையில் இருப்பான். இவனது முதல் விசாரணை தொடங்கும் முன்பு குற்றவாளி 22 பணம் அபராதம் செலுத்த வேண்டும் யோக்காரர்களின் அனுமதியுடன் குற்றவாளி கிழக்கு வாசல் வழியாக கோவிலுக்குள் செல்வான். அவனுடன் வந்தவர்கள் மேற்கு வாசல் வழி செல்வார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி சூரியன் மறைவதற்கு முன்பே நடந்துவிடும். இந்த நாளில் குற்றவாளி முழுப் பட்டினியுடன் இருப்பான்.

அன்று கோவில் சபை. இளைய நயினார் மண்டபத்தில் கூடும் கோவில் சபை உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் அமரவேண்டிய இடத்திலே இருப்பார்கள். ஸ்ரீ காரியம் நம்பூதிரி கன்னி மூலையில் இருப்பார். இவரது வலதுகை பக்கம் உள்ள விசுப்பலகையில் அரசரின் நீட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கும். ஸ்ரீ காரிய நம்பூதிரியின் வலதுபுற பகுதியில் முல்லை மங்கலமும் புதுமடமும் இதே வரிசையில் "தெற்கு மண் ஊராண்மை காரரும் தென்பகுதியில்" கொட்டம்பள்ளியும் தென் மூலையில் புத்தில்லமும் இருப்பார்கள். சபை கூடிய பிறகு சபையின் அருகே இருக்கும் விளக்குகளை அகற்றி விடுவார்.

கோவில் கணக்கன் இடுப்பில் துண்டை கட்டிக் கொண்டு சபையில் நிற்பான். பாரிசைவன் சங்கு ஊதுவான். அப்போது கொட்டு முழங்கும். குற்றவாளி சபையின் முன்னே அபராத பணத்தை வைப்பான். இந்த நிகழ்ச்சியில் கோவில் காணியாட்சி உரிமை உடைய இலைவாணியனுக்கு உரிமை உண்டு. அவன் கைமுக்கு நிகழ்ச்சி நடக்கும்போது வெற்றிலை பாக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

அபராதத் தொகையை ஸ்ரீகாரிய நம்பூதிரி எடுத்துக்கொண்டு விசாரணைக்கு உத்தரவிடுவார். இப்போது விசாரணை வெறும் சடங்காகத்தான் நடக்கும். ஏற்கனவே உள்ள முடிவை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளும். விசாரணை முடிந்ததும் குற்றவாளியும் அவனுடன் வந்தவனும் கோவில் கிழக்கு வாசல்வழி சென்று வட்டப்பள்ளி மடத்திற்கு வந்துவிடுவார். அன்று குற்றவாளி, அவனுக்கு உரிய இடத்தில் தங்குவான்.

அடுத்தநாள் காலையில் குற்றவாளியும் அவர் ஊரிலிருந்து வந்தவனும் கிழக்கு வெளிப்பிரகாரத்திற்கு அழைத்து வரப்படுவார்கள். அப்போது கோவில் சபையார் செண்பகராமன் மண்டபத்தில் கூடுவர். பட்ட திரி ஒருவர் குற்றவாளி பற்றிய செய்திகளை ஓலையிலிருந்து படிப்பார். இதன்பின் குற்றவாளி வடக்கு இடம் கொடிமரத்தின் அருகே நிறுத்தப்படுவான். அவனுக்குக் காவலாக கோவில் பலவேலைக்காரன் நிற்பான்.

செண்பகராமன் மண்டபத்தில் இரண்டு தங்கக் குடங்கள், தங்கக் கெண்டி, வெள்ளி விளக்கு, நெய் காய்ச்சுவதற்குரிய வெண்கலப்பானை, வெள்ளித்தட்டுகளில் மலர்கள், வெள்ளிக்கும்பா ஆகியன இருக்கும். குற்றவாளி இறுதி முறையாக சபைக்கு 26 பணம், இருபத்தி ஒருகட்டு வெற்றிலை 316 பாக்கு ஆகியவற்றை அபராதமாகக் கொடுப்பான். ஸ்ரீ காரியம் நம்பூதிரி இவற்றைச் சரிபார்த்துவிட்டு சோதனையை ஆரம்பிக்கலாம் என்பார்.

சோதனை நிகழ்ச்சியை வட்டப்பள்ளி ஸ்தானிகர் ஆரம்பித்து வைப்பார். இதன் முதல் கட்டமாக கோவில் ஸ்ரீ பலிப்புரையில் சிறிய மர வாகனத்தில் தங்க ரிஷபம் எடுத்துச்செல்லப்படும். இந்த வாகனம் ஸ்ரீபலிப்புரையிலிருந்து புறப்படும். இதன்பின் பட்டுக்கொடை பிடிக்கப்படும் வெஞ்சாமரை வீசிக்கொண்டு ஒருவர் செல்வார். பாரசைவர்கள் இருவர் சங்கு ஊதிக் கொண்டே செல்வார்கள். வட்டப்பள்ளி தலைமையில் செல்லும் இந்த வாகனம் கோவிலை ஒருமுறை சுற்றிவிட்டு செண்பகராமன் மண்டபத்திற்கு முன்னே வந்து நிற்கும்.

இந்தச் சமயத்தில், குற்றவாளி இந்திர விநாயகர் கோவிலின் அருகே உள்ள நீராழியிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து மறைவிடத்தில் நின்று குளிப்பான். பின் புதிய ஆடையை உடுத்துக்கொள்வான். இதன் பிறகு அவன் யாரிடமும் பேசக்கூடாது. யோக்காரர்களில் ஒருவர் தன் கையில் இருக்கும் ஓலையில் உள்ள ஸ்லோகத்தை மெதுவாகப் படிப்பார். குற்றவாளி மௌனத்தைக் கலைத்து விட்டு அந்த ஸ்லோகத்தை திரும்பிச் சொல்வான்.

சூரியன், சந்திரன், வாயு, அக்னி, பூமி, ஆகாயம், சொர்க்கம், தண்ணீர், காலை, மாலை, இரவு, பகல், தர்மம், இதயம் ஆகியவற்றை சாட்சியாக வைத்து சொல்கிறேன்.

துவஜஸ்தம்பத்தின் அருகே கணபதியின் பாதங்களில் இந்த கைமுக்கு (பிரத்தியாயம்) சோதனை நடக்கிறது, கணபதியைச் சாட்சியாக வைத்து சொல்கிறேன்.

இங்கு நடைபெறும் எல்லா விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு எந்த இடையூறும் செய்யாமல் நான் இருப்பேன் என்று உறுதிகூறுகிறேன்.

குற்றவாளி இந்த ஸ்லோகத்தைச் சொல்லும்போது ஒருவர் சிறிய வாகனத்திலிருந்து தங்க ரிஷபத்தை எடுத்து செண்பகராமன் மண்டபத்திலுள்ள விசைப்பலகையில் வைப்பார். அருகே தீ மூட்டப்பட்ட அடுப்பில் வெங்கலப் பாணை இருக்கும். 3 ஆழாக்கு நெய்யும் ஆழாக்கு நல்லெண்ணெயும் அதில் விடப்படும் நெய் கொதித்துவிட்டதா என்று அறிய மகிழ இலை அல்லது தர்ப்ப இலையை நெய்யிலே போட்டுப் பார்ப்பார்கள். நெய் கொதித்துவிட்டால் தங்க ரிஷபம் அதில் போடப்படும்.

கொடிமரத்தின் அருகில் தலைகுனிந்தபடி நிற்கும் குற்றவாளியை நெருப்பின் அருகே வரும்படி சமீக்கை செய்வார். ஸ்ரீகாரியம் நம்பூதிரி அவனும் வருவான். அவனது வலதுகையை சுத்தமான வெள்ளைத் துணியால் சுற்றிக் கட்டுவான். பல வேலைக்காரன் அதன் மேல் மூன்று கட்டு வெற்றிலையை வைத்து பொதிந்து கட்டுவான்.

குற்றவாளி சாட்சி, கணபதியை வணங்குவான் சபையோரை வணங்குவான். பின் கொதிக்கும் எண்ணெயில் கையை விட்டு தங்க ரிஷபத்தை எடுத்து விசுப்பலகையில் வைப்பான். மறுபடியும் அவனது கை வெள்ளைத் துணியால் கட்டப்படும். உடனே சபை கலைந்துவிடும். குற்றவாளி வட்டப் பள்ளி மடத்திற்குச் செல்லுவான்.

அடுத்த நாள் காலை யில் யோகக்காரர்கள் தெற்கிடம் எதிரே வீரபாண்டியன் மண்டபத்தில் கூடுவார்கள். வழக்கமான பூஜையும் ஸ்ரீ பலியும் முடியும் வரை யோகக்காரர்கள் காத்திருப்பர். சிலர் மந்திரம் ஓதிக் கொண்டிருப்பார்கள் ஸ்ரீ பலி ஊர்வலம் கருவறைக்குள் சென்றதும் பல வேலைக்காரன் குற்றவாளியைத் தெற்குவாசல் வழி கோயிலுக்குள் அழைத்துவருவான், அவன் சபை முன் நிறுத்தப்பட்டதும் சபை அமைதியாகும்.

சபையோரில் ஒருவன் அவன் கையில் கட்டப்பட்ட துணியை அவிழ்ப்பான் கையில் காயம் இல்லை என்றால் அவன் அதை உரக்கச் சொல்லுவார். அது ஓலையில் பதிவுசெய்யப்படும். அவன் குற்றமற்றவன் என்ற ஓலைப் பதிவு கையில் கொடுக்கப்படும். இந்த ஓலையில் மூத்த நம்பூதிரியும் கணக்கனும் ஒப்பமிட்டு இருப்பர்.

சோதனையில் வெற்றிபெற்ற நம்பூதிரி சாட்சி வினாயகரை வணங்குவான். பின்னர் கோவில் கிழக்கு வாசல்வழி வந்து வடக்குத் தெருவில் இருக்கும் தெப்பக்குளத்தின் அருகே வருவான். அங்கு நம்பூதிரி களுக்கு உரிய குளப்புரையில் குளிப்பான். அவனுக்கு புதிய ஆடை கொடுக்கப்படும் அதை அணிந்து மறுபடியும் கோவிலுக்கு வருவான்.

அந்த நம்பூதிரி இளைஞன் இப்போது மாசுமறுவற்றவன், அவன் கோவில் வெளிப் பிராகாரத்தை ஒருமுறை சுற்றிவிட்டு ரிஷப மண்டபத்தில் நின்று தாணுமாலயனை வணங்குவான். மேல்சாந்தி அவனுக்கு பலவகை கறிகளுடன் கோவில் பிரசாதத்தைக் கொடுப்பார். அவன் சாப்பிட்ட பின் யோகக்காரர் ஒருவரின் வீட்டுக்குச் செல்வான். அங்கு இரண்டு நாட்கள் தங்கிவிட்டு தன் சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிவிடுவார்.

குற்றவாளியின் கையில் காயம் இருந்தால் அவன் பாவம் செய்தவனாகக் கருதப்படுவான். அவனது குற்றம் பதிவுசெய்யப்படும் இதன்பிறகு பலவேலைக்காரன் குற்றவாளியைத் தெற்கு வாசல்

வழியே அழைத்துச்சென்று கிழக்குத் தெருவில் உள்ள குலசேகர பிள்ளையார் கோவிலின் முன்னே கொண்டு விட்டுவிடுவான். அது அவன் ஜாதி விலக்கு செய்யப்பட்டதற்கு அடையாளம். இதன் பிறகு பிற நம்பூதிரிகள் அவருடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

கைமுக்கு தொடர்பான ஓலை ஆவணங்களைப் பரிசோதித்த கே.கே.பிள்ளை அவற்றைப் பட்டியலிட்டிருக்கிறார்

- கி.பி.1 755 புரட்டாசி மாதம் 3 ஆம் தேதி காயம் இல்லை
- கி.பி. 1804 பங்குனி 23 வேறு குறிப்பில்லை
- 1812 ஐப்பசி மாதம் 12 வேறு குறிப்பில்லை
- 1815 ஐப்பசி 27 காயம் இல்லை
- 1816 ஐப்பசி 20 காயம் உண்டு
- 1833 பங்குனி 23 வேறு குறிப்பில்லை

ஆண்டு இல்லை. ஆனி மாதம் 20. காயமில்லை

சாதி விலக்கு செய்யப்பட்ட நம்பூதிரி சுசீந்திரம் ஊரிலுள்ள மலையாள பாதமங்கலம் பிரிவு தேவரடியாருடனும் தமிழ்த் தேவதாசிகளுடனும் கலந்துவிடுவான். தான்பெற்ற உரிமையையும் சமூக மதிப்பையும் அதே பிறவியில் இழந்துவிடுவதுதான் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகபட்ச தண்டனை கைமுக்கு தொடர்பாக நடந்த சுவாரசியமான நிகழ்ச்சிகளை கே.கே.பிள்ளை எழுதியிருக்கிறார்

கொல்லம் நகரத்தைச் சார்ந்த நம்பூதிரி இளைஞன் ஒருவன் உறவுப் பெண்ணுடன் தகாத உறவு கொண்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கைமுக்கு சோதனைக்குச் சுசீந்திரம் வந்தான் அவனிடம் விசாரணை முடிந்தது. முறைப்படி சோதனைச் சடங்கு தொடங்கியதுபோது அவன் நான் குளிர்ந்த நீரில்தான் கையை விடுவேன் உண்மையிலேயே இந்தக் கோவிலில் தாணுமாலயன் சக்தி உடையவனாக இருந்தால் என் கை சுட்டுப் பொசுங்கட்டும் என்றான்.

அவனது வேண்டுகோளைக் கேட்ட யோகக்காரர்கள் யோசிக்கவில்லை. அவன் விருப்பப்படியே நடக்கட்டும் என்றனர். ரிஷபம் குளிர்ந்த நெய்யில் போடப்பட்டது; கையில் முறைப்படி கட்டுகளும் போடப்பட்டன. அவன் எளிதாக எடுத்துவிட்டான். அடுத்தநாள் அவன் கை கட்டை அவிழ்த்தபோது தீக் காயத்தின் அடையாளம் இருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி 1810 ஆம் ஆண்டு வைகாசி எட்டாம் தேதி நடந்ததாக ஓலையில் குறிப்பு உள்ளது இதுபோன்று இன்னொரு நிகழ்ச்சியும் உண்டு.

கொச்சி நகரத்தின் பக்கத்து கிராமத்தில் உள்ள இளைஞன், தகாத உறவின் காரணமாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு சுசீந்திரம் கோவிலுக்கு வந்தான்; அவனிடம் விசாரணை நடந்தது. தன் பேரில்

குற்றமில்லை என்று அவன் தொடர்ந்து புலம்பிக் கொண்டிருந்தான். யோகக்காரர்களோ சடங்குகள் முறைப்படி நடந்த பின்பு உன் புனிதம் நிரூபிக்கப்படும் என்றார்கள். சடங்குகள் முறைப்படி நடந்தன. அவன் கொதிக்கும் நெய்யில் விருப்பமில்லாமல் கையை விட்டான். மறுநாள் அவன் கையின்கட்டு அவிழ்க்கப்பட்டது அதில் காயம் இருந்தது. கோவில் நிர்வாகம் அவனைக் குற்றவாளி எனத் தீர்மானித்தது.

அந்த இளைஞன் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் கோவிலின் கைமுக்கு மண்டபத்திலிருந்து (இப்போது செண்பகராமன் மண்டபம்) ஓடி கோபுர வாசலுக்குச் சென்றான்; படிக்கட்டில் ஏறி கோபுர அழிஸ்தானத்திற்குச் சென்றான் (அப்போது கோபுரம் கட்டப்படவில்லை) அதிலிருந்து தரையிலேயே பாய்ந்து தற்கொலை செய்துகொள்ளப் போனான் அப்போது அசரீரி ஓலி கேட்டது; அது, பிரிங்கி முனிவரின் குரல் என்று சொல்லிக்கொண்டது. அது அவனைக் காப்பாற்றியது. அவன் தன் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு கோபுரத்தில் இருந்து கீழே இறங்கினான்.

திருவிதாங்கூர் அரசர்களில் கருணை உள்ளவரான சுவாதித் திருநாள் காலத்தில் (1829 - 1845) நடந்த நிகழ்ச்சி கைமுக்கு வழக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக் காரணமானது.

மத்திய கேரள இளைஞன் ஒருவனுக்கு கைமுக்கு சோதனை முடிந்தது. அடுத்த நாள் அவனது கட்டு அவிழ்க்கப்பட்டது. அதில் காயம் இருந்ததன் அடையாளம் வெளிப்படையாகச் சொல்லப்பட்டது. உடனே அந்த நம்பூதிரி இளைஞன், கோவில் வடக்கு வாசல்வழி வடக்குத் தெருவிற்கு வந்தான். தெப்பக்குளத்தின் மண்டபத்தின் மேலே ஏறி குளத்தில் சாடி விட்டான். அவன் நீரில் மூழ்கி இறந்துபோனான் அவனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

இந்த நிகழ்ச்சி 1830 - 1834 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் நடந்தது. இதன் பிறகு வடக்கு வாசல் கதவை அடைத்துவிட்டனர். நம்பூதிரி இளைஞன் சாதி விலக்கு அளிக்கும் முன்பே தற்கொலை செய்துகொண்டது பாவமாகக் கருதப்பட்டது. இதனால் இந்தக் கைமுக்கு வழக்கத்தை நிறுத்துமாறு அரசர் ஆணையிட்டார்.

ஆறு

நாகர்கோவில் அகில இந்திய வானொலி நிலையம் ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில், பழம்பெரும் நடிகரான எஸ்.எம்.குமரேசன் என்பவரை சந்திக்க சுசீந்திரம் ஊருக்குச் சென்றேன், அவர் நிரந்தரமாகவே அந்த ஊரில் இருந்தார். இந்த ஊரைச் சார்ந்த பேராசிரியர் பத்மநாபன் என்பவரும் சிற்பி சக்தி கணபதி என்பவரும் என்னுடன் இருந்தனர். இவர்கள் இருவரும் சுசீந்திரம் ஊரினர். இந்திய வானொலிப்

பணியாளர் ஆகியோரும் இருந்தனர். ஊர் மக்களில் வயதான சிலரும் இருந்தனர்.

இந்தப் பேட்டியின் போது கைமுக்கு பற்றி பொதுவான பேச்சு வந்தது. அப்போது முதியவர்கள் சிலர் கே.கே.பிள்ளையின் புத்தகத்தைப் படிக்காதவர்கள்; தாங்கள் செவிவழியாகக் கேட்ட சில தகவல்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஜாதி விலக்கு ஆன நம்பூதிரி நாயர் அல்லது வேளாளர் சாதியுடன் இணைந்துவிட்டார்கள். அப்படி இணைந்த குடும்பத்தினர் சிலரின் பரம்பரையினர் இப்போதும் உள்ளனர் என்றனர்.

சுசீந்திரம் கைமுக்கு நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் நம்பூதிரிப் பெண்களுக்காக நடந்த ஸ்மார்த்த விசாரம் என்னும் விசாரணை 1905 வரை நடந்திருக்கிறது. இறுதியாக நடந்த விசாரணை தாத்திக் குட்டி என்ற பெண்ணிடம் நடத்தப்பட்டது. "இவளை அழகி என்று சொல்வது பொருத்தம் இல்லை. பேரழகி என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும்" என்று ஒரு ஆய்வாளர் கூறுகிறார். இவள் சிறுவயதில் சொந்த உறவினர்களுடன் தொடர்பு கொண்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவள்/ அதனால் ஜாதி விலக்கு ஆளானவள்.

தாத்திக்குட்டியிடம் 50 நாட்கள் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. 49 நாட்கள் அவள் பதில் பேசவில்லையாம். கடைசி நாளில் தன்னைக் கெடுத்த அறுபத்திநான்கு ஆண்களின் பெயர்களை ஆதாரத்துடன் சொன்னாளாம். அதற்கு மேல் அவளைப் பேசவிடவில்லை. அவளுக்கு ஜாதி விலக்குத் தண்டனை கிடைத்தது. அவளால் குற்றம்சாட்டப்பட்ட அறுபத்தி நான்கு பேர்களும் ஜாதி விலக்குத் தண்டனையைப் பெற்றார்கள். அவள் சொந்த ஊரில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டாள். பின்னர் சென்னைக்குப் போனாள். அங்கே ஒருவரை திருமணம் செய்துகொண்டு வாழ்ந்தாள் அவளது பேத்திகளில் ஒருத்தி 'செம்மீன்' மலையாளப் படத்தில் நடித்த நடிகை ஷீலா என்பது ஒரு செய்தி.

முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட கேரளத்து விமர்சகர் ஒருவர், இந்த தாத்திக்குட்டி ஒருவகையில் பெண்களுக்காகக் குரல் கொடுத்த முதல் மலையாளிப் பெண் என்கிறார்கள். இவளால் ஸ்மார்த்த விசாரம் நிறுத்தப்படவேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. நம்பூதிரி குடும்பத்தில் எல்லோருமே ஒரே ஜாதியில் திருமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவானதற்கும் இதுவே காரணம். சுப்பிரமணிய பாரதி 'சக்கரவர்த்தினி' இதழில் (செப் 1906) நம்பூதிரியின் திருமணத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்; பாராட்டவும் செய்கிறார்.

கட்டுரையாளர். ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.



31.10.2022 அன்று திருச்சி தொட்டியத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் சார்பில் 37 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை தொட்டியம் வருவாய் கோட்ட ஆய்வாளர் மாதவன் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார். இதில் மாவட்ட துணைக் கண்காணிப்பாளர் யாஸ்மின் அவர்கள் கலந்துகொண்டார். இதில் அமிர்தா சந்திரசேகரன், என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் குமார் மற்றும் கிளை மேலாளர் சுரேஷ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



08.11.2022 அன்று திருச்சி சமயபுரத்தில் St.லியோனர்டி மெட்ரிக் மேல்நிலைப் பள்ளியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நடத்திய புத்தக கண்காட்சியை பள்ளியின் தாளாளர் தோணத்தியஸ் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். இதில் பாதர் செரில் முதல்வர் அக்ஷயா மற்றும் திருச்சி என்சிபிஎச் கிளை சார்பில் தரன்ஸ்குமார், பூமிநாதன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



இன்றைய தேவை சமூகச் செயல்பாட்டாளர்கள்



க. பழனித்துரை

தமிழ் அறிஞர் வ.சுப.மாணிக்கனார். நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றபோது ஒரு கருத்தரங்கில் உரையாற்றும்போது. “இந்தியாவில் நான் மூன்று தலைமுறைகளைப் பார்த்துள்ளேன். முதல் தலைமுறை தியாகத்தலைமுறை; இரண்டாவது தலைமுறை தியாகம் செய்யவில்லை. ஆனால் தியாகத்தை மதித்த தலைமுறை, தியாகத்துக்குத் தலைவணங்கும் தலைமுறை; மூன்றாவது தலைமுறை வணிகத்தலைமுறை, அந்தத் தலைமுறைக்கு தியாகம் செய்யவும் தெரியாது, தியாகத்தைப் போற்றவும் தெரியாது. ஆனால் எதையும் வணிகமாக்கிப் பார்க்கும் தலைமுறை” என்று கூறினார். இந்தக் கருத்தியலை பலபேர் மீண்டும் மீண்டும் பொதுவெளியில் மிகவும் விளக்கமாக, நாம் எவ்வளவு சுயநலம் மிக்கவர்களாக மாறிவிட்டோம் என்று விவாதித்து வந்தனர். இன்று நாம் பார்க்கும் தலைமுறை சுயநலம் மிக்கவர்கள் மட்டுமல்ல, சமூகம் கெடுவதற்கான கெடு செயல்களில் ஈடுபடுவதுதான் நம்மால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல உழைப்பின்றி ஊதியம் பார்க்கும் தலைமுறையாக மாறிவிட்டது. இந்தக் கருத்தியலைத்தான் வெள்ளையர்கள் நம்மை ஆள வரவில்லை, நம்முடன் வணிகம் செய்ய வந்தார்கள். நம்மைப் பார்த்தவுடன் நம்மை மிக எளிதாக அடிமைப்படுத்திவிடலாம் என எண்ணி, அன்றைய

நம் ஆட்சியாளர்களை அடிமைப்படுத்தி, நம்மைக் கொள்ளை அடித்து கோமான்களாக ஆனார்கள் வெள்ளையர்கள். நாம் கொள்ளை கொடுத்தது எவ்வளவு என்பதை லாலா லஜிபதிராய் எழுதிய புத்தகத்தையும் ஜே.சி.குமரப்பா எழுதிய ஆய்வு நூலையும் சமீபத்தில் சசிதரூர் எழுதிய நூலையும் வாசித்தால், எந்த வெள்ளைக்காரர் மீதும் மதிப்போ மரியாதையோ நமக்கு வராது. ஆனால் இன்று நம்மை நாம் ஆளுகின்றோம். வெள்ளையர்கள் ஆளவில்லை, அந்த வெள்ளையர்கள் அடித்த கொள்ளையைவிட அதிகமான அளவில் ஆட்சியாளர்கள்தானே கொள்ளையடித்து வருகின்றனர். இவர்கள் சென்றது மக்களுக்கு ஆளுகை மூலம் சேவை செய்ய. ஆனால் செய்வதோ பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தைக் கோடிகோடியாகக் கொள்ளையடிப்பது.

கொள்ளையடித்த பணத்தை வெளிநாட்டிலும், மற்றவர்கள் பெயரிலும் பணமாகவும், சொத்தாகவும், நிறுவனங்களாகவும் முதலீடு செய்துள்ளார்களே. வெள்ளையர்கள் கூட நம்மைக் கொள்ளையடித்தாலும் நம் சமூகத்தில் உள்ள சமூக அழுக்குகளைப்போக்க ஒருசில நல்ல பணிகளை ஒருசில ஆட்சியாளர்கள் செய்தார்களே. இன்று நம் ஆட்சியாளர்கள் மக்களில் பெரும்பான்மையை அவல நிலையில் வாழவைத்துவிட்டு, அவர்களின் அவலங்களைப் போக்குவதாகக் கூறி வாக்குகளுக்காக மக்கள் பணத்தில் திட்டங்களை அறிவித்து செயல்படுத்தி, அதிலும் பணம் பார்த்துவிட்டு, நீங்கள் அனுபவிக்கும் வசதிகள் நாங்கள் உங்களுக்கு ஓசியில் கொடுத்தது என்று மக்களைப் பார்த்து கேட்கும் அவலத்துக்கு வந்துவிட்டார்களே என்பதைப் பார்க்கும்போது சுதந்திரப் போராட்ட கால தியாக வாழ்வு வாழ்ந்த தியாகிகளின் கனவு நீர்த்துப்போய்விட்டதே. இந்த அவலங்களைக் கண்டு புலம்பாதவர்கள் இருக்க முடியாது. விபரம் அறிந்தவர்களை மனச்சாட்சி அமைதியாக இருக்கவிடாது.

இந்த அவலங்களை நான் ஒரு கட்சி ஆரம்பித்து ஒழித்துவிடுவேன் என்று கூறினால் அதை எவரும் ஏற்கும் மன நிலையில் இல்லை. அது முடியாது என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. காரணம், இன்று அரசியல் என்பது சந்தைப்படுத்தப்பட்டு அரசியலில் நடக்கும் அனைத்தும் விற்று வாங்கும் பொருளாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. முதலில் ஆட்சியிலிருந்த அரசியல்வாதிகள் ஊழலில் ஈடுபட்டு, அதன்பிறகு அதிகாரிகள், அதன்பிறகு அலுவலர்கள், அதன்பிறகு ஆளும் கட்சியுடன் கூட்டணியில் இணைப்பவர்கள், அடுத்து, பொதுமக்கள் என ஊழல் விரிவடைந்து எங்கும் நீக்கமற எளிதில் உழைப்பின்றி பணம் பார்த்துப் பழகிக்கொண்டனர். இந்தச் செயல்பாட்டில்

எவரும் தப்பிக்க முடியவில்லை. ஒரு காலத்தில் அரசியலுக்குத் தேவை சேவை மனப்பான்மை, தியாக குணம். ஆனால் இன்று அரசியல் செயல்பாடுகள் அனைத்திற்கும் தேவை பணம். அது மட்டுமல்ல அரசியல் செயல்பாடுகள் என்பது ஆடம்பரம் மிக்கதாக மாறிவிட்டது.

அதைவிட முக்கியமாகத் தேர்தல் என்பது மிகவும் செலவு பிடிக்கக்கூடியதாக மாறிவிட்டது. கடைசியாக வாக்கும் சந்தைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் அரசியல் கட்சிகளில் குறிப்பாக ஆட்சியைப் பிடிக்க முனையும் கட்சிகளுக்குத் தேவை பெருநிதி. அதை மக்களிடமிருந்து திரட்டவே முடியாது. அந்த நிதி எங்கிருந்து வருகிறது என்றால் ஒன்று சந்தை, மற்றொன்று அரசு. அரசியல் மட்டும் நாசமாக்கப்படவில்லை, சமூகத்தையும் நம் அரசியல்வாதிகள் அறமிழக்கச் செய்துவிட்டார்கள். இந்தச் சூழலை மாற்ற பலர் முனைகின்றார்கள். அதற்கு புதுக்கட்சி ஆரம்பிப்பது தீர்வு ஆகாது. அப்படி ஆரம்பித்துப் பல கட்சிகள் ஊழலில் உச்சத்திற்குச் சென்றன ஆட்சியைப் பிடித்த பிறகு.

இந்தச் சூழலை மாற்ற ஒரே வழி, ஒரு புது அரசியலைக் கட்டமைப்பது. அந்தப் புது அரசியல் என்பது கட்சி ஆரம்பிப்பது அல்ல. அது ஒரு மக்கள் இயக்கம். அந்த இயக்கம் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்கு மாறாக அரசாங்கத்தைக் கண்காணிக்கும் மாபெரும் மக்கள் இயக்கம். அந்த இயக்கம் மக்களுக்கு அரசாங்கத்தைப் பணி செய்ய வைக்கும் இயக்கம்.

மக்களை சமூக மாற்றத்திற்கும், பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும் மக்களை ஒன்றுபடுத்தி செயல்பட வைக்கும் இயக்கம். அரசாங்கத்தில் பணி செய்வோர், ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சி, மக்கள் பணத்தில் ஒரு பைசாகூட எடுக்க முடியாது என்ற சூழலுக்கு மக்களைத் திரட்டி புரிதலுடன் எங்கெல்லாம் மக்கள் பங்கேற்க வாய்ப்பு வருகிறதோ அங்கெல்லாம் பங்கேற்று செயல்பட வைத்து, இனிமேல் அரசாங்கத்தில் ஊழல் செய்து பணம் சம்பாதிக்க முடியாது என்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டால், இன்று பணம் பார்த்து அரசியல் நடத்தும் அரசியல்வாதிகள், தாங்களாகவே இடத்தைக் காலி செய்துவிடுவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. மக்களைத் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட தயார் செய்துவிட்டால். லாபம் பார்க்க அரசியலுக்கு வந்தவர்கள் தாங்களாகவே வேறு இடத்திற்குச் சென்றுவிடுவார்கள். அப்பொழுது பொதுச் சேவைக்கு ஆட்களைத் தேடவேண்டி வந்துவிடும். மக்களாட்சியில் அரசாங்கம் எஜமானர்கள் நாம்தான் என்பதைப் புரியவைத்து மக்களாட்சி

உண்மைத் தன்மையில் உண்மையுருவில் செயல்பட ஆரம்பித்துவிட்டால், மக்கள் குடிமக்களாகத் தாங்கள் எவைகளுக்கெல்லாம் பொறுப்பேற்று செயல்பட வேண்டுமோ அவைகளுக்கெல்லாம் பொறுப்பேற்று பொறுப்புமிக்க குடிமக்களாக மாறிவிடுவார்கள்.

அந்த நிலை உருவாகும்போது, அரசாங்கத்தை வேலைவாங்க முனைவார்களேயன்றி, வாக்குகளுக்கு பணம் வாங்க பொறுப்புமிக்க குடிமக்களாக மறுப்பார்கள். அடுத்து, இன்று அரசியல் தேர்தல் அரசியலாகக் கட்டமைக்கப்பட்டதன் விளைவு, அடிப்படையான சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களுக்கான ஒரு மேம்பாட்டு அரசியலை கட்டமைக்க முடியவில்லை. அந்த மேம்பாட்டு அரசியலை மேலோட்டமாக நாம் பொருளாதார வளர்ச்சி ட்ரில்லியன் டாலர் பொருளாதாரத்தை நோக்கிய வளர்ச்சி என்று பேசி வருகின்றோம்.

இந்திய நாட்டுக்கு அதுதான் இன்று தேவை எனப் பேசும் அறிவு ஜீவிகளால் கழிவுக்குழியில் இறங்கி பணி செய்யும் மனிதர்களின் மேம்பாட்டை சிந்திக்க முடியவில்லை. சட்டப்படி இந்தச் செயல்பாடு தடை செய்யப்பட்டாலும் இன்றுவரை இந்தச் செயல்பாடுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கின்றது என்பதை ஊடகங்கள் தெரிவித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இதற்காக 40 வருடம் போராடிய பெஜவாடா வில்சன், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதனால் எவ்வளவுபேர் இறக்கின்றார்கள் என்பதைப் புள்ளி விபரத்துடன் வெளியிட்டுவருகிறார்.

இந்தப் புள்ளிவிபரம் நம்மை அதிரவைக்கிறது, ஆனால், ஆட்சியாளர்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. 7% அல்லது 8% பொருளாதாரம் நம் நாட்டில் வளர்ந்தபோது 80 கோடி மக்கள் பொதுவினியோகத்தில் விலை இல்லா உணவு தானியம் வழங்கி உணவுப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய சூழல் எதைக் காட்டுகிறது. பொருளாதார வளர்ச்சி மக்களுக்கு 'பங்கீட்டு நிதி' செய்வதன் மூலம் கிடைக்கவில்லை என்பதைத்தானே. இந்த நாட்டு ஆதிக்குடிகள் வனங்களைத் தனதாக்கி இயற்கையோடு வாழ்ந்த மக்களுக்கு மேம்பாடு செய்வதற்குப் பதில், அவர்களுக்கு நில உரிமையும், ஆளுகை உரிமையையும் சட்டமாக உருவாக்கித் தந்துவிட்டு, காடுகளில் இருக்கும் கனிம வளங்களை எடுக்க பெரும் கம்பெனிகளுக்கு உரிமைகளை வழங்கி ஆதிக்குடிகளை காடுகளிலிருந்து அப்புறப்படுத்தும் அவலம் நம் மக்களாட்சியின் அவலத்தில் ஒரு பகுதி இல்லையா? அதேபோல் இந்தியாவை சுத்தம் செய்வது என்பது திட்டமாக்கப்பட்டு, அதையும் கழிவறை கட்டுவதுதான் தூய்மைப் பணி என்று

எங்கு பார்த்தாலும் பொதுக் கழிப்பறை. ஆனால் அதைக் கழுவ ஆட்கள் நியமிக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் அந்தப் பணிக்கு ஒரு சமூகத்தைப் பயன்படுத்தும் அவலம் தொடர்கிறதே அந்த அவலத்தை எதன் அவலமாகப் பார்ப்பது.

சந்திரனுக்கும் கோளங்களுக்கும் ராக்கெட் தயாரிக்கும் நாம் கிராமங்களில் இறந்தவர்களைப் புதைப்பதற்கும், எரியூட்டுவதற்கும் இன்னமும் ஒரு சமூகத்தைப் பயன்படுத்துகின்றோமே அதற்கு நம் அறிவியலில் ஏதும் கண்டுபிடித்து, அவர்களை அந்தப் பணியிலிருந்து விடுவித்து அவர்களுக்கு சுதந்திரம் அளிக்க முடியுமா?

மக்களின் மேன்மைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் கல்வியும், சுகாதாரமும் மிகவும் இன்றியமையாதவைகள். இவைகள்தான் ஒரு நாட்டு முன்னேற்றத்தை நிர்ணயிக்கும் காரணிகள். இவைகளின் முக்கியத்துவம் பற்றிய புரிதலை, தெளிவை மக்களுக்கு ஏற்படுத்துவது எல்லாவற்றையும் விட மிக முக்கியமானது. அப்பொழுதுதான் கல்வியின் முக்கியத்துவம் அறிந்து மக்கள் செயல்படுவார்கள். அதேபோல் சுகாதாரம் என்பது வாழ்வியலுக்குத் தேவையான ஒரு சமூகச் செயல்பாடு. அது மருத்துவமனையில் கிடைப்பது அல்ல. அதை சமூகம், குடும்பம், தனிமனிதர்கள் அரசுடன் சேர்ந்து உருவாக்குவது.

அதற்கான புரிதலை மக்களிடம் சுத்தம் பற்றி, தூய்மை பற்றி, உடல் தூய்மை மற்றும் ஆரோக்கியம் பற்றி, உணவு பற்றி, கழிவு மேலாண்மை பற்றி, தூய்மையான நீர் பற்றி மக்களுக்கு ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தப் புரிதலை மக்களிடம் ஏற்படுத்தி விட்டால் அங்கு ஒரு பொறுப்புமிக்க சுகாதாரம், ஆரோக்கியம் வந்துவிடும். இன்றுவரை மேற்கூறிய செயல்பாடுகளுக்கு மக்கள் தங்களைப் பொறுப்பாக்கிக்கொள்ளாமல் அரசை பொறுப்பாக்கி வைத்துவிட்டு மக்கள் பொறுப்பற்று வாழ்வதுதான் ஆரோக்கியமற்ற சூழலில் பெரும்பான்மை மக்கள் வாழ்கின்றனர். இதன் விளைவுதான் மக்களுக்கு கல்வி பற்றிய புரிதலின்றி பள்ளியில் கல்விக் கழகங்களில் தரும் சான்றிதழ் பெரிது என்று நினைக்கின்றனர். பொதுப்பள்ளி என்பது ஏழைகளுக்கான பள்ளி அதுவும் ஏழையாக வசதிகள் அற்றுத்தானே இயங்குகின்றது. மக்களுக்குத் தூய்மை பற்றி புரிதல் இருந்தால், தூய்மைப் பணியாளர்கள் தேவையில்லை, மக்களே கழிவுகளை மேலாண்மை செய்து தங்கள் வாழ்விடத்தை தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வார்கள்.

மக்களுக்கு சுகாதாரம், நல்வாழ்வு பற்றிய புரிதல் இருந்தால் நம் ஏழை வளர்இளம் பெண்களை

ரத்தச் சோகையால் பாதிக்க விட்டிருக்க மாட்டோம். நம் ஏழைக் குழந்தைகளை ஊட்டச்சத்து இன்றி வாழ அனுமதித்திருக்க மாட்டோம், உணவின் முக்கியத்துவம் பற்றி அறியாது தரமற்ற உணவால் மது நுகர்வால் உடலையே பாழ்படுத்தி ஆரோக்கியமற்ற மருத்துவமனையையும் மருந்துக் கம்பெனிகளையும் நம்பி வாழ வேண்டிய சூழலில் மக்களை வைத்திருக்க மாட்டோம். மக்கள் ஒரு சமூக மூலதனம். மக்கள் தொகை பாரம் அல்ல, அது மூலதனம். மக்கள் விழிப்புடன், பொறுப்புடன் சமூகத்தில் செயல்பட ஆரம்பித்தால், அப்படிச் சருதினால், ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பிறக்கும் குழந்தை ஆரோக்கியமாக பிறக்கவைக்க நம் சமூகம் செயல்பட்டிருக்க வேண்டுமல்லவா? அப்படிச் செயல்படவில்லையே.

பொதுச் சொத்துக்கள், அது இயற்கை வளங்களாக இருக்கட்டும், மக்கள் வரிப்பணத்தில் கட்டும் கட்டிடங்களாக இருக்கட்டும், அவை அனைத்தும் மக்கள் சொத்துக்கள். அந்தச் சொத்துக்கள் என்பது சமூகச் சொத்துக்கள். அவைகளைப் பாதுகாப்பது மக்களாக இருக்க வேண்டும். அவைகளை அரசாங்கம் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது அரசாங்கம் என்பது தங்களால் உருவாக்கப்பட்ட தங்களுக்கு

பணி செய்ய உருவாக்கப்பட்டது என்ற புரிதல் அற்று இருப்பதால்; கடந்த 75 ஆண்டு காலத்தில் அரசாங்கத்தை எஜமானராகப் பார்த்து, அரசாங்கம் என்பது பலம் பொருந்திய கோலோச்சும் அமைப்பு என்று சிந்தித்து, அரசு தரும் திட்டங்களின் பயன்களைப் பெறும் பயனாளிகள் தாங்கள் என்ற சிந்தனைப் போக்குதான் நம் ஒட்டுமொத்த தேசத்தை ஊழல்மயப்படுத்தியிருக்கிறது. இதை மாற்ற மக்களிடம் அடிப்படை மாற்றத்திற்கான புரிதலை ஏற்படுத்த நமக்கு அரசியல் செயல்பாட்டாளர்கள் தேவையில்லை. மாறாக அதற்கு சமூகச் செயல்பாட்டாளர்கள்தான் தேவை. அந்த சமூகச் செயல்பாட்டாளர்கள் கட்சிகளைக் கடந்து மக்கள் அரசியலை கட்டமைக்க முன்வர வேண்டும். அந்த அரசியலில் கட்சியேதுமில்லை. அங்கு மக்கள் பிரச்சினைக்கு ஒன்றுகூடிப் போராடவும், அரசு மற்றும் ஆளுகையைக் கண்காணித்து அரசாங்கத்தை ஊழல் செய்ய இயலாமல் பார்த்துக் கொள்வதுதான் தலையாயக் கடமை. அதற்கான சமூக செயல்பாட்டாளர்கள்தான் நமது இன்றைய தேவை.

கட்டுரையாளர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்துராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

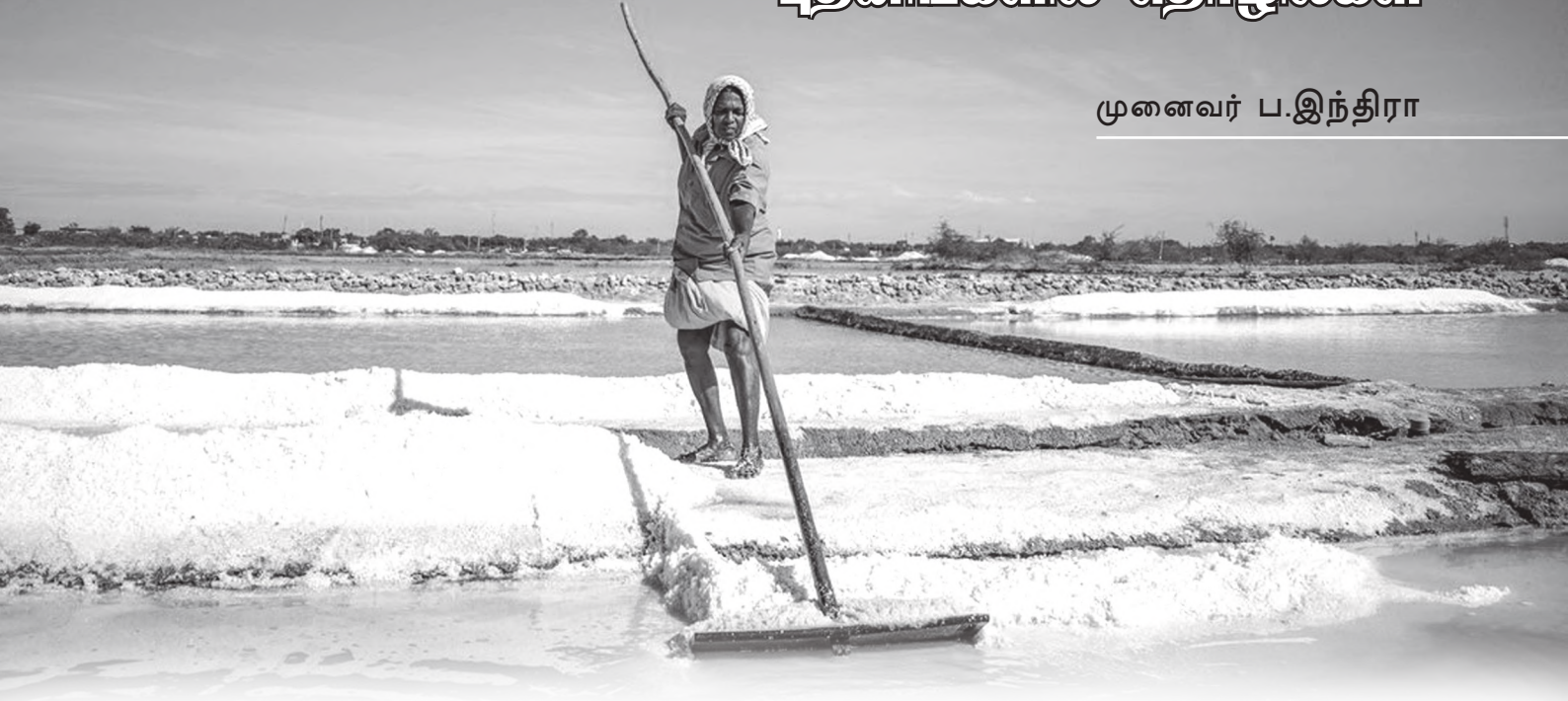


31.10.2022 அன்று நாமக்கலில் நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், தமிழ்நாடு அரசு பொது நூலகத்துறை, தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் ஒன்றியம், நாமக்கல் கவிஞர் சிந்தனைப் பேரவை மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை திருமதி ப.மகேஸ்வரி அவர்கள் துவக்கி வைத்தார். இதில் மாவட்ட நூலக அலுவலர் கோ.ரவி, தமிழ்ச்சங்கம் ஆர்.குழந்தைவேல், அரசு அலுவலர் ஒன்றிய மாவட்டத் தலைவர் ப.நவலடி, என்சிபிஎச் கோவை மண்டல மேலாளர் ஆர்.ரங்கராஜன் மற்றும் கிளை மேலாளர் டி.சத்தியசீலன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



சு.தமிழ்ச்செல்வி புதினங்களில் தொழில்கள்

முனைவர் ப.இந்திரா



இக்கால இலக்கியங்களில் புதினங்கள் மக்களையும் அவர்கள் வாழ்க்கை முறையையும் முழுமையாக விளக்குகின்றன. இவை துப்பறியும் புதினங்கள், வரலாற்றுப் புதினங்கள், சமுதாயப் புதினங்கள், வட்டாரப் புதினங்கள் என நூவல் பொருள் அடிப்படையில் பாகுபாடு செய்யப்படுகின்றன.

ஆட்சி, நிர்வாகம் போன்றவற்றுக்காக தஞ்சாவூர் மாவட்டம், நாகப்பட்டினம், திருவாரூர் மாவட்டம் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, தொழில் போன்றவற்றால் ஒன்றிணைந்தே காணப்படுகிறது.

தஞ்சை வட்டாரத்திலும் மற்ற வட்டாரங்களைப் போலவே படைப்பாளர்கள் பல புதினங்களை எழுதி இம்மண்ணையும் மக்களையும் அறியச் செய்துள்ளனர். தி. ஜானகிராமன், க.நா.சுப்பிரமணியன், தஞ்சை பிரகாஷ், சி.எம்.முத்து, சோலை சுந்தரபெருமாள், ச.சுபாஷ்சந்திரபோஸ் போன்ற பல படைப்பாளர்கள் பல புதினங்களை எழுதியுள்ளனர். அவ்வரிசையில், படைப்பாளர் சு.தமிழ்ச்செல்வியும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றார்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

ஒன்றிணைந்த தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள மக்களின் வாழ்விடம், செய்தொழில், பழக்கவழக்கம் போன்றவற்றைப் படிமமாக்கிக் காட்டும் வகையில் புதினங்களைப் படைத்துள்ளார்.

அப்புதினங்களில் பதிவாகியுள்ள தொழில்களைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

படைப்பாளரின் ஒவ்வொரு படைப்பிலும் ஒரு பொருளாதாரச் சூழலை மையமாக வைத்துக் கதைக் களங்களிலும் பெரும்பாலான தொழில்கள் நிகழ்கின்றன. இருப்பினும் படைப்பாளர் தாம் கூற வந்த கதைப் பின்னலுக்கேற்பத் தொழில் சார்ந்த விவரிப்பை முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார். அவற்றில் பதிவாகியுள்ள பல்வேறு தொழில்களைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

தொழில்கள்

- உப்பளத் தொழில்
- மீன்பிடித் தொழில்
- வேளாண்மைத் தொழில்
- ஆடு மேய்த்தல், வளர்த்தல்
- மாடு வளர்த்தல், மேய்த்தல்
- பிற தொழில்கள்

உப்பளத் தொழில்

படைப்பாளரின் 'அளம்' நாவலில் உப்பளத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். உப்பளத்தின் வர்ணனைகள், உப்பள வேலையின் கடினம், பராமரிப்பில் சிரமம், தொழில் நடைபெறும் முறைகள், உப்பளம் அமைக்கப்படுதல், உப்பு விற்றல் ஆகியன விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பண்டை நாளில் கடலைச் சார்ந்து வாழ்ந்தவர்கள் பரதவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். "கடல் அருகில் வாழ்நர் பரதவர் எனப்பட்டனர். இத்தகைய பரதவர் மீன் பிடித்தலையும் உப்பு எடுத்தலையும் தொழிலாகக் கொண்டனர்". (1) என மா. இராசமாணிக்கனார் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

நதிநீர் பிரச்சனைகளால் முதல் மடைப்பகுதியே பாதிக்கப்பட்டதால் கடைமடைக்கு தண்ணீர் போவது கனவாகிவிட்டது. அதனால் கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் உப்பளத்தையே நம்பி வாழ வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. இது பற்றிய பதிவுகள் அளம் புதினத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

அளம் புதினத்தில் சுந்தரம்பாளின் கணவன் சுப்பையன், மனைவியும் மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் விட்டு வாழ்வாதாரம் தேடி சிங்கப்பூர் செல்கிறான். போனவன் திரும்பி வரவில்லை. சுந்தரம்பாள் மூன்று பிள்ளைகளையும் வைத்துக்கொண்டு சிரமப்படுகிறாள். நந்தனா வருசத்தின் புயலுக்குப் பிறகு கடற்கரையைச் சார்ந்த மக்கள் உப்பளத்தையே நம்பி வாழ்ந்தார்கள். பெரிய பெரிய தனியார் உப்பு நிறுவனங்களும் அந்தப் பகுதிகளில் வளர ஆரம்பித்தன. முற்றிலுமாக வேளாண்மை கைகொடுக்காததால் உப்பளமே

பெரும்பாலான மக்களுக்கு கைகொடுத்தது. உப்பை மூட்டையில் எடுத்து மொத்த விற்பனையாகவும், சில்லரை விற்பனையாகவும் விற்பனை செய்து வந்தனர்.

சுந்தரம்பாள் குடும்பம் அளத்தில் உப்பை அள்ளித் தலைச்சமையாகவே கொண்டுசென்று தூரத்து ஊர்களில் உப்பை நெல்லாக்கியும், பிற தானியங்களைப் பெற்றுக் வாழ்ந்துள்ளனர். இப்பதிவு தனியாள் மூலம் பண்டமாற்று முறையில் உப்பு விற்பனை நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

மீன்பிடித் தொழில்

கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதிகளில் மீன்பிடித்தல், உப்புக் காய்ச்சுதல், முத்துக்குளித்தல் போன்ற தொழில்கள் இருந்தன. படைப்பாளரின் படைப்புகளில் முத்துக்குளித்தல் இடம் பெறவில்லை. ஆறுகாட்டுத்துறை, மாணிக்கம் என்னும் இரு புதினங்களிலும் மீன்பிடித் தொழில் பற்றிய செய்திகள் நிறைய பதிவாகியுள்ளன.

மீன்பிடித் தொழிலைப் பரம்பரையாகச் செய்பவர்கள் பரதவர். இந்த இனம் பற்றிய செய்தி பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலேயே பதிவாகியுள்ளது.

ஆறுகாட்டுத்துறையில் சுறாமீன் வேட்டைக்குப் போக சாமுவேல் வெறியாக இருப்பது போல சங்க இலக்கியம் பட்டினப்பாலையில் சுறாமீன் கொம்பை நட்டு வழிபட்ட செய்தி பதிவாகியுள்ளது என்பதை,

கிடுகு நிரைத்து எஃகு ஊன்றி
நடுகல்லின் அரண் போல
நெடுந்தூண்டிலில் காழ்சேர்த்திய
குறுங்கூரைக் குடி நாப் பண்
நிலவடைந்த இருள்போல்
வலை உணங்கும் மணல் முன்றில்

(ப.பா-78-83) 2

இப்பாடலின் மூலம் அறியலாம். வேதாரண்யம் கோவிலுக்கு ஊழியம் செய்தவர்கள் மீன்பிடிப்பதைப் பார்த்துத் தாங்களும் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். படையாச்சி என்னும் வன்னியர் இனத்தைச் சார்ந்த இவர்கள், இத்தொழிலைச் செய்ய ஆரம்பித்தால் இதே இனத்தைச் சார்ந்த மற்ற ஊர்க்காரர்கள் ஆறுகாட்டுத்துறை என்னும் ஊரில் பெண் எடுக்கவும் மாட்டார்கள் கொடுக்கவும் மாட்டார்களாம்.

எல்லாத் தொழில்களிலும் ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், கடலில் மீன்பிடிப்பது மட்டும் சிரமங்கள் நிறைந்த தொழிலாகும். தொடக்கத்தில் கட்டுமரங்கள் மூலமாகவே மீன் பிடித்தார்கள். மீனைப் பிடிப்பது ஆடவர் தொழிலாக இருந்தாலும்

அதனை விற்று முதலாக்குவதும், காயப்போட்டுக் கருவாடாக்கி விற்பதும் பெண்களின் தொழிலாகவே அமைந்துள்ளது என்று ஆறுகாட்டுத்துறை புதினத்தில் பதிவுசெய்துள்ளார்.

‘மாணிக்கம்’ புதினத்தில் வரும் மாணிக்கம் தொழிலையும் கடலையும் தெய்வமாக மதிக்கின்றான். மீன் பிடிக்கும்போது சிறுநீர் வந்தால் எவ்வளவு நேரமானாலும் கரைக்கு வந்துதான் சிறுநீர் கழிப்பான்.

வேளாண்மைத் தொழில் செய்யும் மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் விளைபொருட்களை வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்கு வாங்குவது போல தனியார் நிறுவனங்கள் பல மீன்பிடிப்பவர்களுக்கு முன்பணம் கொடுத்துக் குறைந்த விலைக்கு வாங்குகின்றன. இதனைத் தடுப்பதற்கு மக்கள் ஒன்றுகூடிச் சங்கம் அமைக்கின்றார்கள். சுரண்டும் வர்க்கங்களின் செயலை முறியடிக்க இது போன்ற அமைப்புகள் தேவை என்னும் கருத்தைப் பின்வருமாறு அறியலாம்.

“சமுதாய வளர்ச்சியில் வரலாற்று ரீதியில் முற்றக்கூடிய கடமைகளை முரண்பாடுள்ள வடிவ அமைப்புகளில் தீர்வு காண்பதற்கும் பழையவற்றின் மீது புதிய வெற்றி பெறுவதற்கும் புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்டம் ஒன்றே வழியாகும்”. (3)

ஆறுகாட்டுத்துறையில் வரும் சவரிமுத்து, அவன் மகன் சாமுவேல், மாணிக்கம் புதினத்தில் வரும் மாணிக்கம் ஆகிய மூன்று பேரும் கடலிலேயே தங்கள் உயிரை விடுகிறார்கள்.

ஆறுகாட்டுத்துறையில் மாணிக்கம், கண்ணகி, அளம் என்னும் நான்கு புதினங்களிலும் மீன்பிடித் தொழில், அதைச் சார்ந்து வாழக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கை நிலை காணப்படுகிறது. நிலையற்ற வாழ்க்கை, நிலையற்ற வருமானம், கடுமையான உழைப்பு இவற்றுடனே அவர்கள் வாழ்க்கை இருப்பதை உணரமுடிகிறது.

வேளாண்மைத் தொழில்

தமிழக வரலாற்றைக் காணும்போது, காவிரியும் அதன் கிளை நதிகளும் பாய்ந்து சோழநாட்டை வளங்கொழிக்கச் செய்துள்ளன.

பட்டினப்பாலை காவிரியின் பெருமையை வெகுவாய்ப் புகழ்ந்துள்ளது. விண்மீன் திசைமாறி தெற்காகப் போனாலும் போகுமேயன்றிக் காவிரி என்றும் வற்றாது எனக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் புகழ்ந்துள்ளார்.

வசையில் புகழ், வயங்கு வெண்மீன்
திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்,
தற்பாடிய தளி யுணவின,
புள் தேம்பப் புயல்மாறி,
வான் பொய்ப்பினும், தான் பொய்யா,

மலைத் தலைய கடற் காவிரி

புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும் (ப.பா-1-5) (4)

சோழ நாட்டில் பொன் கொழிக்கப் பாய்ந்த காவிரி ஆறுக்கு தற்போது வறண்டு கிடக்கின்றது. இக்கால இலக்கியப் பதிவுகள் அனைத்திலுமே காவிரியின் வறட்சியே அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. உலகில் ஓடுகின்ற ஆறுகளில் தமிழகத்தில் ஓடும் காவிரி ஆற்றுக்குத் தனிச் சிறப்புண்டு. தோன்றிய இடத்திலிருந்து கடைமடைப் பகுதிவரை மக்களுக்குப் பயன்படும் ஒரே ஆறு காவிரி மட்டுமே.

ஒருங்கிணைந்த தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட படைப்பாளர் சு.தமிழ்ச்செல்வியின் புதினங்களில் உப்பளம், மீன்பிடி, தொழில்களைப் பற்றி பதிவாகி இருக்கும் அளவிற்கு வேளாண்மை பற்றிய செய்திகள் பதிவாகவில்லை. படைப்பாளர் செழிப்பு, வறட்சி என்ற இரு நிலைகளில் வேளாண்மைச் செய்திகளைப் பதிவுசெய்துள்ளார். வேளாண்மை பற்றிய செய்திகள் மிகக் குறைந்த அளவிலேயே கீதாரி, அளம், மாணிக்கம், கண்ணகி ஆகிய புதினங்களில் காணப்படும் செய்திகளைக் காணலாம்.

மாணிக்கம் எனும் புதினத்தில் மாணிக்கம் ஊதாரியாகத் திரிந்துகொண்டு நிலத்தை எல்லாம் விற்றுச் செலவுசெய்கிறான். அவன் கூலி வேலைக்கு அறுவடை செய்யப்போகிறான் என்ற செய்தியை (87-88) ஆகிய பக்கங்களில் சு.தமிழ்ச்செல்வி விளக்குகிறார். பிழைப்புக்கு வேறு வழியில்லாமல் தொழிலே தெரியாத பலர் மீன்பிடித் தொழிலுக்கு வருகின்றார்கள்.

“கடல் மட்டும் தான் பிழைப்புக்கு ஒரே ஆதாரமாயிருக்கிறது. மீன்பிடிப்பதைப் பழித்தவர்களெல்லாம் வலையையும் குண்டானையும் எடுத்துக்கொண்டு தெற்கே போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். காவிரித்தாய் ஏமாற்றிய போதிலும் தன்னை நம்பி வந்த பிள்ளைகளைக் கடல்தாய் காப்பாற்றி வந்தாள்” (மாணி.ப.278)

இவ்வாறு காவிரி நீர் வரத்துக் குறைந்ததால் கடல் மக்களைக் காப்பாற்றுவதாகப் படைப்பாளர் கூறுகிறார்.

காவிரியின்வழி தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர் வருவதைக் கர்நாடகம் பல அணைகளைக் கட்டித் தேக்கிவிட்டது. இதனால்தான் என்பதுகளிலிருந்து முறையாகக் காவிரியில் நீர் வருவதில்லை. சாகுபடியாளர்கள் உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தார்கள். 02.06.1990 இல் தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க நடுவர் மன்றம் அமைக்கப்பட்டது.



உழவுத் தொழில் ஒன்றே அனைவருக்கும் உணவளிக்கக்கூடியது. அதனால்தான் திருவள்ளூர்,

சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவே தலை (1031) 5

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘கீதாரி’ என்னும் புதினத்தில் மேட்டூர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் வந்து நாற்றுவிட்டிருந்த செய்தியைப் படைப்பாளர்.

"புதுத் தண்ணீர் மேட்டூரணை திறந்து விட்டு இரண்டு வாரம்தான் ஆகியிருந்தது. அதற்குள் உழுது ஆற்றங்கரை நெடுகிலுமுள்ள கொல்லைகளில் ஆங்காங்கே நாற்று விட்டிருந்தார்கள். நாற்றங்கால்களில் பயிர்கள் முளைத்து விரலுயரத்திற்கு வளர்ந்து அடர்ந்திருந்தது." (கீதாரி.ப. 9) கூறுகிறார்.

அளம் புதினத்தில் கோயில் வளவு என்னும் கிராமத்தில் எழுபதுகளுக்கு முன் அந்தப் பகுதியில் சிறப்பாகவே வேளாண்மை நடைபெற்றிருக்கின்றது என்ற செய்தியையும் மழைக்காலத்தில் நெல்சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், போகப் போக அந்தப் பகுதி முழுவதும் வறண்டுபோய்விட்டது. வெள்ளம் வரும் அல்லது வறண்டுபோகும் எனப் பதிவு செய்துள்ளார்.

"வற உழவாய் உழுது தெளித்துவிடுவார்கள். தெளித்த நெல் முளைத்து அப்படியே வளர்ந்து விளைய வேண்டியதுதான். தெளிப்பதில் நடுவதைப் போல அதிக மகசூலும் கிடைக்காது. வானம் ஏமாற்றிவிட்டால் ஒன்றும் கிடைக்காது. மாவுக்கு ஐந்து கலம் ஆறுகலம் கிடைப்பதே பெரிது. கோடைப் பயிராகக் கம்பு, கேழ்வரகு, காடகண்ணி,

வறகு என்று விளைவதை வைத்துக்கொண்டு பாதிநாள் ஓட்ட முடிந்தது." (அளம்.ப.32)

விதைப்பு நெல் விளைந்து வெள்ளத்தில் வீணாகப் போவதை அளம் புதினத்தில் சுந்தரரம்பாளின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

"ஓம் பேச்சுக் கேட்டு நெல்லு வெரச்சி நா கடன்பட்டுப் பாழாப்போனது பத்தாதா? நெல்லு வெரச்சி வெள்ளத்தோட வட்டுப்புட்டுக் கொரவம்பில்ல தின்னுகிட்டுருக்குறமே இது பத்தாதா நம்பளுக்கு?" (அளம்.ப.108)

மழையிலும் வெள்ளத்திலும் வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகப் பெண்கள் படும்பாடும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

‘கற்றாழை’ புதினத்தில் மணிமேகலை குடிகாரக் கணவனிடம் இருந்துகொண்டு வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் படாதபாடுபடுகின்றாள். சேறடித்த வயலில் முளைத்துள்ள புல்லைக் களைந்து எடுத்தல், நடவு நடுத்தல் போன்ற வேலைக்கு மற்றவர்களுடன் போய் செய்வாள்.

மழை, வெயில் எனக் கூலிக்காகப் பாடுபடும் இப்பெண்களுக்கு உழைப்பிற்கேற்ற ஊதியமில்லை. நடவு நெருக்கடியாக இருக்கும்போது பக்கத்து ஊர்களுக்கு வேலைக்குப் போவார்கள். ‘கண்ணகி’ புதினத்தில் கரும்பு விவசாயம் செய்ததை ஆசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

"சேத்தியா தோப்பிலிருந்து தன் கொல்லையில் விளைந்த கரும்பை விருத்தாசலம் சந்தையில் விற்பதற்காக மாட்டு வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்தார் தப்புசாமி". (கண்ணகி.ப.48)

கண்ணகியும் நாகம்மாளும் நடவு, கதிர் அறுப்பு, களை புடுங்குவது, கடலை ஆய்வது, கம்பு, சோளம் விதைப்பது போன்ற கூலி வேலைக்குச் செல்வார்கள் என்பதை ஆசிரியர் பதிவுசெய்துள்ளார்.

கண்ணகியின் சின்ன மாமியார் சின்ன வெடை கண்ணகியை ஆதரித்து, அவள் கூலி வேலைக்குச் செல்லும்போது இவளையும் கூட்டிச் செல்வாள். இருவரும் சேர்ந்து அடுத்த ஊர்களுக்கெல்லாம் கூலி வேலைக்குச் செல்வார்கள் என்றும் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

‘பொன்னாச்சரம்’ புதினத்தில் சிங்கம்பிடாரி என்னும் ஊரில் நிலக்கடலை பரவலாய் பயிர் செய்யப்பட்டிருந்தது என்றும் மதுக்கூர் பகுதியில் நெல் அறுவடையாகி தாளடி பயிராய் உளுந்தும், பச்சப்பயிறும், பசலியும் விளைவித்தார்கள் என்ற செய்தியை பதிவுசெய்துள்ள ஆசிரியர் "ஆற்றில் தண்ணீர் வராததால் கோட்டகமெங்கும் தரிசாய் விடுமோ" என்ற

பயம் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமில்லாமல் கூலி வேலை செய்யும் சனங்களுக்கும் ஏற்பட்டிருந்தது. காவிரியின் கடைமடைப் பகுதி எங்குமே ஒருபோகம் மட்டுமே விளைச்சல். காவிரியின் தண்ணீரைப் பார்த்து ஆடியில் நாற்றுவிட்டு, அடுத்தடுத்து நடவு நட்டு, மார்கழி-தையில் அறுவடையாகும் ஆறுமாதப் பயிர் தண்ணீர் இல்லாமல் எப்படி விளையும்" (பொன்.ப.167) என்ற செய்தியையும் ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஆடு மேய்த்தல், வளர்த்தல்

ஆரம்ப காலத்தில் மனித சமுதாயம் நிலையாக வாழ்வதற்கு முன்பு ஆடு மாடுகளை மேய்த்தே நாடோடியாக வாழ்ந்திருக்கிறது. அவையே அவர்களுக்கு உணவு, உடையை அளித்திருக்கின்றன. காலப்போக்கில் அவர்கள் நிலையாக வாழத் தலைப்பட்ட பிறகு, ஆடுகள் உரத்திற்கும் உணவிற்கும் பயன்பட்டன. மாடுகள் வேளாண் தொழிலுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன.

ஆடு மேய்த்து பிழைப்பு நடத்துபவர்கள் கீதாரி, கோனார், இடையர், யாதவர் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் வழங்கப்படுகின்றார்கள். படைப்பாளர்களின் புதினங்களான மாணிக்கம், கீதாரி, அளம், கண்ணகி ஆகியவைகளில் ஆடு, மாடுகள் வளர்ப்பு பற்றிப் பேசப்படுகின்றன.

ஆடு வளர்த்தலை முழு நேரமாகக் கொண்டவர்கள் கீதாரிகள். பெரும்பாலானவர்கள் ஆடுகளை மேய்த்து நாடோடிகளாகப் பிழைப்பவர்கள். இராமநாதபுரம் போன்ற தென் மாவட்டங்களிலிருந்து தை பிறந்ததும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு ஓட்டி வருவார்கள். அறுவடை முடிந்த பிறகு தரிசு நிலத்தில் மேய்வதற்கும் கருவைக்காய் தின்பதற்கும் ஆடுகளுக்கு ஏற்ற பருவமாகும்.

ஆட்டு உரம் அந்த வருடமே பலன் தரும் என்பது கிராம மக்களின் பொதுவான கருத்தாகும். இதனால் தான் சாகுபடியாளர்கள் ஆட்டுக்கிடை போடுவதை அதிகம் விரும்புவர்.

"ஆட்டின் கழிவுகள் எளிதாக மடக்கக் கூடியவை. கழிவில் 0.95 விழுக்காடு தழைச்சத்தும் 0.35 விழுக்காடு மணிச்சத்தும் மற்றும் 1 விழுக்காடு சாம்பல் சத்தும் உள்ளன" என தே.சம்பத் அவர்கள் இயற்கை உரங்களும் செயற்கை உரங்களும் என்ற நூலில் ஆட்டு உரத்தைப் பற்றிக் கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். (7)

பொதுவாக வேளாண்மை, ஆடு வளர்ப்பு போன்ற தொழில்கள் அவ்வளவு எளிதாகச் செய்யக் கூடியவை அல்ல. வேளாண்மையில் பயிராகின்றன. வறட்சியால் காய்ந்து போவதும் வெள்ளத்தில்

அழிவதும் இயல்பாகும். இதே போன்று ஆடுகளும் நோயால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்துபோவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

கடற்கரை சார்ந்த பகுதிகளிலும் தீவு போன்ற பகுதிகளிலும் ராமு கீதாரியும், வெள்ளச்சாமியும் வளசைக் கட்டிக்கொண்டு ஆடு மேய்த்தார்கள் என்ற செய்தியை கீதாரி புதினம்வழி அறிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

நாடோடிகளாக வந்து பிழைப்பு நடத்தும் கீதாரிகளுக்குப் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஆடுகள் நோய்வாய்ப்பட்டு செத்துப்போகும், சிலர்கிடைக் கூலியை ஒழுங்காகக் கொடுக்கமாட்டார்கள்.

கீதாரிகளுக்கு ஆட்டின் வழி வருமானம் வந்தால் வரும், இல்லாவிட்டால் மிகவும் சிரமப்படுவார்கள். ஆடுகளை விற்பார்கள், கிடை போடுவார்கள், புழுக்கை விற்பார்கள், எவ்வளவுதான் விழித்திருந்து காத்திருந்தாலும் திருடர்கள் ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள்.

கீதாரி, பொன்னாச்சரம் புதினங்களின் வழி ஆடு வளர்த்தல் தொழிலைப் பற்றி விவரித்துள்ளார்.

மாணிக்கம் புதினத்தில் மாணிக்கம் மனைவி செல்லாயி, குடும்ப செலவிற்கு ஆகுமென்று ஆடு வளர்த்தலைப் பற்றிய செய்தியை சு.தமிழ்ச்செல்வி கூறியுள்ளார். (மாணி.ப. 38-39)

மாடு வளர்த்தல்

வேளாண்மைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் பால் விற்றுப் பிழைப்பு நடத்துபவர்களுக்கும் மாடுகள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. மாணிக்கம், கீதாரி, அளம், கண்ணகி போன்ற புதினங்களில் மாடு வளர்ப்பு பற்றிய சிறு குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மாணிக்கம் புதினத்தில் பால் விற்கும் காசைக் கொண்டு மாணிக்கத்தின் மனைவி செல்லாயி குடும்பம் நடத்துகிறாள். மாணிக்கம் வாங்கிக் கொண்டு வந்த பசங்களன்று வளர்ந்து கிடாரியாகிக் கன்று போட்டது. அது கறக்கும் பாலை விற்று வீட்டுக்குத் தேவையானவற்றை வாங்கி கொண்டாள்.

வேளாண்மைத் தொழில் நொடித்துப் போனது போலவே ஆடுமாடுகள் வளர்ப்பதும் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து வருவதை சு.தமிழ்ச்செல்வியின் புதினங்களின் வழி அறியமுடிகிறது. கடினமான இந்த தொழில்களிலிருந்து விடுபட மக்கள் முனைவதையும் இப்புதினங்களின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

"ஒரு படைப்பாளனுக்கு இருக்க வேண்டிய சமூகப் பிரச்சனையும் பொறுப்புணர்வும் குறித்த அறிவு இருப்பவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் பக்கமே

இருப்பார்கள்.’’ (6) என்னும் ம.மதிவண்ணனின் கருத்து, புதின ஆசிரியர் சு.தமிழ்ச்செல்விக்கும் பொருந்தி வருவதைக் காணலாம். சமுதாயத்திலும் குடும்பத்திலும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களைப் படிமமாகக் காட்டுகிறார்.

கீதாரி புதினத்தில் அத்திவெட்டியில் சுந்தரமூர்த்தி சேர்வைப் பண்ணையில் வேலை கேட்டு வந்த அவன், அவர் பண்ணையில் உள்ள மாடுகளோடு தானும் கொஞ்சம் சேர்வையிடம் கடன் வாங்கி, இரண்டு மூன்று கிடாரிகளை வாங்கி மேய்த்து வந்தான் என்ற செய்தியை அறிய முடிகிறது.

வேளாண்மை பொய்த்தாலும் உழவு எந்திரங்கள் வந்தாலும் பெரும்பாலும் மாடுகள் அறுப்புக்காக கேரளாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. சிலர் மாடுகளைத் திருடி சந்தைக்குக் கொண்டுபோய் விற்பது பற்றிக் கீதாரி புதினத்தில் பதிவாகியுள்ளது.

கண்ணகி புதினத்தில் கண்ணகியின் அம்மா சிந்தாமணி, மாட்டுத்தரகு செய்யும் கணவனிடம் அடிமாட்டிற்கு வரும் சினை மாடுகளை வீட்டில் கொண்டு வந்து கட்டச்சொல்லி அவைகளை ஈனவைத்து பால் கறந்து டீ கடைகளுக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்தாள்.

பிற தொழில்கள்

ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட புதினங்களில் மேலும் சில தொழில்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மாணிக்கம் புதினத்தில் வரும் மாணிக்கம் ஒரு நிலையில்லாத மனமுடையவன். ஓமியோபதி மருத்துவம் செய்துகொண்டிருந்தான். அதைவிட்டு விட்டு சைக்கிள் வித்தை காட்டுவதற்கு அலைந்தான். இறுதியில் மீன்பிடிக்கும் தொழிலே செய்தான்.

அளம் புதினத்தில் சுந்தரம்பாளும் மகள்களும் தொம்பட்டி காய் விற்றல், பலாப்பழம் விற்றல் போன்ற தொழில்களைச் செய்கிறார்கள்.

"ஆறுகாட்டுத்துறையில் நாட்டார் குடும்பத்தில் பிறந்த சமுத்திரவல்லி, விறகு வெட்டி விற்று தன் கொழுந்தனைப் படிக்க வைக்கிறாள்." (ஆறு.ப.177-178)

"கற்றாழை புதினத்தில் வரும் மணிமேகலை, திருப்பூருக்குச் சென்று பின்னலாடை நிறுவனத்தில் வேலை செய்கிறாள்." (கற்.ப.386)

மான், கூழைக்கிடா போன்றவற்றை திருட்டுத்தனமாக வேட்டையாடி விற்பது பற்றி ஆறுகாட்டுத்துறையிலும், கற்றாழைப் புதினத்தில் கடற்கரையோரமுள்ள காட்டுப் பகுதியில் வாழும் விலங்குகள், பறவைகள் போன்றவற்றைப் பிடிப்பது பற்றிய குறிப்பும் காணப்படுகிறது.

பெரும்புள்ளியாக இருந்தவர் அருணாசலம். அந்தப் பகுதியில் கடத்தல் பொருள் கொண்டு வருபவர்களைக் கொன்றுவிட்டு பொருட்களை எடுத்துக்கொள்வார்.

கேட்டால் எனக்குத் தெரியாது என்று கூறிவிடுவார். (அள.ப.101) இதே போன்று ஆறுகாட்டுத்துறையிலும் கடத்தல் பற்றிய செய்தி வருகின்றது.

இவ்வகையான தொழில்கள் நிலையற்றவை. குழலுக்கு ஏற்பச் செய்வார்கள். கண்ணகி புதினத்தில், கண்ணகி முதலில் வயல் வேலைக்கு கூலிக்காகச் செல்கிறாள். பிறகு மீன் வியாபாரம் செய்கிறாள். பிறகு வெளிநாடு சென்று சம்பாதித்து வருகிறாள். வந்தவுடன் திரும்பவும் மீன் வியாபாரம் செய்கிறாள்.

கண்ணகியின் கணவன் ஆசைத்தம்பி மின்சார வாரியத்தில் மாதம் நூற்று ஐம்பது ரூபாய் சம்பளத்தில் பணியமர்த்தப்பட்டான் என்று ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

முடிவுரை

ஆசிரியரின் அனைத்து புதினக் கதைக் களங்களிலும் பெரும்பாலான தொழில்கள் நிகழ்கின்றன. கூறவந்த கதைப் பின்னலுக்கேற்ப தொழில் சார்ந்த விவரிப்பை அத்தொழில் நோக்கி முதன்மைப்படுத்தியுள்ளார். பெண்களின் உழைப்புப் பற்றியும், ஒரு பெண்ணின் உணர்வு இன்னொரு பெண்ணுக்குத்தான் தெரியும் என்பது பற்றியும் இவருடைய புதினங்கள்வழி பல்வேறு தொழில்களை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

முதன்மை ஆதாரம்

கீதாரி	-	சு.தமிழ்ச்செல்வி
மாணிக்கம்	-	சு.தமிழ்ச்செல்வி
அளம்	-	சு.தமிழ்ச்செல்வி
ஆறுகாட்டுத்துறை	-	சு.தமிழ்ச்செல்வி
கற்றாழை	-	சு.தமிழ்ச்செல்வி
கண்ணகி	-	சு.தமிழ்ச்செல்வி

துணைமை ஆதாரங்கள்

1. தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் - மா. இராசமாணிக்கனார்
2. உருத்திரங்கண்ணனார்- பட்டினப்பாலை
3. வெளிச்சங்களைப் புதைத்த குழிகள், கருப்பு பிரதிகள் - மா.மதிவாணன்
4. திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்
5. இயற்கை உரங்களும் செயற்கை உரங்களும் - கண்ணகி

கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (பெண்கள்), ஓரத்தநாடு



கட்டுரை



ஜீனியஸ் அல்லது அறிவு ஜீவி குழந்தை

மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்

அனைத்துப் பெற்றோர்களின் விருப்பமெல்லாம் தங்கள் குழந்தையை ஒரு அதிபுத்திசாலிக் குழந்தையாக வளர்க்க வேண்டும் என்பதே. அதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் சிறு வயதிலிருந்தே மேற்கொள்ள ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் குழந்தைக்கு அதற்கேற்ப வசதி வாய்ப்புகளையும் செய்து கொடுத்து எதிலும் முதல் மாணாக்கனாக, மெடல்களும் கோப்பைகளும் வாங்கும் குழந்தையாகப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறார்கள். திருவள்ளுவரும் தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல் என்றுதான் சொல்லுகிறார்.

ஜீனியஸ் குழந்தைகளைப் பற்றிய செய்திகள் அடிக்கடி மீடியாக்களில் வருகின்றன. இரண்டு வயது குழந்தை இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களின் பெயர்களையும் அவைகளின் தலைநகரங்களின் பெயர்களையும் சரியாகச் சொல்லுவதையும், அவைகளை எல்லாம் வரைபடத்தில் சரியாகக் காண்பித்து நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துவதையும் பார்க்கிறோம். சிறு வயதிலேயே 1330 குறள்களை ஒப்புவிக்கும் குழந்தையைப் பார்த்து பாராட்டுகிறோம். நம் வீட்டுக் குழந்தையை அந்த சாகசக் குழந்தையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க ஆரம்பித்து விடுகிறோம்.

இந்தக் குழந்தைகளுக்கு சிறு வயதிலேயே இவ்வளவு திறமை எங்கிருந்து வந்தது? குழந்தைகள் பிறக்கும்போதே அதிபுத்திசாலித்தனத்துக்கான உள்ளணர்வுடன் பிறக்கின்றனவா? அல்லது பெற்றோர்கள் வளர்க்கும் விதம் அவ்வாறு உள்ளதா? குழந்தைகளின் பொதுவான வளர்ச்சியில்

கவனம் செலுத்தாமல் இப்போதிலிருந்தே நம் குழந்தையை ஒரு சாதனைக் குழந்தையாக்க முயற்சிக்கலாமா என்று பெற்றவர்களின் மனதில் ஒரு போராட்டம் ஏற்படுகிறது.

சாதனைக் குழந்தை

சிறு வயதிலேயே பெரியவர்களுக்கு உள்ள திறமையையும் புத்திசாலித்தனத்தையும் காண்பிக்கும் குழந்தையை ஒரு அதிசயக் குழந்தையாக அல்லது ஒரு அறிவு ஜீவிக் குழந்தையாக இந்த உலகம் பார்க்கிறது. இவர்கள் பதன்பருவத்துக்குள் நுழையும் முன்னரே தங்களின் திறமையைக் காண்பித்துவிடுகிறார்கள். சமூகத்தில் ஒத்த வயதுள்ள குழந்தைகளைக் காட்டிலும் இவர்களின் திறமையும் சாதனையும் பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த உலகம் இவர்களை வியந்து பார்த்து பாராட்டி மகிழ்கிறது.

இவர்களின் அசாத்தியமான திறமை ஏதாவது ஒரு துறையில்தான் இருக்கிறது. பன்முகத்தன்மை உள்ளவர்களாக இருப்பது இல்லை. சங்கீதம், கணிதம், செஸ், ஓவியம், கலை என இவர்கள் சிறந்து விளங்கும் துறைகள் இருக்கின்றன. இதில் ஏதாவது ஒரு துறையில் நிபுணர்களாகப் பிரகாசிக்கிறார்கள். சிறு வயதிலேயே சாதிக்கும் இந்தக் குழந்தைகளை எந்த சக்தி உந்துகிறது?

பிறவியிலேயே இவர்களுக்கு அபாரமான நினைவாற்றலும் சக்தியும் இருக்கிறதா? அல்லது பிறவியிலேயே மரபுவழியாக வந்த ஜீன்களின் குணாதிசயங்களும் அவைகள் வெளிப்படுமாறு அவர்களின் பெற்றோர்கள் கொடுத்த ஊக்கமும், குழந்தைகள் செய்யும் பயிற்சியும்தான் இவர்களை தனித் திறமையுடன் இருக்கச் செய்கிறதா?

இம்மாதிரியான சிறுவயதிலேயே சாதிக்கும் குழந்தைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்த லீவிஸ் டெர்மான் (LEWIS TERMAN) என்ற அமெரிக்க மனவியல் நிபுணர், 1925-இல் இவர்களின் ஐக்கிய அல்லது அறிவுத் திறன் குறியீடு 150-க்கு மேல் இருப்பதைக் கண்டார். (சராசரி மனிதனுக்கு 90-லிருந்து 110 வரையிலும் ஐக்கிய இருக்கிறது.) மேலும் இவர்கள், தாங்கள் விரும்பிய துறையில் அதிகமான ஆர்வத்தைக் காட்டினார்கள். தகுந்த பயிற்சியும் வாய்ப்பும் அவர்களுக்கு இருந்தால் வாழ்க்கையில் சாதிப்பார்கள் என்று தெரிந்துகொண்டார். ஆர்வமும் புத்திசாலித்தனமும் சேர்ந்து இருக்கும் இவர்களின் முக்கிய குணமே எடுத்த வேலையை வெறித்தனமாகத் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக முடிக்கும் நேர்த்திதான்.

பெற்றோர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

இம்மாதிரி குழந்தைகளின் பெற்றோர்களிடம் கேட்டால் அவர்கள் தங்கள் குழந்தையிடம் திடீரென்று

இந்தத் திறமை தெரிந்ததாகவும், தாங்கள் எதுவும் பிரத்தியேகமாகச் சொல்லிக்கொடுக்கவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். குழந்தையின் ஆர்வத்தைப் பார்த்து தொடர்ந்து பயிற்சி செய்ய ஊக்குவித்ததாகவும் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுத்ததாகவும் கூறுகிறார்கள். குழந்தைகளும் மற்றவர்களைப் போல் இல்லாமல் மிக விரைவாக அந்தத் துறையில் நிபுணத்துவம் பெறும் அளவுக்கு முன்னேறி விடுகிறார்கள். சில நேரங்களில், பெற்றோர்கள் இன்றைக்கு இந்த அளவு பயிற்சி போதும் என்று சொன்னாலும் கேட்பதில்லை. காரணம், அவர்களுக்கு மிக எளிதாக இந்தத் திறமை இருப்பதால் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் மீண்டும் மீண்டும் விடாமல் பயிற்சி செய்து அந்தத் துறையில் சாதனையாளர் ஆகி விடுகிறார்கள்.

இம்மாதிரி குழந்தைகளை எப்படி அடையாளம் காணுவது?

பிறந்ததிலிருந்து குழந்தைகளின் வளர்ச்சியை உற்று நோக்குபவர்கள், இம்மாதிரியான குழந்தைகள் அனைத்து வளர்ச்சிப் படிக்களையும் மற்ற குழந்தைகளைவிட சீக்கிரமாகவே தொட்டுவிடுவதாகக் கூறுகிறார்கள். மிக முக்கியமாக முன்னதாகவே பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள். சிறுவயதிலேயே ஏராளமான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள். எளிதில் தாய் மொழியைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஒரு சில குழந்தைகள் சிறு வயதிலேயே பன்மொழி வித்தகர்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

இவர்களுக்கு புத்தகங்கள் படிப்பதிலும் ஓவியங்கள் வரைவதிலும் ஈடுபாடு அதிகமாக இருக்கிறது. காணும் உருவ, வடிவ அமைப்புகளை எளிதில் மனதில் பதியவைத்துக்கொள்ளும் புகைப்பட நினைவாற்றல் (PHOTOGRAPHIC MEMORY) கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் வயது ஒத்த நண்பர்களைவிட சீனியர்களிடமும், பெரியவர்களிடமும் நட்புடன் பழக ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். சுயமாக சிந்தித்தல், பகுப்பாய்வு, படைப்பாற்றல் என இவர்களின் சாதனைக் களங்கள் பரந்து கிடக்கின்றன.

மருத்துவ உலகம் என்ன சொல்கிறது?

குழந்தைகளின் நரம்பு மனவியல் நிபுணர்கள் இவர்களின் மூளையின் எல்லாப் பாகங்களும் ஒரே சீராக வளராமல் ஒரு சில பகுதிகள் சீக்கிரம் வளர்ந்து செயல்படுவதால் (ASYNCHRONOUS BRAIN DEVELOPMENT) இம்மாதிரி திறமை வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கேற்றார்ப் போல் சிறு வயதில் குழந்தையின் மூளையும் நெகிழும் தன்மையுடன் இருப்பதால் எளிதில் அனைத்து உள்ளீடுகளையும் வாங்கித் தன்னகத்தே வைத்துக்கொண்டு திறமையைக்



காட்டுகிறது. அவர்கள் விடாமுயற்சியுடன் செய்யும் பயிற்சி இதற்கு உறுதுணையாய் இருக்கிறது.

இவர்களின் அசாத்தியமான திறமைகளை ஆராபந்தவர்கள், இவர்களுக்கு நீண்ட நேர நினைவாற்றல் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பார்த்ததையும் கேட்டதையும் மணிக்கணக்கில் நினைவில் நிறுத்திக்கொண்டு அவர்களின் மூளை செயல்படுகிறது. இவர்கள் ஒரு பொருளைப் பார்த்துவிட்டால் அது பற்றிய அனைத்து விபரங்களையும், ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்தி மூளையில் ஒரு புகைப்படம் போன்று பதிய வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

அன்றாட வாழ்க்கையில் இவர்கள்

இம்மாதிரி அசாத்திய திறமையுடன் இசைக் கலைஞர்கள், கணித மேதைகள், அறிவியல் அறிஞர்கள் எனப் பல பிரபலங்கள் எல்லா நாடுகளிலும் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் சாதாரண மனிதர்களிடமும் கூட இந்தத் திறமையைக் கண்டு வியந்து பாராட்டுகிறோம். ஒருவர், வரிசையாக நிற்கும் பார்வையாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் சொல்வதை மனதில் வாங்கிக் கொண்டு கொஞ்ச நேரம் கழித்து ஒவ்வொன்றாக அதே வரிசையில் சொல்லி மக்களை வியப்பில் ஆழ்த்துவார். இன்னொருத்தர், ஹோட்டலில் சர்வராக இருந்தாலும் பல நபர்களின் ஆர்டர்களை எல்லாம் மனதிலேயே குறித்துக்கொண்டு சரியாக சப்ளை செய்து அசத்துவார்.

ஆனாலும் அதே திறமையுடன் இவர்களால் தங்களின் சொந்த வாழ்க்கையில் பிரகாசிக்க முடிவதில்லை. காரணம் இம்மாதிரியானவர்களின் திறமை மற்ற துறைகளில் விரிவடைவதில்லை. வயது ஆக ஆக இவர்களுக்குத் தங்களிடம் இருக்கும்

திறமையைக் கொண்டாடும் மனநிலையும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. கடின முயற்சிக்குப் பிறகு தோல்வி, தடுமாற்றம் வழியே அடையும் வெற்றிக்கு உள்ள ருசி, அறியாத சிறு வயதிலேயே வரும் இந்த வெற்றிக்கு இல்லை போலும். சிறு வயதில் அறிவுஜீவிக் குழந்தையாக இருந்து வாழ்க்கையின் உச்சத்தைத் தொட்டவர்கள், பின்னாளில் வருத்தப்படவும் செய்கிறார்கள்.

வற்றோர்கள் என்ன செய்யலாம்?

ஒரு குழந்தைக்கு எவ்வளவு உள்ளாற்றல் இருக்கிறது, எப்படி எல்லாம் பரிணமிக்க முடியும் என்பது அந்தக் குழந்தை பெற்றுள்ள மரபணுக்களைப் பொறுத்தது. ஆனால், எவ்வளவு செய்ய முடிகிறது என்பது அந்தக் குழந்தை வளரும் சூழலைப் பொறுத்தது. ஆக இயற்கையில் கிடைத்த ஜீன்களும், பிறந்த பிறகு வளரும் சூழலும்தான் குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியம். குழந்தைகளின் ஆர்வத்தையும் திறமையையும் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ற சூழலைப் பெற்றோர்கள் அமைத்துக் கொடுத்தால் குழந்தைகள் வாழ்க்கையில் பிரகாசிப்பார்கள்.

வாழ்க்கையின் ரகசியம் மிகவும் சிம்பிள், ரூல் இதுதான். சிறுவயதில் ஜீனியஸ் ஆக இருந்தவர்கள் எல்லோரும் பெரியவர்கள் ஆனவுடன் பிரகாசிப்பதில்லை. ஆனால், பின்னாளில் பிரகாசித்தவர்கள் எல்லோரும் சிறுவயதில் விடாமுயற்சியுடன் தொடர்ந்து பயிற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள்தான். திருவள்ளூர் சொல்வது போல முயற்சி திருவினையாக்கும். விடாமுயற்சிக்குத் தகுந்த பரிசு எப்போதும் உண்டு.

கட்டுரையாளர், குழந்தைகள் நல மருத்துவர்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக
நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள்



11.11.22 அன்று நாகர்கோவில் குழித்துறை ஸ்ரீ தேவிசுமாரி மகளிர்கல்லூரி அகரம் செந்தமிழ் மையம் இங்கிலாந்து மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் இணைந்து நடத்தும் பன்னாட்டு கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது. நிகழ்வில் நியூ செஞ்சுரி நிறுவனம் வெளியிட்ட 'தமிழ் இலக்கியங்களில் வைதீகச் சமயக் கருத்தியல்கள்' எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டது. இதில் கிரேஸ் கல்வியியல் கல்லூரியின் மேனாள் முதல்வர் கமலா செல்வராஜ், ஸ்ரீ தேவிசுமாரி மகளிர் கல்லூரியின் முதல்வர் முனைவர் மு.உஷா, பல துறைகளின் பேராசிரியர்கள் மற்றும் என்சிபிஎச் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.



17.11.2022 அன்று நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையில் 37 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை குமரி மாவட்ட நூலக அலுவலர் திரு. காளிதாஸ் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் பேரா.அ.கா.பெருமாள், வாசகர் ராஜா, த.க.இ.பெ குமரி மாவட்டத் தோழர்கள் சி.சொக்கலிங்கம், தொல்லியல் அறிஞர்.செந்தீநடராசன், எஸ்.கே.கங்கா, நா.நாகராஜன், விஜயக்குமார், பேரா.சுந்தரம் மற்றும் சமூக செயல்பாட்டாளர்கள் சச்சின், விஜீஸ், பிரிஸ்டோ, மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

7.11.2022 அன்று குளச்சல் நகரில் வி.கே.பி. உயர்நிலைப் பள்ளி வளாகத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக புத்தகக் கண்காட்சியை வி.கே.பி. பள்ளியின் தாளாளர் திரு.ஸ்ரீகுமார் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார். இதில் வி.கே.பி. பள்ளியின் தலைமையாசிரியர் திரு.இளங்கோ, குளச்சல் நகராட்சியின் தலைவர் திரு.நசீர், எழுத்தாளர் குரும்பனை பெர்லின், எழுத்தாளர் கோட்டூர் மனோஜ், 'கிரீன் கன்னியாகுமரி ஃபவுண்டேஷன்' ஒருங்கிணைப்பாளர் சச்சின், நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.





புதிய பசுமைப் புரட்சி செய்வோம்!

முனைவர்.தி. ராஜ் பிரவின்

நமது நாடு விடுதலை பெற்று 75 வது ஆண்டை நாம் கொண்டாடி வரும் சூழலில், வேளாண் மற்றும் அது சார்ந்த துறைகளில் பசுமைப் புரட்சி (Green Revolution) மற்றும் வெண்மைப் புரட்சி (White Revolution) வாயிலாக உணவு மற்றும் பால் பொருட்கள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடைந்தாலும் ஊட்டச்சத்துக்கள் குறைபாடு (Malnutrition Deficiency) பிரச்சினைகளில் நாம் பின்தங்கியே உள்ளோம். குறிப்பாக நமது தேசத்தின் கோடிக்கணக்கான பெண்கள், குழந்தைகளைப் பாதிக்கும் இப்பிரச்சினைகளுக்கு நம்மால் உரிய காலத்தில் தீர்வுகள் தர முடியவில்லை என்பதே மறுக்க முடியாத உண்மை.

இதனால் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள பிரிவினர் (Low income groups) மற்றும் மத்திய தர பிரிவினர் (Middle Income groups) அதிகப்படியாகப் பாதிக்கப்படும் நடைமுறை சூழலே நமது நாட்டில் உள்ளது. இந்த ஊட்டச்சத்து பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் வேளாண்மை, கால்நடை, மருத்துவம் மற்றும் பொது வழங்கல் துறைகள் வாயிலாகப் பல்வேறு நலத்திட்டங்கள் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்தாலும் உண்மையில் பல ஆண்டுகளாக

நடைமுறையில் உள்ள இப்பிரச்சினைகளுக்கு உரிய தீர்வுகள் காணப்படவில்லை என்பதே நடைமுறை உண்மை.

இத்தகைய சூழலில் தற்போது நமது தேசத்திலும், உலகம் முழுவதும் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வரும் பருவ மாற்று பிரச்சனைகள் (Climate Change Issues) மற்றும் வேளாண் சந்தைகளில் ஏற்படும் மிகப்பெரிய அளவிலான வேளாண் விளை பொருட்களின் விலை ஏற்ற இறக்கங்களும் நமது நாட்டின் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், பண்ணை மகளிர், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஏழை, எளிய பல கோடி நுகர்வோரின் வாழ்வரிமைகளைக் கடுமையாக பாதிக்கச் செய்துவருகிறது.

இத்தகைய நடைமுறைச் சூழலில் தினந்தோறும் பாதிக்கப்படும் கோடிக்கணக்கான ஏழை, எளிய மக்கள் குறிப்பாக வளர் இளம் பெண்கள், கருவுற்ற தாய்மார்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் உடல் நலம், எதிர்கால வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட வேண்டியது இன்றைய முக்கிய தேவையாகும். இத்தகைய கோடிக்கணக்கான நமது தேசத்துப் பெண்களை, குழந்தைகளை அவர்களின் நிகழ் மற்றும் எதிர்காலத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வேளாண் புலம் கடந்த பல ஆண்டுகளாகத் தொடர் வேளாண் கள ஆராய்ச்சிகள் வாயிலாகப் பல புதிய வேளாண் செயல் திட்டங்களைப் பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளின் வயல்கள், தோட்டங்களில் அவர்களின் பங்கேற்புடன் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தி, சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகளின் வருமானத்தைப் பெருக்கியும், பருவ மாற்று பிரச்சினைகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பிரச்சினைகளுக்கு உரிய மற்றும் புதுமையான தீர்வுகளை வழங்கியும் வருகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் 'புதிய வேளாண் கள ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் விரிவாக்க முயற்சிகள்':

கடந்த பல ஆண்டுகள் தொடர் வேளாண் ஆராய்ச்சிகளை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக

வேளாண் புலத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் முது முனைவர். இராம. கதிரேசன் தலைமையிலான வல்லுநர் குழு தமிழகத்தின் திட்ட கமிஷன் அடையாளப்படுத்திய மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்களான கடலூர், விழுப்புரம், திருவண்ணாமலை மற்றும் நாகப்பட்டினம் ஆகியவற்றில், அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக ஒருகிங்கிணைத்த பண்ணைய விவசாய முறைகளை (Intergrated Farming System) ஆயிரக்கணக்கான தேர்வு செய்யப்பட்ட விவசாயிகளின் வயல்களில் அவர்களின் குடும்ப பங்கேற்புடன் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தியது. விவசாயிகளின் வயல் 5 சென்ட் என்ற அளவில் பிரிக்கப்பட்டு, அவற்றின் ஓரத்தில் அதிக தண்ணீரை சேகரிக்க ஒரு அகழி தோண்டப்படும். பின்னர் அந்த வயலில் கோழிக் கூண்டுகள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றில் கறிக்கோழிகள் வளர்க்கப்படும். நெல் வயலில் நீர் தேக்கப்படும் சூழலில் அவற்றில் கட்டா, கெண்டை போன்ற மீன் ரகங்கள் விடப்படும். இவ்வாறு நெல் வயலில் ஒரே பருவத்தில் நெல், மீன், கோழி போன்றவை சாகுபடி செய்யப்படும். நெல்லின் பருவ காலமான 90 முதல் 105 நாட்களுக்குள் மூன்று முறை கறிக் கோழிகள் வளர்க்கப்பட்டு, அவை விற்பனை செய்யப்படும். மறுபுறம் நெல் வயலில் விடப்பட்ட மீன்கள் சுமார் அரை கிலோ அளவிற்கு வளர்ந்தவுடன் அறுவடை செய்யப்படும்.

இவ்வாறு நெல், மீன், கோழி வளர்க்கும் விவசாயிகள் ஒரே பருவ காலத்தில், நெல், மீன், கோழி சாகுபடி வாயிலாக தங்கள் வயலில் மும்மடங்கு வருமானம் பெறலாம். இவ்வாறு நெல் வயலில் நாம் சாகுபடி பணிகளை மேற்கொள்ளும்போது செயற்கை உரங்கள், களைக்கொல்லிகள், பூச்சிக் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியது கிடையாது. நெல் வயல்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கோழிகளின்



எச்சங்கள் நல்ல இயற்கை உரமாகவும் மீன்கள் நெல் வயல்களில் உலாவுவதால் அவைகளைத் திண்டும் காற்றோட்டத்தை நெல் வயல்களில் ஏற்படுத்தி இயற்கை முறையிலான நெல் உற்பத்திக்கு (Organic Paddy Production) பெரிதும் துணை புரிகிறது.

இவ்வாறு மிகவும் குறைந்த செலவில், இயற்கை முறையில் விவசாயிகளுக்கு நெல், மீன், கோழி போன்றவை அவர்களின் வயல்களில் தங்களின் குடும்ப தேவைகளைச் சந்திக்கவும் மற்றும் வேளாண் சந்தைகளில் தங்களின் வேளாண் விளை பொருட்களை விற்பனை செய்து அதிகளவு லாபம் பெறவும் பெரிதும் உதவுகிறது. மேலும் விவசாயிகள் குறிப்பாக சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள் தங்கள் வயல்களில் வளர்க்கப்படும் கோழி, மீன்களை தங்களின் குடும்ப தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தும் போது, அவர்களின் ஊட்டச்சத்து தேவைகளை குறிப்பாக பெண்கள், வளர் இளம் பெண்கள், குழந்தைகளின் நிறைவு செய்து மிகவும் எளிதான மற்றும் இயற்கையான முறைகளில்

ஒருங்கிணைந்த பண்ணை விவசாய முறைகளைப் பின்பற்றி தற்போதைய பருவ மாற்று பிரச்சனைகளுக்கு உரிய தீர்வுகள் காணவும், விவசாயிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்கவும் நமது தேசத்தை பாதித்து வரும் ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகளைக் காணவும் சிறு மற்றும் குறு விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், பண்ணை மகளிர் சுய உதவிக்குழு உறுப்பினர்கள் போன்ற அனைத்துப் பிரிவு கிராம மக்களை இணைத்து வேளாண் கள ஆய்வு மற்றும் விரிவாக்கப் பணிகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர். முது முனைவர். இராம. கதிரசேன் அவர்கள் பின்னலூரில் அமைக்கப்பட்ட திரு.நம்மழ்வார் நினைவு நாட்டு பாசுமதி செயல்முறை விளக்க பண்ணையைத் திறந்துவைத்து, விவசாயிகளுடன் மற்றும் சர்வதேச நெல் ஆராய்ச்சி மையத்துடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேளாண்



ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பிரச்சனைகளுக்குத் தம்மால் உரிய தீர்வுகளைக் காண முடிகிறது.

தற்போது புதியதாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வேளாண் புலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள 'விவசாயிக்களுக்கான வேளாண் தொழில்நுட்ப தகவல்' மையம் (Farmer's Agricultural Technology Information Cell) வாயிலாக பின்னலூரில் உள்ள வீர நாராயணன் உழவர் உற்பத்தியாளர் நிறுவனத்துடன் இணைந்து பருவ மாற்று பிரச்சனைகளான பெரு வெள்ளம், மழை போன்றவற்றைத் தாங்கி வளரும் தன்மை கொண்ட மற்றும் பூச்சி மற்றும் நோய் தாக்குதல்களை எதிர்கொண்டு வளரும் தன்மை கொண்ட வேளாண் 'நாட்டு பாசுமதி' ரகத்தில்

புலம் கொண்டுள்ள கூட்டு ஆராய்ச்சி மற்றும் கள விரிவாக்கப் பணிகள் வாயிலாக நமது நாடு சந்தித்து வரும் பருவ மாற்று பிரச்சனைகள், கோடிக்கணக்கான பெண்கள், குழந்தைகளைப் பாதிக்கச் செய்யும் ஊட்டச்சத்து குறைபாடுகள் பிரச்சனைகளுக்கு உரிய புதிய தீர்வுகளைக் காண ஒரு புதிய பசுமைப் புரட்சி (New Green Revolution) வாயிலாக நாம் உருவாக்குவது நமது மாநிலத்தை மற்றும் தேசத்தை வேளாண் சார்ந்த வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கிக் கொண்டுசெல்ல முடியும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இத்தகைய புதிய பசுமைப் புரட்சி இயக்கத்தில் நாம் ஒன்று இணைந்து செயல்படுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!

கட்டுரையாளர், இணைப் பேராசிரியர் (வேளாண் விரிவாக்கம்), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்



நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்



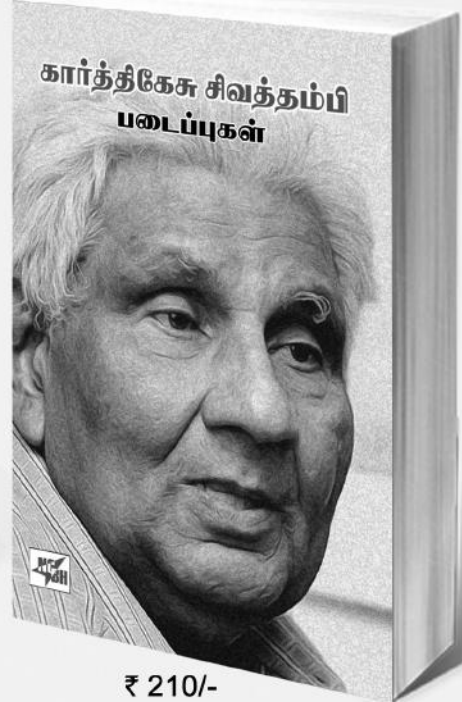
₹ 250/-



₹ 210/-



₹ 350/-

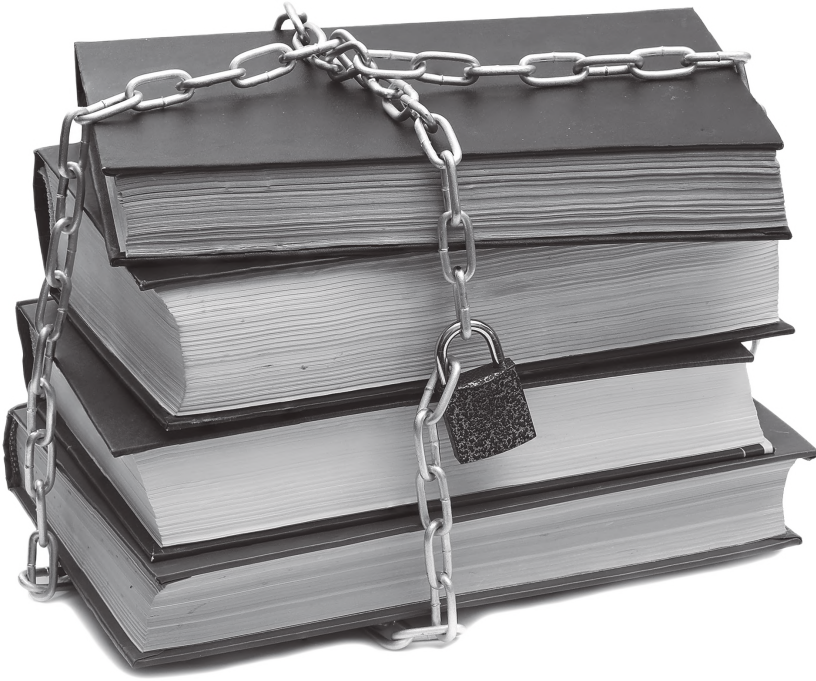


₹ 210/-



நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in



பெரிய பெரிய ஆயுதங்கள்

அண்டனூர் சுரா

‘என்னை ஏன் கைது செய்கிறீர்கள்?’ உறக்கம் கலைந்து எழுந்தவன் கேட்டான். அவனைக் கைது செய்த காவலர்கள் சொன்னார்கள், ‘அடேய் கனவு காண்கிறாயடா?’ ரஷ்ய எழுத்தாளர் அலெக்ஸாண்டர் புஷ்கின் தன் கதையில் ஓரிடத்தில் இப்படியாக எழுதிச் செல்கிறார்.

கனவுக்குத் தடையா? ஆம், இப்படியான தடை இந்தியாவில் நடந்தேறியது! மகாகவி பாரதி எழுதிய ‘கனவு’ என்கிற நூலுக்கு ஆங்கிலேயர்கள் தடை விதித்தார்கள். இந்நூலுடன் சேர்த்து தடை விதிக்கப்பட்ட மற்றொரு நூல், ‘ஆறில் ஒரு பங்கு’. தடை விதிக்கப்பட்ட நாள், 1911 அக்டோபர் 11.

பாரதிக்கும் பிந்தைய ஆண்டில், ‘பாரதி’ பெயரைத் தாங்கி வந்த வங்காளப் புதினம் ஆங்கிலேய அரசினால் தடைக்கு உள்ளானது. அப்புதினத்தை எழுதியவர் சரத்சந்திர சட்டர்ஜி என அழைக்கப்பட்ட சரத்சந்திர சட்டோபாத்யாயா. இவர் எழுதி தடைக்கு உள்ளான மற்றொரு நூல், ‘பதேர் தாபி’. ‘நம் வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்கள் நம்மிடையேயுள்ள சாதிப் பிரிவுகள், சமூகக் கொடுமைகள், அன்பில்லாத மதம், பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வுகள், பெண்ணடிமைத்தனம்’ இத்தனையும் ஒருங்கே பேசும் புதினம் இது. 1926 ஆம் ஆண்டு இப்புதினம் வெளியாகி முதல் நாளிலேயே ஆயிரம் பிரதிகள் விற்று, அடுத்தடுத்த பதிப்புகள்

கண்டன. மக்கள் புரட்சிக்கான நாவல் எனப் பெயரெடுத்த இந்நாவலைப் பிரிட்டிஷ் அரசு தடை விதித்தது.

அவர் எழுதிய ‘பிந்தூர் சேலே’ என்கிற புதினத்தைக் கல்கத்தா பல்கலைக்கழகம் பாடமாக அங்கீகரித்தது. ஆனால், சில ஆண்டுகளிலேயே இந்நூல் அரசுக்கு எதிரான புரட்சிச் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது, எனக் காரணம் காட்டிப் பாடத்திட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டது. சந்திர சட்டர்ஜியின் நூல்கள் தடைக்கு உள்ளாகையில், வங்காள மக்கள் அவரின் பக்கமாக நின்றார்கள். ஆனால், மகாகவி பாரதிக்குப் பின்னால் யார் நின்றார்கள்?

பாரதியின் நூல்கள் ஆங்கிலேயர்களின் தடைக்கு உள்ளாகையில், அத்தடைக்கு எதிராகவோ அல்லது பாரதியின் கனவு சிந்தனைக்கு ஆதரவாகவோ, பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும் சரி, அந்நூல் எழுதப்பட்டு வெளியான பிரெஞ்சுக் காலனியப் பகுதியான புதுச்சேரியிலும் சரி, உரத்த குரல் எழவில்லை என்பது அன்றைய காலச் சீழ்ப்பிடிப்பு, என்றே சொல்ல வேண்டும். சரத்சந்திர சட்டர்ஜிக்கு ரவீந்திரநாத் தாகூரின் ஆதரவு இருந்ததைப் போல பாரதிக்கு நிகரான ஒரு புலவன் அன்றைக்குத் தமிழ் மண்ணில் இல்லை என்பதைக் காலச்சல்லடையைக் கொண்டு சலித்தே தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சரத்சந்திரரின் 57 ஆவது பிறந்தநாளை வங்கப் பெண்கள் ஒன்றுதிரண்டு கொண்டாடினார்கள். அவருக்கு வழங்கிய பாராட்டுப் பத்திரத்தில் தாகூரின் கவிதைகள் இடம்பெற்றன. ‘ உன் காலில் விழுகிறேன் சரத்பாபு! ஒரு கதை நீ எழுத வேண்டும். ஒரு சாதாரண பெண்ணின் கதை. குறைந்தது ஆறேழு சாதாரண பெண்களுடன் போட்டிபோடும் நிர்ப்பந்தம் அந்தப் பெண்ணுக்கு. எப்படியும் எனக்காக அவளை வெற்றிபெறச் செய்துவிடு! உன் கதையைப் படிக்கப் படிக்க விம்மிப் பூரிக்கட்டும் என் நெஞ்சு’ இக்கவிதை சரத்சந்திரரின் நூலான பாரதி பிரிட்டிஷாரின் தடைக்கு உள்ளாகையில் ‘சாதாரணப் பெண்’ என்கிற தலைப்பில், எழுதப்பட்ட கடிதக் கவிதையாகும். இதுபோன்ற ஆதரவு பாரதி வாழ்ந்த காலத்தில் கிடைக்கவில்லை, அதற்காக பாரதி சோர்ந்துவிடவில்லை. தடைக்கு எதிராக நீதி கேட்டதைவிடவும், தடைக்கான காரணம் கேட்டு, உரத்த குரலில் கேள்விகள் எழுப்பினார்.

ஆறில் ஒரு பங்கு, நாற்பது பக்கங்களே கொண்ட ஒரு நெடுங்கதை. சரத்சந்திரர் எழுதிய ‘பாரதி’ நாவல் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் புரட்சியை ஆளும் பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராகப் பேசினாலும், அக்கதையின் களம் பர்மா. ஆனாலும் மகாகவி பாரதியின் ஆறில் ஒரு பங்கு கதை உண்மையும் புனைவும் கலந்த படைப்பு. சரத்சந்திரர் நூல்களைத் தடை செய்ததைப்போல, பாரதியின் நூல்களை பிரிட்டிஷாரால் அவ்வளவு எளிதில் தடை விதித்திட முடியவில்லை. காரணம் அவரது கதையாக்கம்.

வங்காளத்தில் அஸ்வினி குமார தத்தர் என்றொரு தேசபக்தர் இருந்தார். இவர் பிரிட்டிஷாரால் 1908 டிசம்பர் 16 அன்று, ஒன்பது வங்க தேசப் பக்தருடன் நாடு கடத்தப்பட்டவர். தண்டனைக் காலம் முடிந்து, 1910 பிப்ரவரி 10 ஆம் தேதி விடுதலை செய்யப்பட்டு, வங்கம் திரும்பிய அவர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் கல்வி, சமூக, பொருளாதார அளவில் முன்னேற்றும் பொருட்டு, அவரது வாழ்நாட்களை அதற்காகக் கழிக்கச் செய்தார். வங்கத்திற்கே சென்று, அவரை நேரில் சந்தித்துத் திரும்பியிருந்த பாரதி, அவர் எழுதிய நெடுங்கதையில், அஸ்வினி குமார தத்தரை உண்மை கதாபாத்திரமாகப் படைத்தார். ஆறில் ஒரு பங்கு என்பது அன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் வாழ்ந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மக்கட்தொகை.

கோவிந்தராஜன் - மீனாம்பாள் இருவருக்கு மிடையேயான காதல் கதைதான், ஆறில் ஒரு பங்கு. ‘தேசச் சேவை செய்ய வேண்டுமெனில், ஒருவன் பிரம்மச்சாரியாக இருந்தாக வேண்டிய அவசியமில்லை. காதலித்துக் கருத்தொருமித்த இருவர் தமக்குள் திருமணம் செய்துகொண்டு, இருவருமே தேசச் சேவையில் ஈடுபடலாம். அதனால் தேசத்திற்கு ஒரு தொண்டனுக்குப் பதிலாக, இரு தொண்டர்கள் கிடைப்பார்கள்’ என்பது அக்கதையின்

வாயிலாக அவர் விடுக்கும் அறைகூவல். காதல் கதையாக எழுதப்பட்ட கற்பனைக் கதையாயினும், இக்கதைக்குள் உண்மைப் பாத்திரமான அஸ்வினி குமார தத்தரை வைத்ததன் மூலம் கதையின் கனமும் அதன் வீரியமும் அதிகமானது. பிரிட்டிஷார் அந்நூலை அத்தனை வேகமாய் தடை விதிக்க, உண்மைப் பாத்திரம் திருமணத் தம்பதிகளைத் தேசச் சேவைக்கு அழைப்புவிடுக்கும் கூவல் என்பதைத் தாண்டி வேறொரு காரணம் இருந்தது.

இந்நூல் தடைக்கு எதிராக பாரதி குரல் கொடுத்தார். ‘ என்னை ஏன் கொலை செய்கிறீர்கள்?’ எனக் கேட்கும் கேள்வியையொத்த அவரது கேள்வி இருந்தது. ‘ இந்நூலில் என்ன அபாயகரமான கருத்து இருக்கிறது?’ எனப் பத்திரிகை வழியிலும் மடல்களின் வழியேயும் கேட்கச் செய்தார். அவரது கேள்விக்கான பதில் தடை செய்தவர்களிடமிருந்து அவ்வளவு எளிதில் வந்துவிடவில்லை. அந்நூலைத் தடை செய்தவர்களின் அறிவுப்பரப்பைக் கேலி செய்தார். எனது புத்தகங்கள் அரசாங்கத்தின் சட்டத்தால் அனுமதிக்கப்பட முடியாத கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளன என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னவர்கள், ஏதும் தெரியாதவர்கள் எனக் கருதுகிறேன் என்றார். மேலும், இந்தத் தடையைத் தகுதி வாய்ந்த நபர்களின் மூலம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென கோரினார். இதுகுறித்து சென்னை அரசாங்கத்தை அணுகினார். அவரது முயற்சிகள் பலனளிக்காததால் இந்திய மக்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

அத்துடன் பாரதி நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. அன்றைக்குப் பிரிட்டனை ஆண்டுகொண்டிருந்த தொழிலாளர் கட்சித் தலைவர் ராம்சே மாக்டொனால்டுக்குக் கடிதம் எழுதினார். அவருக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட அரசுத்தரப்பு கடிதத்தில் திருநெல்வேலி கலெக்டர் ஆஷ் துரை படுகொலை செய்யத் திட்டம் தீட்டியவர்களின் கையில் இவ்விரு நூல்கள் இருந்ததாகவும் இந்நூல் ஆஷ் துரை படுகொலைக்கு உடந்தையாக இருந்திருக்கிறது என்றும் பதிலளித்தார்கள்.

நாள் 1911 செப்டம்பர் 8. அன்றைக்கு சென்னை மாகாணத்தின் துணைச் செயலராக இருந்தவர் எஸ்.எச்.சிலேட்டர். இவர், கனவு மற்றும் ஆறில் ஒரு பங்கு இவ்விரு நூல்களின் சர்ச்சைக்குரிய பகுதிகளைத் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்த பி.எஸ். சிவசாமி அய்யருக்கு அனுப்பிவைத்தார். இந்திய பத்திரிகைச் சட்டம் - 1910, பிரிவு 12 இன் கீழ் இவ்விரு நூல்களையும் தடை செய்ய இயலுமா, ஒரு கடிதத்தின் வாயிலாகக் கோரினார். மொழிபெயர்ப்பு பகுதியை வாசித்த அட்வகேட் ஜெனரல், 1911, அக்டோபர் 11 அன்று இவ்விரு நூல்களையும் தடை செய்யலாம், என அரசாங்கத்திற்கு உத்தரவு பிறப்பித்தார். அன்றைய தினமே, அவ்விரு நூல்களும் தடைக்கு

உள்ளாகி, பிரதிகள் மக்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டன.

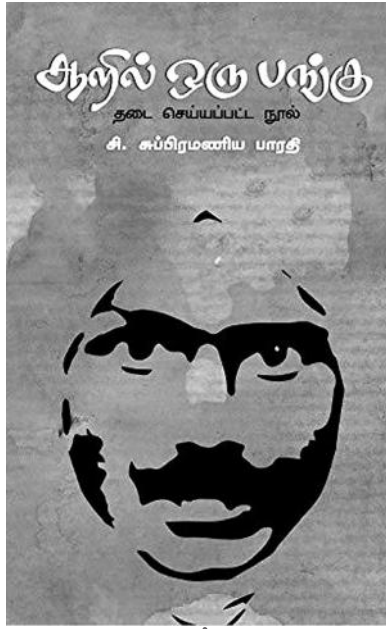
உண்மையில், 'ஆறில் ஒரு பங்கு' நூல் தடைக்குக் காரணம் அதுதானா? இரு தரப்பினருக்கும் தெரிந்து, ஆனால் வெளியில் சொல்ல முடியாத காரணம் இருந்தது. அது அக்கதையின் தலைப்பு.

மேற்கே யூரல்ஸ் மலைத் தொடரில் தொடங்கி, கிழக்கே விளாதிவாஸ்தாக் வரையிலும் பரந்து விரிந்த நாடாக இருந்தது, ஐரோப்பிய நாடான ரஷ்யா. இந்நாட்டின் நிலப்பரப்பு அன்றைய புவிப்பரப்பில் ஆறில் ஒரு பங்கு. அத்தகைய பெரிய நாடான ரஷ்யாவுக்கும் ஆசியக் கண்ட ஜப்பானுக்கு மிடையில் போர் மூண்டது. 1904 ஆம் ஆண்டு

தொடங்கிய இப்போரை உலக நாடுகள் கூர்ந்து கவனிக்கச் செய்தன. ஜப்பான் புறமுதுகு காட்டி ஓடும்; ரஷ்யா அந்நாட்டை வென்று, மேலும் தன் எல்லைப் பரப்பை விரிவுப்படுத்தும் என்றே எதிர்பார்த்திருந்தன. ஆனால், போரில் ஜார் மன்னன் ஆட்சியின் கீழிருந்த ஆறில் ஒரு பங்கு நாடு தோல்வியுற்றது. ஜப்பானிய அரசு வெற்றி பெற்றது. அவ்வெற்றிக்குக் காரணமாக பேசப்பட்டது, அந்நாடு தன் போர்ப்படை சிப்பாயாக திருமணமான ஆடவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு போரிட்டதுதான். நீலத்திமிங்கிலத்தை நெத்திலிப்பொடி வீழ்த்திவிட்டது, என உலக நாடுகள் கொண்டாடின. ரஷ்யப் புரட்சி இயக்கத் தலைவரான லெனின், 'முன்னேறி வரும் முற்போக்கான ஆசியா பிற்போக்கான பின்தங்கிய ஐரோப்பாவுக்குப் பலத்த அடியைக் கொடுத்துவிட்டது' என்றார்.

ஜப்பானியர்களின் வெற்றி, இந்தியாவுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த உலகத்திற்கே ஒரு பெருஞ் செய்தியைச் சொன்னது. 'போரில், பெரியது சிறியது என்பதாக ஒன்றுமில்லை. எவ்வளவு பெரிய சாம்ராஜ்ஜியத்தையும் சிறிய சாம்ராஜ்ஜியத்தால் வென்றுவிட முடியும்..' இப்போரின் தொடர்ச்சியாக ரஷ்யாவிலும் சீனம், பாரசீகம், துருக்கியிலும்... ஆளும் அரசுக்கு எதிராக புரட்சிக்கனல்கள் வெடித்தன.

இந்தியாவை ஆண்ட பிரிட்டிஷ் தன்னை சூரியன் மறையாத நாடு, என்கிற மமதையில் இருந்தது. ரஷ்யாவிற்கு அடுத்து பரந்த ஆட்சிப் பகுதியைக் கொண்ட தேசமாகத் தன்னை அது காட்டிக் கொண்டது. ஆறில் ஒரு பங்கு, ஆட்சிப் பகுதியைக் கொண்ட ரஷ்யாவுக்கு என்ன நிகழ்ந்ததோ, அதுவே பிரிட்டிஷர்களாகிய உங்களுக்கும் நிகழப்போகிறது, என்பதைச் சொல்லவே, பாரதி ஆறில் ஒரு பங்கு என்பதைத் தலைப்பாகச் சூட்டினார். ஜப்பானியர்களின் போர்த்தந்திரமான திருமண ஆடவர்களைச் சிப்பாயாகச்



சேர்த்ததைப் போல தேசச்சேவைக்குத் திருமணம் செய்துகொண்ட ஆடவர்கள் வர வேண்டுமென அழைப்பு விடுத்தார்.

இதையெல்லாம் நுகர்ந்து அறியத் தெரியாதவர்களா ஆங்கிலேயர்கள்? அதற்காக அவர் மற்றுமொரு செய்கையைச் செய்தார். அதுநான் வரை, அவரது நூல்களை அரசியல் குருவான 'மாதரசி' நிவேதிதை அம்மையாருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துவந்தவர். இந்நூலை, பாரத நாட்டில் உழவுத் தொழில் புரிந்து, நமக்கெல்லாம் உணவு கொடுத்து, ரக்ஷித்தவர்களுக்கான இரு ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர்களுக்கும், வைசிய சகோதரர்களுக்கும் அர்ப்பணம் செய்தார். இவ்வளவையும் நுகர்ந்த

ஆங்கிலேய அரசு, இந்நூல் தன் பேராளுமைக்கு எதிரான நூல் எனக் கண்டு அவ்விரு நூல்களையும் அத்தனை வேகமாகத் தடை செய்தது. இந்நூல்கள் தடைக்கு உள்ளானாலும், அதன் நோக்கம் நிறைவேறவே செய்தது. ரஷ்ய புரட்சியாளர் லெனின் சொன்னதுதான், 'புரட்சிப் பாதையில் கைத்துப்பாக்கிகளைவிட பெரிய ஆயுதங்கள் - புத்தகங்கள்!'

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503



04.11.2022 அன்று செங்கோட்டை நூலகத்தில் செங்கோட்டை நூலக வாசகர் வட்டமும் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனமும் இணைந்து புத்தகக் கண்காட்சியை மாவட்ட கல்வி அலுவலர் கூடலை அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்.. இதில் செங்கோட்டை நூலகர் கோ.இராமசாமி, செங்கோட்டை வாசகர் வட்டத் தலைவர் ராமகிருஷ்ணன், வாசகர் வட்ட துணைத்தலைவர் ஆதிமூலம், வாசகர் வட்ட இணைச் செயலாளர் செண்பககுற்றாலம், நூலக போட்டித் தேர்வு பொறுப்பாளர் விழுதுகள் சேகர், டென்னிஸ் பயிற்சியாளர் ஸ்டாலின் நாகராஜன், ஆகாஷ் அகாடமி நிர்வாக இயக்குனர் மாரியப்பன், என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



04.11.2022 அன்று மதுரை சிம்மக்கல் மாவட்ட மைய நூலகத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் சார்பில் 37 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை மாவட்ட மைய நூலக அலுவலர் திருமதி க.மாலா அவர்கள் துவக்கி வைத்தார். இதில் மாவட்ட நூலக அலுவலர் சுயசோதா, முனைவர் உ.கருப்பத்தேவன், கவிஞர் மு.செல்லா, முனைவர் செ.ரவிசங்கர், பேராசிரியர் மு.பரந்தாமன், முனைவர் மு.சரவணஜோதி, கவிஞர் இரா.ரவி, கவிஞர் ஆத்மார்த்தி, முனைவர் ஞா.சந்திரன் மற்றும் என்சிபிஎச் மண்டல மேலாளர் அ. கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் கிளை மேலாளர் இரா. மகேந்திரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.



நவீன கவிதைகளில் ஆணாதிக்கமும் பெண் விடுதலையும்

த.செந்தமிழ்

தமிழகத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வேரூன்றத் தொடங்கிய புதுக்கவிதை வடிவம், இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்பகுதியில் பல்வேறு பரிமாணங்களாய் விரிவடைந்தது. பெண்ணியம், தலித்தியம், நவீனத்துவம் எனப் பல்வேறு கோணங்களில் இவ்வடிவம் மாற்றம் பெற்றது. நவீன கவிதைகள் என்பவை மரபின் தன்மையிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு மக்களின் வழக்குச் சொற்களுக்குள் எளிய உரைநடையாய் தன்னைப் பரிணமித்துக் காட்டுபவை. அனுபவங்களைச் சிறு வரி வடிவங்களில் படிமங்களாக மாற்றும் வல்லமை நவீனக் கவிதைகளுக்கு உண்டு. வாசிப்பவனுக்கு உடனடி உரையைத் தருதலும், அதைக் கொண்டு அவனாலும், அதன் தொடர்ச்சியாய்க் கவிதை செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றுவிட முடியும் என்னும் நம்பிக்கையைக் கொடுப்பதும் நவீன கவிதைகள் ஆகும்.

புதிய உள்ளடக்கம், புதிய உத்திகள், புதிய நோக்கம், எடுத்தாளும் முறை, சொற்களைச் சுருக்கி எழுதும் விதம், கவிதைகளின் வீரியம், வாசக வெளி போன்றவை நவீன கவிதைகளின் இலக்கணமாய் கையாளப்படுகின்றன. நவீன கவிதைகளின் தொடக்கம் ஆணாதிக்கம், பெண்விடுதலை, காதல், இயற்கை, வர்க்க வெளிப்பாடுகள், பொருளாதாரம் என்னும் பொருளில் இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. அவ்வகையில், நவீனக் கவிதைகளில் காணப்படும் ஆணாதிக்கமும் பெண் விடுதலையும் பற்றி இக்கட்டுரை திறனாய்வதாக அமைகின்றது.

பெண்ணியம்

நவீன கவிதைகளில் பெண்ணியம் உலகெங்கும் அடைய வேண்டிய தொழிலாளர் விடுதலைக்கும், ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து அடையும் நாட்டு

விடுதலைக்கும், சாதி, மதம், இனம், நிறப்பண்பாடு ஆகியவற்றின் வாயிலாக எழும் சமுதாய விடுதலைக்கும் அடிப்படையாக அமைவது பெண் விடுதலையே ஆகும். அதாவது ஒட்டுமொத்தமான மனித சமூக விடுதலைக்கு முதல் நிபந்தனையாக அமைவது பெண் விடுதலை. பெண்ணை அடிமையாக வைத்திருக்கின்ற சமூகம் ஒரு சுதந்திரமான சமுதாயமாக இருக்க முடியாது. பெண் விடுதலையைக் கூற வந்த பாரதிதாசன்,

“பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசும் திருநாட்டு மண்ணடிமை தீர்ந்துவருதல் முயற்கொம்பே”¹
(பாரதிதாசன் கவிதைகள், 2014)

என்கிறார். இதனால் நாட்டு விடுதலைக்குப் பெண்விடுதலை அவசியம் என்பதை உணர முடிகின்றது. பெண்களுக்கு உரிமை தந்த நாடே சுதந்திரநாடாகத் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை. நவீன கவிதையில் இதனை,

“குடும்பம் என்னும் குரூரம்
மறைக்க கற்பென்றும்
தாய்மை என்றும்
விருந்தினருக்கும் பரிசளித்தோம்
வேசி என்றும் பிரித்து வைத்தோம்”²
(தய். கந்தசாமி, 2002)

என்கின்றார் பாரதிதாசன். பெண்களுக்குரிய உரிமையை முதலில் தந்தால்தான், பின்னர் சமதர்மம் எனப்படும். சமதர்ம சமூகம் அமையும் என்பது உறுதியாகின்றது என்பதை,

“சோசியலிச பூங்காவின்
முகப்பே பெண் குலந்தான்
எங்கள் உரிமைப் பூ மலராமல்
சோசியலிசம் கனியாது தான்
கனியாது காண்”³ (தலையாரி, 1996)

என்பது மார்க்சிய கவிஞரின் கருத்தாகும். பாரதிதாசனின் வழி வந்தாலும், மார்க்சிய, திராவிட கருத்துக்களின் தாக்கத்தாலும், தமிழ்மொழி கவிதைகளில் பெண் விடுதலை குரல் ஒங்கி ஒலிப்பதை அறியமுடிகின்றது. உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி, ஏழை, பணக்காரன் என வரும் அனைத்து நிலைகளிலும், பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தினால் உரிமை இழந்தவர்கள் என்ற நிலையில் உள்ளனர்.

ஆணாதிக்கமும் பெண்ணடிமையும்

இலக்கியம் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்து பெண்ணுரிமை, பெண் விடுதலை பேசப்பட்டாலும் நவீன இலக்கியத்தில் அது முதன்மைப்படுத்தப் பெற்றது எனலாம். பெண்ணியச் சிந்தனையும், பெண் சமத்துவமும் முக்கியமாய்க் கவிதைகளில் கையாளப்பட்டன. நவீன கவிதைகளில் வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் தொழிலாளர்களின் விடுதலைப்

போராட்டத்தில் ஓடுக்கப்பட்ட ஏழையை முன் நிறுத்துவது போல், சாதி விடுதலைப் போராட்டத்தில் விளிம்புநிலை மக்களை முன்னிறுத்துவதைப் போல், பெண் விடுதலைப் போராட்டத்தில் விளிம்புநிலை மக்களைச் சார்ந்த பெண்களை முன்னிறுத்துகின்றார்கள்.

நவீனத்தின் பயன்பாடும், அது குறித்த சிந்தனைகளும், காலம்தோறும் மாறிக்கொண்டே உள்ளது. இதில் ஆனினமும் பெண்ணினமும் சமத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. பெண்ணியத் தத்துவங்கள் பெருமை வாய்ந்தது. ஆண் சமுதாயமும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு ஏற்கப்படுகிறது. இதில் உயர்ந்த சிந்தனையும், பல்நோக்குச் சிந்தனைகளும் பல்வேறு அறிஞர்கள் வாயிலாகவும் தகவல்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன. எந்த தேசத்தில் பெண்ணினம் மதிக்கப்படுகிறதோ, அதுவே உயர்ந்த நாடு. உயர்ந்த மக்களும் அங்கே வசிப்பார்கள்.

இந்தச் சமுதாயத்தில் காலங்காலமாக ஆதிக்கம் செலுத்துவது ஆணாதிக்கமாகும். ஆணாதிக்கம் இல்லை என்றால் பெண்விடுதலை என்ற குரலுக்குத் தேவையே இல்லை. ஆணாதிக்கம் நிலவுடைமைச் சமுதாய காலக் கட்டத்தில் தொடங்கியது, அப்பொழுதே பெண் அடிமையும் தொடங்கிவிட்டது.

நிலப்பிரபுத்துவம், முதலாளித்துவம் என்பவையே ஆணாதிக்கத்தின் வெளிப்பாடுதான். அடிமை சமுதாயத்தின் தொடக்கத்தில் ஆண் ஏராளமான கால்நடைகளும் அவற்றைக் கொடுத்து வாங்கப்பட்ட அடிமைகளும் அவனுக்குச் சமுதாயத்தில் புதிய தகுதியை ஏற்படுத்தியது. இவ்விதம் குடும்பத்திற்கு வெளியே ஏற்பட்ட இம்மாறுதல்கள், சமூகத்தில் சம உரிமையுடன் விளங்கிய பெண்ணைத் தாழ்த்தியது உணர முடிகின்றது.

தலைவியாக சமத்துவ நிலையில் இருந்தநிலை காணாமல் போயிற்று. இதனால், சமுதாய உற்பத்தியில் பெண்ணின் பங்கு பாதிக்கப்பட்டது. சமுதாய உற்பத்திப் இருந்த நிலையில், குடும்பத்திற்கு மட்டும் பயன்தரும் உழைப்பாயிற்று. நிலம் போலவே, உற்பத்தி பொருள் போல், பெண்ணும் ஆணின் உடைமைப் பொருளாகக் கருதப்பட்டாள். நிலம் கொண்டவன் நிலப்பிரபுகளாகவும், அதன் வழியில் கிடைத்த மூலதான குறிப்பைப் பெற்றவர்கள் முதலாளிகளாகவும் வளர்ந்தனர்.

இந்நிலையில்தான் மனித சமுதாயம் மறு உற்பத்தியைக் கருவியாக மதிப்பிடப்பட்ட பெண், கற்பு என்ற மற்றொரு கட்டுப்பாட்டிற்குத் தள்ளப்பட்டாள். சொத்து என்பது தனக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும் என்று நினைக்கின்ற ஆசைதான், இந்தக் கற்புக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. இந்தக் குடும்ப ஓடுக்குமுறைக்குக்

காரணமாக இருக்கின்றது. ஆணாதிக்க சமூகத்தின் கற்பிக்கப்பட்ட கட்டுகளால் பெண்களை அடிமை செய்தனர்.

பகுத்தறிவு, வேளாண்மை செய்தல் என்பன ஆணின் குணம் என்றும், கீழ்ப்படிதல் பெண்மை, மென்மை, எதிர்ப்பின்மை, உணர்ச்சியின்மை, கற்பு முதலியவை பெண்ணின் குணம் என்றும், கற்பு கற்பிக்கப்பட்டதால் அவள் சமூகத்தில் பின்தங்கிப் போனாள். அதனால்தான், காலங்காலமாகப் பெண்கள் கல்வியைப் பெறமுடியாமல் போயிற்று என்பதைக் கருத முடிகின்றது. எனவே, பெண்களை எளிமையாக அடிமைப்படுத்தினர்.

குடும்பம், கல்வி, கற்பு, காதல், திருமணம், விவாகரத்து என வரும் கூறுகளில் பெண் அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றாள் என்பதை,

- “அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு”⁴
(பாரதிதாசன் கவிதைகள், 2014)
“பெண்ணிற்கு அழகு எதிர் பேசாதிருத்தல்”⁵
(கி.வ. ஜகந்நாதன், 2006)
“கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்”⁶
(கி.வ. ஜகந்நாதன், 2006)
“கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்
மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்... ..”⁷
(இளம்பூரணர், 2019)

என்ற பாடல் வரிகள், அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு, பெண்ணின் குணம் என வரும் ஆணாதிக்கப் புனைவுகளும் இதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

பெண் விடுதலைக் கருத்துகள்

சமூகத்தில் ஆண்களின் உரிமையாக பெண்களின் உணர்வுகள் மாற்றப்பட்டிருந்தன. வீரமும் விடுதலையும் ஆண்களுக்கு உரியது என்று உரிமை கொண்டாடினர். பெண்கள் தன்னையும் தன் உரிமைகளையும் உணரும் அளவிற்கு எந்த ஒரு சூழலையும், ஆணாதிக்க சமூகமே பூட்டி வைக்கவில்லை. பெண், வீரமும் விடுதலை உணர்வும் கொண்டு போராடினால்தான் பெண்களுக்கு விடுதலை கிட்டும் என்பதைக் கீழ்க்கண்ட வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

“பெண்ணை உள்ளே வைத்து பூட்டிவிட்டு அவளிடமே சாவியையும் கொடுத்து விடுதலை கொடுத்து விட்டதாக வீராப்பு வேறு...”⁸ (தய. கந்தசாமி, 2002)

என்கின்றார் நவீனகவிஞர். ஆணாதிக்க சமுதாயம் உருவாக்கி வைத்திருக்கின்ற கருத்துப் புனைவுகளைப் பெண்ணடிமைக்குக் காரணம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே நடப்பது உரிமைப் போராட்டம். ஆணை எதிரியாகக் கருதுவதோடு அவர்தான் மேன்மையை

முற்றிலுமாக நீக்குவது அவசியம். எனவே, ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்து அவர்கள் உருவாக்குகின்ற குடும்பம் முதலான கெடுதல்களைப் பெரிதும் எதிர்த்து பெண்கள் போராட வேண்டும் என்ற தீவிர பெண்ணியம் பெண்களுக்காகப் போராடும் நவீன பெண் கவிஞர்களின் கருத்துக்கு வலிமை சேர்க்கிறது.

பெண்கள் அடிமைகளாக அன்றி ஓர் உயிராகக் கருதப்பட வேண்டும் என்பது தீவிர பெண்ணியத்தின் முதல் குரலாகும். சமுதாயத்தில் பெண்கள் அடிப்படையான உரிமைகளையும் இழந்து தவிக்கின்றனர். உணவு, உண்டி சுருங்குதல் பெண்டிற்கு அழகு, உடை, உடலுக்குச் சிறிதும் காற்றுப் புகாமல் இழுத்துப் போர்த்துதல், இருப்பிடம்-படி தாண்டாது இருத்தல், கல்வி, சொத்து, காதல், திருமணம் என வரும் இவற்றில் பெண்களின் சொந்த விருப்பங்கள் தவிர்க்கப்படுகின்றன. இங்கெல்லாம் பெண்களுக்குப் பேச்சுரிமை மறுக்கப்படுகின்றன. சமூகத்தில் இப்படி அடிப்படை உரிமைகளை இழந்து வாழும் பெண்களின் அவல நிலைகளைக் கண்ட நவீன கவிஞர்.

“வீசி எறிந்த சேலையில் மடிந்த அம்மாவின் மூச்சு எதிர்காலத்தின் தறிகளில் கண்ணீரை நெய்கிறது.. கோணிச் சிதைந்த முகத்தசைகளின் திருகல்களின் கிளம்புகின்றது அழுகையின் வெடிச்சத்தம்...”⁹

(யாழன் ஆதி, 2004)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். பெண்கள் தனக்கே சொந்தமான, அடிப்படை உரிமைகளைக்கூட இழந்து விட்டார்கள் என்று பொருள் கூறும் பொழுது, சமுதாயத்தில் பெண்கள் மனித இனமாக மதிக்கப்படவில்லை என்று கருத்துதான் வெளிப்படுகின்றன. “இந்து மக்களால் போற்றப்படும் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தில், பெண்கள் கல்வியில் இருந்து விலக்கிக்கப்பட்டவள் என்றும், இழிபிறப்பாகவும் கருதப்பட்டிருக்கின்றாள்” (க.ப. அறவாணன், 1999) என்று வரும் க.ப.அறவாணனின் கருத்து பெண்ணடிமையை உறுதி செய்கின்றது.

பெண்களை அடிமைகளாகக் கருதுதல்

சமுதாயத்தில் பெண்கள் எப்போதும் அடிமைகளாகவே கருதப்பட்டு வந்தனர். கற்பு பெண்களை அடிமைகளாகவே வைத்திருக்க உதவி செய்கின்றது. ஆரியர் வருகைக்குப் பின் தமிழகத்தில் பெண்களுக்கான உரிமை முற்றிலுமாக அழிந்துவிட்டது. ‘தாலி கட்டும் முறை ஆணுக்கும், பெண்ணுக்குமான நீதிகள் வேறு வேறு என்பதை உணர்த்துகின்றது’ என்ற தந்தை பெரியாரின் கருத்துக்கள் பெண்கள்

மீதான ஆணாதிக்கத்தின் காரணமாக உரிமை இழந்து வாழ்கின்ற நிலைமையைக் காட்டுகின்றது.

நவீன கவிதைகள் பெண்ணிடமே சமுதாயக் காலகட்டத்தில் தொடங்கிவிட்டது என்பது மார்க்சியவாதிகள் அறிந்தது ஆகும். பழங்காலத்தில் பெண் விடுதலை என்பது குடும்பம், கற்பு என்ற கூறுகளில் அதிகமாகக் காணப்பட்டது.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் கற்பு என்பது பெண்களின் அடிமைக் கூறாகவே உணரப்படாமல் இருந்தது. தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் கல்வி, கேள்வி, அரசியல், பல்வேறு துறைகளில் பெண்கள் சிறந்த நிலையில், பல்வேறு உரிமைகளுடன் பெண்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதைக் காட்டுகின்றது. தமிழ்நாட்டில் ஆணாதிக்கம் என்பது ஆரியர் வந்த பின்னர் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை,

“வெட்கம் கெட்டுப் பார்க்க
சாதி வெறியும்
காம வெறியும்
விரைத்த பொழுதில்
பிரியங்காவும் சுரேகாவும்
ஊர் பொதுவில் பலியிடப்பட்டனர்...
அவர்கள் யோனிகளில்
இந்த தேசத்தின் மானம்
மூங்கில் குச்சிகளாய்
சொருகப்பட்டுக் கிடந்தது...”10

(அரச முருகு பாண்டியன், 2009)

என்னும் நவீன கவிதை வாயிலாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது அக்காலத்தில் பெண்கள் சிறந்த மாண்புடையவராகத் தீதின்றி விடுதலையுடன் வாழ்ந்தனர் என்பது நவீன கவிஞர்களின் கருத்தாகும். சாதி வேற்றுமை, பெண்ணடிமை போன்ற சமூக சீர்கேடுகளை விளைவித்தது மனுதர்மம் என்பதில் ஐயமில்லை.

பெண் விடுதலை

நவீன கவிதைகளில் வரும் பெண், ‘ஏழைப் பெண்’ பல்லாண்டு காலமாகத் துன்பமே சமந்து துயரமே உருவாய் மாறிவிட்ட ‘அபலை’ ஆவாள். உணவு, உடை, இருப்பிடம், பொருள், காதல், கற்பு, திருமணம், குடும்பம், பிள்ளை வளர்ப்பு, என நீண்டுகொண்டே செல்லும் வாழ்க்கையின் தேவைகளுக்காகப் போராடும் ஒடுக்கப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண். எனவே, அவளது விடுதலையை முதலாளித்துவ ஆணாதிக்கத்தில் இருந்தும் சமுதாய ஆதிக்கத்திலிருந்தும் பெற வேண்டியதாக அமைந்துள்ளது.

பண்ணையார்கள், முதலாளிகள் என வரும் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினிடமிருந்து பொருளாதார, அரசியல், விடுதலையும் சம உரிமையும்

பெறவேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட இனம் உயரவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுக்காகப் படைக்கப்பட்ட நவீன கவிதைகளில் வல்லுறவு செய்யப்பட்டவளின் வலி நிரம்பிய கடைசி மூச்சு வெளிப்படும் விடுதலைப் போராட்டம் கவிதை வரிகளில் வெளிப்படுகின்றது. இதனை,

“பசியுற்ற புலியின்
வெறிகொண்ட வேட்டையென
நுகரப்படும் பெருங்காமம்
பிறப்புறுப்பு தைக்கப்பட்ட
பழங்குடிப் பெண்ணொருத்தியின்
ரத்தமாய் வெளியேறும் சிறுநீர்
ஓடும் பேருந்தில்
வல்லுறவு செய்யப்பட்டவளின்
வாதை நிரம்பிய
கடைசி மூச்சு...”11 (சுகிர்தராணி, 2016)

என, கட்டாயத் திருமணம், கற்பழிப்பு, பெண்ணடிமை போன்ற ஆணாதிக்கக் கொடுமைகளிலிருந்து பெண்விடுதலை அடையப் போராடுகின்றாள். உழைப்புச் சுரண்டல், அவமதிப்பு போன்ற முதலாளித்துவப் பொருளாதார, அரசியல் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற சமுதாயத்தோடு சேர்ந்து போராடித் துடிக்கின்றாள். கூர்ந்து நோக்குகையில் இந்த இரண்டு வகைப் போராட்டமும் முதலாளித்துவ ஆணாதிக்கத்தின் காரணமாக எழுந்தவை என்பது நமக்குப் புரிகின்றது. பாரதி இதனை,

“காதல் காதல் காதல்
காதல் போயிற், காதல் போயிற்
சாதல் சாதல் சாதல்”

(பாரதியார் கவிதைகள், 2014)

என்கின்றார். காதலிக்கும் உரிமை ஆண் பெண் இருபாலர்க்கும் உண்டு. காதல் என்பது புனிதம் என்பதால், காதலிக்கும் காதலர்களும் புனிதர்களாக உள்ளனர்.

ஆண், பெண் என்ற வேறுபாட்டு உணர்வைக் காதல் மறைத்துவிடுகின்றது. இந்நிலையில்,

“காதலர் உள்ளம் தொட்டுச் சுவைத்தது
காதலை

மலரும் மனமும் போல் சேர்த்தனர்
பாமும் உலகில் மெய்க்காதலர்கள்...”12

(இரகுதேவன், 2016)

என்று காதலின் தன்மையைச் சுட்டுகின்றார். காதலிலும் பெண்கள் ஆளப்படுவதாகும். ஆண்கள் ஆளுகின்றவர்களாகவும் உள்ளனர். காதல் என்பது ஆண் வர்க்கத்தினால் ஏற்பட்ட புனைவுகள் ஒன்றாக உள்ளது. ஆகவே, காதலில் ஆண் வர்க்கம் ஆளுகின்றவனாகவே கவிதை அமைந்துள்ளது.

பெண்களின் உண்மையான உணர்வுகள்

சமூகத்தில் பெண்களின் உண்மையான உணர்வுகளும் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என ஆண்களால் கற்பிக்கப்பட்ட கருத்துக்களால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால்தான், தீவிரப் பெண்ணியவாதிகள் ஆண் மேலாண்மையை முழுவதுமாகப் போக்க பாலியல் ரீதியான புரட்சித் தேவதை என்றனர். பெண்தன் பாலியல் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டாமல் இருப்பது நவீன கவிதைகள் காட்டுகின்றது.

சமுதாயத்திலிருந்து பெண் விடுதலை பெறமுடியாத, மீறமுடியாத நிலையிலே உள்ளனர். ஆகவே, பெண்களுக்கு விடுதலை தேடும் இந்தியப் பெண்ணியமானது, இந்து மதத்தையும் அதன் ஏற்றத்தாழ்வான, சாதி அமைப்பையும் கணக்கில் கொள்வது இன்றியமையாதது ஆகின்றது. பெண்கள் ஈனப்பிறவியாகக் கருதப்பட்ட சமுதாயத்தில் ஏழைப் பெண்ணின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. அவர்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு வந்த நிலையில், பெண்கள் மனம் புண்படுத்தப்பட்ட நிலையிலே வாழ்ந்து வருகின்றனர். என்பதனை,

“இருள் சூழ்ந்த சாமத்தில்
பேரிடியாய் என்மீது
படர்ந்து கொண்ட
வெறி நாயே...
நான் எட்டி உதைத்த
பாத குருடுகளில் காயப்படுத்தி இருக்கும்
நீ பொத்துக்கொண்டோடிய
உன் குறி”¹³ (அபிமானி. 2004)

என நவீன கவிதை குறிப்பிடுகின்றது.

உலகில் எல்லா உயிர்களுக்கும் இரண்டு உணர்வுகளின் அடிப்படையாகவும் அமைந்துள்ளனர். அவற்றில் ஒன்று பசி, இன்னொன்று காமம். இவை இரண்டும் எல்லா உயிர்களுக்கும் அடிப்படையான முதல் உணர்வுகளாக உள்ளன. காம உணர்வின் விளைவே காதல் ஆகும். மனித இனத்தின் காதலுக்குத் தடை போட்டது கற்பு என்ற ஒன்றாகும். கற்பு என்ற ஒன்றே பெண்ணின் அடிமைக்கூறுகள் யாவற்றிற்கும் தலைமையானது. இத்தகைய கற்பு என்ற முதல்தடை உடலாலும் குணத்தாலும் வளர்ந்த பெண்ணிடம் ஏற்பட்ட காதலுக்குத் தடை போட்டதாகும்.

முடிவுரை

சொந்த உரிமைகளை இழந்திடும் பெண், ஆணுக்கு இணையான உரிமைகளைப் பெற்று சமூகத்தில் ஆணும் பெண்ணும் சமமாக வாழவேண்டும் என்பதை நவீன கவிதை உணர்த்துகின்றன.

சமூக விடுதலைக்கு, பெண் விடுதலை அடிப்படையாக உள்ளது என்பதை உலகம் அறிய வேண்டும். பெண்ணின் வெறுப்பு விருப்புகள் மதிக்கப்படாமல், பெண்ணுக்குப் பாலியல் விடுதலை இல்லை என்பதை நவீன கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆணாதிக்கம் சமுதாயச் சிக்கல்களாக மாறுவதையும் பெண்ணிய விடுதலை சமுதாய விடுதலையாக ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதைக் காட்டி பெண்விடுதலையைப் பேசுகின்றனர் நவீன கவிஞர்கள்.

பெண் என்பதால் தாழ்வாக எண்ணாமல் எவராக இருந்தாலும் எதிர்த்துப் போராடும் குணம் வேண்டும் என்ற கருத்து இங்கே அமைகின்றது. பெண்ணின் விடுதலைக்கு ஆணாதிக்கத்தை எதிர்த்து போராட வேண்டும் என்ற கருத்து அடிப்படையாக அமைகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

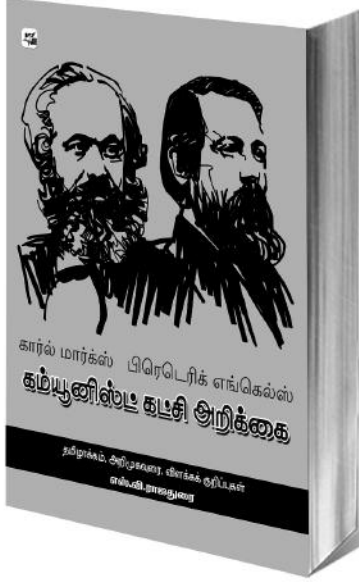
துணைநூற் பட்டியல்

1. பாரதிதாசன் கவிதைகள், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, தொகுதி-1, ப.125, எட்டாம் பதிப்பு-2014
2. தய்.கந்தசாமி, தனிஇருட்டு, விடியல் பதிப்பகம், கோவை, ப.16, முதற்பதிப்பு-2002
3. தலையாரி, எங்கே எமது முகம், பஃறுளி பதிப்பகம், சென்னை, ப.85, முதற்பதிப்பு-1996
4. இளம்பூரணர் உரை, தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், நூ.1099, கௌரா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு-2018
5. யாழன் ஆதி, செவிப்பறை, புத்தா வெளியீட்டகம், கோவை, ப.56, முதற்பதிப்பு-2004
6. க.ப.அறவாணன், பெண்ணடிமைத்தனமும், வேரும் விழுதும், ப.13 தமிழ்க்கோட்டம் வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1999
7. அரசு முருகு பாண்டியன், கயர்லாஞ்சி இந்தியாவில்தான் இருக்கிறது, ப.23, தமிழ்க் கூடம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2009
8. சுகிர்தராணி, இப்படிக்கு ஏவாள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், ப.33 முதற்பதிப்பு, 2016
9. பாரதியார் கவிதைகள், குயில்பாட்டு, நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, தொகுதி -1 பா.8 எட்டாம் பதிப்பு-2014

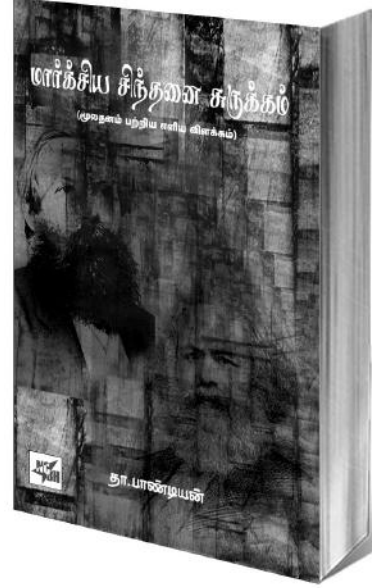
கட்டுரையாளர், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்



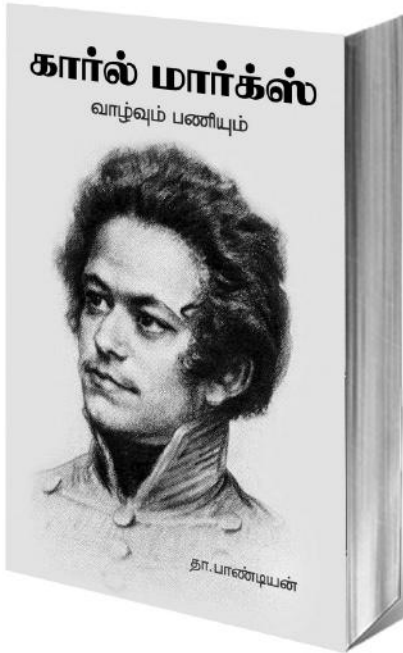
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் மார்க்சிய வெளியீடுகள்



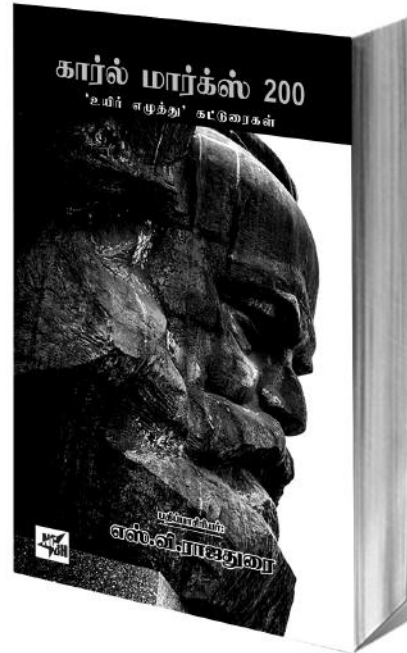
கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை
கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்
தமிழாக்கம், அறிமுகவுரை, விளக்கக் குறிப்புகள்
எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 550/-



மார்க்சிய சிந்தனை சுருக்கம்
(மூலதனம் பற்றிய எளிய விளக்கம்)
தா.பாண்டியன்
₹ 160/-



கார்ல் மார்க்ஸ்
வாழ்வும் பணியும்
தா.பாண்டியன்
₹ 140/-



கார்ல் மார்க்ஸ் 200
'உயிர் எழுத்து' கட்டுரைகள்
பதிப்பாசிரியர் - எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 675/-



முகம் மாறிய முடி திருத்தகங்கள்

செல்வகதிரவன்

மனிதர்கள் தேனீர்க்கடை, டிபன் சென்டர், உணவகம் ஆகியனவற்றைப் பயன்படுத்துவது போன்று தவறாது போகும் கடை, சலூன் கடை. இது முடிதிருத்தகம், சிகை சிங்கார நிலையம், பார்பர் ஷாப் என்று பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. அந்தக் காலங்களில் திராவிட இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தவை இந்த முடி திருத்தகங்களே! அங்கு திராவிட இயக்க இதழ்களை வாங்கிப் போடுவார்கள். முன்னே வந்தவருக்கு முடிவெட்டும் வேலை நடக்கிற பொழுது, பின்னே வந்தவர் காத்திருப்பார். அந்தத் தருணங்களில் அவர்கள் அங்குக் கிடக்கின்ற இயக்க இதழ்களை வாசித்து அரசியல் நிகழ்வுகளை அறிந்து கொள்வார்கள்.

அன்று பொது இடங்களில் “அரசியல் பேசாதீர்” என்கிற அறிவிப்புப் பலகை இருக்காது. ஒருவருக்கொருவர் அரசியல் நிகழ்வுகளை அலசுவார்கள். எதிர்க் கருத்துக்கள் தெரிவிப்பவரை எதிரியாகக் கருதாமல் உரையாடல் ஆரோக்கியமாகத் திகழும்.

திராவிட இயக்கங்கள் தோன்றி வளர்ந்த கால கட்டங்களில் ஊர்தோறும் போய் இயக்கப் பிரச்சாரம் செய்யும் பேச்சாளர்கள், ஒரு மணி நேரம், ஒன்றரை மணி நேரம் உரையாற்றுவார்கள். பேசி முடித்த பிறகு அவர்கள் இரவு தங்குகிற இடம் சலூன்கள் தான். ஆம்! அப்போது இன்றுபோல் தங்குவதற்கு எல்லா ஊர்களிலும் லாட்ஜ் கிடையாது. உள்ளூர் கட்சிக்காரர்களுக்கு இன்னொருவரை வீட்டில் தங்க வைக்கும் வகையில் வசதியுள்ள வீடு இருக்காது. அவர் இருப்பதே சாதாரண ஓலைக் குடிசையாகத்தான் இருக்கும். அதனால் இரவில் சலூன் பெஞ்சில் படுத்து தூங்கிவிட்டு காலை யில் பேருந்து பிடித்துப் பயணப்படுவார்கள்.

நாடகக் கலைஞர் விஸ்வநாத தாஸ் திருவருவப் படம் இல்லாத சலூன்களை எங்கும் பார்க்க முடியாது. திருவாளர் விஸ்வநாத தாஸ் நாவிதர் இனத்தைச் சார்ந்தவர். சுதந்திரப் போராட்டம் நடைபெறும் நாட்களில் வெள்ளையனை எதிர்த்து ஊர்கள்தோறும் நாடகம் நடத்தியவர். இவர் பிறந்த சமூகத்தைக் காரணம் காட்டி இவருடன் பெண் கலைஞர்கள் நடக்க மறுத்தார்கள். அதே வேளையில் ஜாதி பற்றிக் கவலைப்படாமல் அவருடன் இணைந்து நடத்தவர் கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் கே.பி.ஜானகி அம்மாள் என்பது வரலாறு.

தூத்துக்குடியில் வக்கீல் ஒருவருக்கு நாவிதர் சவரம் செய்துகொண்டிருந்தார். சுய சவரம் பழக்கத்திற்கு வராத காலம். வக்கீல்கள், வசதிபடைத்தோர், அரசாங்க அதிகாரிகள், ஊர் முக்கியப் பிரமுகர்கள் ஆகியோருக்கு வீடுகளுக்குப் போய்; நாவிதர்கள் சவரம் செய்வார்கள். வ.உ.சி. போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்த காலம். அன்று வ.உ.சி. மீதான வழக்கொன்று விசாரணைக்கு வருவதாக இருந்தது. வ.உ.சி.க்கு எதிராக வெள்ளையனுக்கு ஆதரவாக அந்த வக்கீல் வாதாடப் போவதாக பேச்சுவாக்கில் வேலை செய்யும்போது தெரிந்து கொண்டார் நாவிதர். 'எங்க அய்யாவுக்கு எதிரா வாதாடப் போகிற ஒங்களுக்கு சவரம் செய்ய மாட்டேன்' என்று பாதியோடு சவரம் செய்வதை நிறுத்திவிட்டார். நிறுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல் உள்ளூரில் உள்ள சக நாவிதர்களுக்கும் தகவலைப் பரப்பிவிட்டார். ஒருவரும் இவருக்கு சவரம் செய்ய முன்வரவில்லை. பிறகு, அவசர அவசரமாக திருநெல்வேலி போய் மீதி சவரத்தை முடித்து வந்தார் அந்த வக்கீல். நல்ல வேளை அப்போது அலைபேசி வசதிகளெல்லாம் கிடையாது. இருந்திருந்தால் நெல்லை நாவிதர்களுக்கும் தகவல் கொடுத்து அங்கும் சவரம் செய்யவிடாமல் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தி இருப்பார்கள்.

அதே தூத்துக்குடியில் இன்று பொன் மாரியப்பன் என்பவர் தனது சலூனில் ஒரு பகுதியில் நூலகம் அமைத்திருக்கிறார். சாதாரண நூலகம் அல்ல... ஏராளமான நூல்களுடன் இந்த நூலகம் காட்சி தருகிறது. 11.09.2022ஆம் தேதி இலக்கிய வாசகர் திருவிழா நடத்தி இருக்கிறார். எழுத்தாளர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், பட்டிமன்றப் பேச்சாளர்; இராஜா ஆகியோர் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். "வாசிப்பின் வெளிச்சம்" என்கிற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்திய எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் உரை எல்லோரின் கவனத்தையும் ஈர்த்திருக்கிறது. புத்தகங்களை பார்வைக்காக மட்டும் வைக்காமல் தானும் வாசித்து சலூனுக்கு வருவோரையும் வாசிக்க வைக்கிறார். இது போன்று சலூனில் நூலகம் வைப்பது தூத்துக்குடி பொன் மாரியப்பனைத் தவிர தமிழகத்தில் வேறெங்கும் யாரும் வைத்ததில்லை.

மானாமதுரையில் விஜயதர்சனி சலூன் என்கிற பெயரில் கோபிநாத் என்பவர் முடிதிருத்தகம் நடத்தி வருகிறார். தினகரன், தினத்தந்தி, தினமலர் ஆகிய நாளிதழ்களும் இனிய உதயம், ராணி, குங்குமம், தோழி, விகடன், ஆன்மிகம், நக்கீரன், குமுதம், ரிப்போர்ட்டர் போன்ற வார, மாத இதழ்களும் வாங்கி சலூனுக்கு வருவோரை வாசிக்கத் தூண்டுகிறார். ஆனால் புத்தகங்கள் வாங்கி நூலகம் அமைத்திருப்பது தூத்துக்குடியில் மட்டுமே..

தூத்துக்குடி சலூன் நூலகம் குறித்து கேள்விப்பட்டு நடிகர் கமலஹாசன் நூலகத்திற்கு வந்து பொன் மாரியப்பனைப் பாராட்டிவிட்டு சென்றதோடு, தமது நூலகத்தில் வைத்திருந்த புத்தகங்கள் பலவற்றை அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். ரஷ்ய எழுத்தாளர் டால்ஸ்டாய் பிறந்த தினத்தில் சுவரொட்டி அடித்து மாநகர் முழுவதும் பொன் மாரியப்பன் ஒட்டியது குறிக்கத்தக்க செய்தியாகும்.

முடி திருத்தகத்தை கருப்பொருளாகக் கொண்டு சொற்ப படைப்புக்களே வந்திருக்கின்றன. 'அம்பட்டன் கலயம்,' 'மீசை என்பது வெறும் மயிர்,' 'ஒரு சகலகலா சவரக்காரன் பராக்... பராக்...' என்பன அவை. சில திரைப்படங்களிலும் நாவிதர் குறித்த காட்சிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கிழக்கே போகும் ரயிலில் கதாநாயகனாக சுதாகர், அவரது தந்தையாக சீனிவாசன் நாவிதராக நடித்திருப்பார்கள். சுதாகரை பாட்டுக் கட்டும் பாவலராக சித்திரித்திருப்பார் பாரதி ராஜா. 'கல்லுக்குள் ஈரம்' படத்தில் கவுண்டமணி நாவிதர் பாத்திரம் ஏற்று நடித்திருப்பார். பாக்கியராஜ் கதை எழுதி இயக்கி நடித்த 'இது நம்ம ஆளு' படத்தில் குமரி முத்துவும் அவரது மனைவியாக ஆச்சி மனோரமாவும் நாவிதர் குடும்பத்தின்

அப்பா-அம்மாவாக நடித்து தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தி இருப்பார்கள்.

“திருப்பதி அம்பட்டன் சிரைத்த மாதிரி...”

“செரைக்கிற வேலைக்குப் போறவன் கத்திய மறந்திட்டுப் போன கதையா.”

என்கிற தினுசில் நாவிதர்களைத் தொடர்புபடுத்தி ஒன்றிரண்டு பழமொழிகள் ஜனங்களின் பேச்சு வழக்கில் வலம் வருகின்றன.

முன்பெல்லாம் முடிவெட்டப் போகிறேன். சேவிங் பண்ணப் போகிறேன் என்றவர்கள், இன்று ‘ஹேர் டிரஸ்சிங்;’ செய்யப் போகிறேன் என்று தாம் சொல்வது நாகரிக மொழி எனக் கருதிக்கொண்டு சொல்லிப் போகிறார்கள்.

நகரங்களில் நடத்தப்படும் முடி திருத்தகங்கள், அழகு நிலையங்களாக அனைவரின் பார்வைக்கும் தென்படுகின்றன. ஆனால், கிராமங்களின் நிலமைகளே வேறு. ஜனத்தொகையைப் பொறுத்து கிராமங்களில் ஊருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று குடும்பங்கள் வாழ்ந்தன. காலப்போக்கில் அவர்கள் நகரங்களை நோக்கி நகர்ந்துவிட்டார்கள். விவசாயமின்மை, மழை பெய்யாமை, குடிநீருக்கு அல்லல்படுதல் முதலியன அவர்கள் கிராமங்களை விட்டு இடம் பெயர்ந்ததற்கு இன்றியமையாத காரணங்கள் ஆகும்.

கிராமங்களில் வாழும்போது இவர்களை நாவிதர், மருத்துவர், குடிமகன் என்று விளிப்பார்கள். சில ஆதிக்க சமூகத்தினர் ‘அம்பட்டன்’ என்று மட்டமாக அழைப்பதும் இருந்தன. கர்ப்பிணி பெண்களுக்கு பேறுகாலம் பார்ப்பவர்களாக நாவிதர் வீட்டுப் பெண்மணிகள் இருந்தார்கள். அவர்களை குடிமகன் என்று கூப்பிடுவது வழக்கம். பெரும்பாலான பிரசவங்களை வெற்றிகரமாகப் பார்த்து முடிப்பார்கள். ஒரு சில பிரசவங்கள் தோல்விகளிலும் முடிவதுண்டு. அதற்காக குடிமகளை யாரும் குறை சொல்வதில்லை. ‘அவளும் ஆன மட்டும் பாத்தா... நம்ம தலையில இப்பிடி எழுதி இருந்தா அவ என்ன செய்வா...’ என்று பெருந்தன்மையாக சோகத்துடன் தோல்விகளை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இன்றும் இவர்களின் சங்கத்திற்கு ‘மருத்துவர் சங்கம்’ என்றுதான் பெயர் சூட்டி இருக்கிறார்கள்.

கிராமங்களில் வாழ்ந்த நாவிதர்களுக்கு கூலியாக பணம் தருவதில்லை. அறுவடைக் காலங்களில் களத்து மேடுகளிலேயே கணிசமான அளவு நெல்மணிகளைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். தினசரி அந்திப் பொழுதில் வீடுதோறும் சென்று பெண்கள் சோறு வாங்குவார்கள்.

இறப்புக்கள் ஏற்பட்டால் நாவிதர் இல்லாமல் நல்லடக்கமோ எரியூட்டலோ நடைபெறாது.

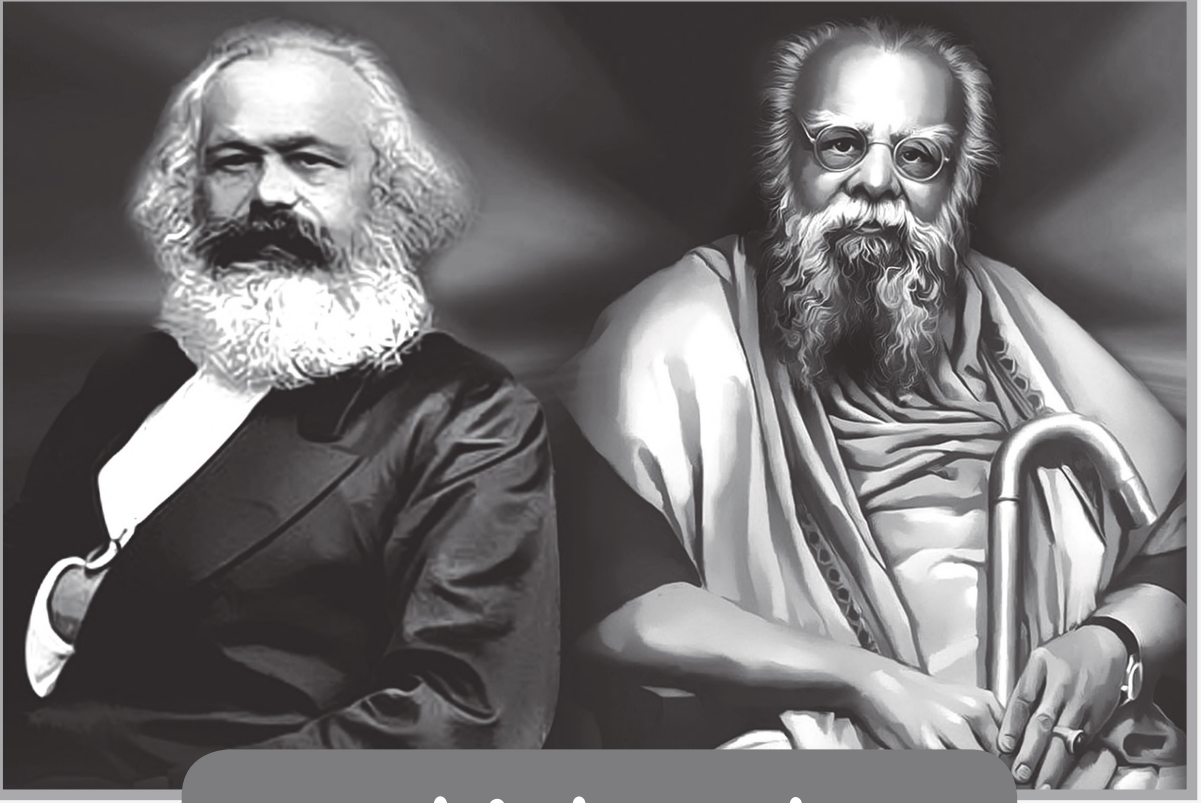
இப்பொழுதும் நாவிதர் இல்லாத கிராமங்களில் பக்கத்து ஊர்களில் இருந்தோ, நகரங்களில் இருந்தோ எப்பாடு பட்டாகிலும் நாவிதரை அழைத்து வந்து விடுவார்கள். கொல்லி வைத்தவருக்கு ‘மொட்டை’ போட வேண்டும் அல்லவா..?

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்து எழுபத்தி ஐந்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இடஒதுக்கீட்டில் நாவிதர் இனத்தை மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த எழுபத்தி ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒருவர்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினராக, நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக வர முடியவில்லை. 1970ஆம் ஆண்டில் மானாமதுரையில் ஒன்றியப் பெருந்தலைவராக பொது உடமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த எஸ்.எஸ். ராமன் என்கிற நாவிதர் இனத் தோழர் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இவரைத் தவிர தமிழகத்தில் நகர் மன்றத் தலைவராகவோ மேயராகவோ யாரும் பொறுப்பிற்கு வந்தது கிடையாது என்பது கசப்பான நிஜம்.

அந்தக் காலங்களில் சலூன் பக்கம் பெண்கள் போக மாட்டார்கள். இன்று முடிவெட்டும்போது அடம்பிடிக்கும் பிள்ளைகளுக்காக அங்கு போய் உடன் இருந்து வெட்டி முடித்ததும் பிள்ளைகளைக் கூப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஜாதிக்கட்டமைப்பில் அடித்தட்டில் இருக்கிற இவர்களைப் பெரிய சாதியினராகக் கருதிக்கொள்கிற பெண்கள், ‘அண்ணன்’ என்று விளிக்கிற பழக்கம் இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது சந்தோசத்திற்குரிய சங்கதி ஆகும். அது போல் முடிவெட்டிவிட்டு வருகிற ஆண்களை குளித்த பிறகே வீட்டு சமையலறை, பூஜை அறை ஆகியனவற்றுக்குள் வர அனுமதிப்பார்கள். நாவிதர் கைபட்டதால் இவர்கள் தீட்டாகிப் போனவர்களாம். இன்று அந்த முறையெல்லாம் காலாவதி ஆகிவிட்டன. நாவிதர் வீட்டு திருமணங்களில் சாப்பிட யோசித்த பிற இனத்தவர்கள், இப்போது தாராளமாகச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

மொத்தத்தில் வண்ணார், குயவர், நாவிதர் முதலியவர்களை ‘சேவை இனத்தார்’ என்று கூறுவார்கள். வாசிங் மிஷின் இல்லாத வீடுகள் இன்று கிடையாது. அதனால் சலவைத் தொழிலாளியின் தேவை குறைந்து வருகின்றன. குயவர்கள் உருவாக்குகிற மண்பாண்டப் பொருட்களை ஜனங்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதில்லை. அதே வேளையில் நாவிதர் இனத்தாரின் பயன்பாடுகள் நாளுக்கு நாள் கூடியவாறு இருக்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

கட்டுரையாளர், மதுரை



இந்தியச் சமூகம்: மார்க்சம் பெரியாரும்

முனைவர் சு.மாதவன்

இந்தியச் சமூகத்தைப் பற்றிய வரையறைகளையும் அனுமானங்களையும் உள்நாட்டு - வெளிநாட்டு அறிஞர் பலரும் வெளியிட்டுள்ளனர். அனைவருமே அவரவர் ஏற்றுக்கொண்ட மெய்யியலின் கண்ணோட்டத்திலிருந்தே விளக்கியுள்ளனர். எனினும் அவை யாவும் இந்தியச் சமூகத்தைப் பற்றிய புரிதலுக்கான திறவுகோல்களாக இலங்குகின்றன. அந்த வகையில் இந்தியச் சமூகத்தைப் பற்றி மார்க்சம் பெரியாரும் கூறியுள்ள சில கருத்துக்களை ஒப்பிட்டு ஆராய முயல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மார்க்சம் பெரியாரும்

இந்தியாவைப் பற்றிய மார்க்சின் குறிப்புகளாகக் கிடைப்பவை 1853 முதல் 1857 வரையிலான காலகட்டத்தில் அவரால் “நியூயார்க் டெய்லி டிரிபியூன்” என்ற இதழில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளாகும். இவற்றில் அந்தக் காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றிய தமது மதிப்பீடுகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். இம்மதிப்பீடுகளில் இந்தியக் கலாச்சாரப் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தன்மையைக் காணமுடிகிறது.

பெரியாரைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியக் கலாச்சார பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பற்றிய தமது மதிப்பீடுகளைத் தாம் நடத்திய குடியரசு, புரட்சி, விடுதலை ஆகிய ஏடுகளில் பதிவுசெய்துள்ளார். இவையே பெரியாரின் சமூகம், அரசியல், கலாச்சாரம், பண்பாடு பற்றிய வரலாற்று ஆவணங்களாகும். 50 ஆண்டுகாலப் பொதுவாழ்வில் காங்கிரஸ், நீதிக்கட்சி, சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிடர் கழகம் மற்றும் பல்வேறு களங்களில் இந்தியச் சமூக மாற்றத்திற்கான தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தவர் பெரியார்.

இவ்விருவரில் மார்க்சு காலனியாதிக்க அரசின் ஆவணங்கள் மற்றும் இதழ்களின் செய்திகளிலிருந்து இந்தியச் சமூகத்தைப் பற்றிய வரையறைகளை உருவாக்கினார். ஆனால் பெரியாரோ இச்சமூகத்திலேயே வாழ்ந்து அதன் பண்பாட்டுக் கூறுகளை அறிந்துகொண்டு விமர்சித்தார்.

இந்தியச் சமூகம்

சமூக வளர்ச்சி அம்சங்களை மார்க்சியம் கீழ்க்காணுமாறு வரையறுக்கிறது:

1. மனித சமூகமானது பொருளாதாரத்தை அடிக்கட்டுமானமாகவும் கலாச்சார - பண்பாடு - அரசியல் அம்சங்களை மேல்கட்டுமானங்களாகவும் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.
2. அடித்தளமே மேல்கட்டுமானங்களின் உருவாக்கங்களையும் தன்மைகளையும் இயக்கப் போக்குகளையும் தீர்மானிக்கிறது.
3. எனினும், மேல்கட்டுமானங்களின் வீரிய கருத்தியல் வீச்சினால் அடிக்கட்டுமானம் பாதிப்படைவதற்கான சாத்தியங்களும் உண்டு (ஆக்க நிலையிலோ அழிவு நிலையிலோ).

இந்த வரையறையின் அடிப்படையில் நோக்கும்பொழுது உலகிலுள்ள எந்தவொரு சமூகத்தைவிடவும் இந்தியச் சமூகம் 3-வது அம்சத்தில் மிகுந்த அழுத்தம் பெற்றதாக விளங்குகிறது எனலாம்.

இந்தியச் சமூகத்தைக் கட்டமைத்துள்ள மேல்கட்டுமான அமைப்பைப் பற்றி மார்க்சு குறிப்பிடுவதாவது:

“தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகள் உள்ள பல்வேறு இனங்கள், குலமரபுகள், சாதிகள், சமயக் கோட்பாடுகள், அரசுகள் ஆகியவைகளை ஒன்றுசேர்த்து, உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற பூகோள ஒற்றுமையைத்தான் இந்தியா என்று அழைக்கிறோம்”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.111)

இந்தியச் சமூக நிறுவனங்களுக்குள் இணக்கமான உறவுநிலை இல்லை என்பதை மார்க்சு

தெளிவாக்குகிறார். இத்தகைய சமூக அமைப்பைப் பற்றிப் பெரியாரும்,

“இந்தியா சுமார் 500 வருஷங்களுக்கு முன்வரையில் -ஏன் வெள்ளையன் வருகிற வரையில் சில சந்தர்ப்பங்கள் தவிர இனம், மொழி, சீதோஷ்ணநிலை, பூர்வீக நாடு முதலியவைகளுக்கு ஏற்ற தனித்தனி நாடுகளாக இருந்துவந்த நாடாகும். இப்படி எல்லாம் இருக்கக்கூடிய நாடு எவ்வித நன்மைக்கும் பயன்படாத வகையில் ஒரே நாடாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பெரியார் : ஈ.வெ.ரா.சி.,ப.1197)

என்றே எழுதுகிறார்.

ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் முரண்பட்ட இந்தியச் சமூக நிறுவனங்களை ஒன்றிணைத்திருப்பது வெறும் பூகோள ஒற்றுமை மட்டுமே என்று மார்க்சு வரையறுப்பதும், “எவ்வித நன்மைக்கும் பயன்படாத வகையில் ஒரே நாடாகப் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்று பெரியார் மதிப்பிடுவதும் ஒரே புரிதல்தன்மையின் வேறுவேறு வெளியீட்டு வடிவங்களே எனலாம்.

இவ்வாறு ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் காரணம் அரசியலே. அரசியல், மேல்தளக் கட்டமைப்பின் ஒரு கூறுதான். எனினும், இதர மேல்தளக் கூறுகளான சாதி, மதம், குலமரபுகள் ஆகியவை அரசியலைக் கட்டமைப்பதற்கான சூழலை உருவாக்குவனவாய்த் திகழ்கின்றன. பிற எந்த தேசத்தைக் காட்டிலும் இந்தியாவில் அரசியலுக்கான முக்கியப் பின்புலங்களாக இவை விளங்குகின்றன. இதைத்தான்,

“அதன் சரித்திரம் என்று நாம் அழைப்பதெல்லாம் எதிர்க்காமலும், மாறாமலும் உள்ள சமுதாயத்தின் அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கிற தன்மையின் அஸ்திவாரத்தில் இடைவிடாமல் தொடர்ச்சியாக ஆக்கிரமித்த அன்னியர்கள் தங்கள் சாம்ராஜ்யங்களைக் கட்டினார்களே அவைகளின் சரித்திரம்தான்.” (இந்தியாவைப் பற்றி, ப.99)

என்று மார்க்சு குறிப்பிடுகிறார். எதிர்க்காமலும் மாறாமலும் உள்ள சமுதாயத்தின் அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கிற தன்மையானது, இந்து சனாதனக் கருத்தியலாதிக்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எனவேதான்,

“இந்தியாவின் கடந்த காலத்தில் அரசியல் எவ்வாறு மாறிய போதிலும் சமுதாயநிலை மாறவில்லை. பண்டு ஒழிந்த காலத்திலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம்வரை மாறவே இல்லை.” (இந்தியாவைப் பற்றி, ப.22)

என்று குறிப்பிடுகிறார் மார்க்சு. இங்கு 19ஆம் நூற்றாண்டுவரை இந்தச் சமுதாயநிலை மாறவே

இல்லை என்று அழுத்தமாகக் கூறுவது கவனத்திற்கும் ஆய்விற்கும் உரியது. அவரால் 'சமுதாயநிலை' என்று குறிப்பிடப்படுவது 'இந்திய வருணாசிரமம் தரும் முறை'யேயாகும். இதே கண்ணோட்டத்திலேயே பெரியாரும் இந்தியச் சமூகத்தை விளக்கினார் என்பதை,

“பேதங்களால் ஒற்றுமை இல்லை என்பது மாத்திரமில்லாமல் பொது முன்னேற்றம் என்பது வகுப்புத் துவேசமாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் காரணமாகவே இந்நாடு அனேக காலமாக தேக்கம் அடைந்திருப்பதோடு, கேடும் அடைந்து வருகிறது. ஆகவே, இந்த நாட்டு முன்னேற்றத் தடைக்கும், விடுதலைத் தடைக்கும் ஜனசமுதாய அமைப்பே முக்கிய காரணம் என்று சொல்லத்தக்க வண்ணம் இந்நாட்டுச் சமுதாயம் இருந்து வருகிறது.” (பெரியார் :ஈ.வெ.ரா.சி.,ப.1202)

என்று அவரது கருத்து உணர்த்துகிறது.

ஆக, இந்தியச் சமுதாய அமைப்பில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் நிகழாமலுக்குக் காரணங்களாக; நிகழும் மாற்றங்களையும் நீர்த்துப்போக வைப்பவையாக-இங்குள்ள சாதீய அமைப்புமுறையும் அதைத் தாங்கிப் பிடிக்கும் சனாதன இந்து மதமும் இவற்றுக்கான கருத்தியல்களும் இருக்கின்றன என்பதை மார்க்சும் பெரியாரும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தியுள்ளனர் என்று புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஆங்கிலேயரும் இந்தியாவும்

இந்திய அரசியல் வரலாற்றின் பெரும்பகுதியும் அன்னியர்களின் ஆட்சி வரலாறாகவே இருந்தது என்பதைக் குறித்த மார்க்ஸின் கருத்து ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது. இந்தியச் சமூகங்களுக்குள் இருந்த தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகள்தாம் இத்தகைய நிலைக்கும் காரணங்களாக விளங்கின. எனவே, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது கடினமான வேலையாக இருக்கவில்லை. இதை மார்க்ஸ் கீழ்க்காணுமாறு விவரிக்கிறார்:

“இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆதிக்கம் அமைக்கப்பட்டதே, அது எவ்வாறு ஏற்பட்டது? மாபெரும் மொகலாய சக்கரவர்த்தியின் மேலாதிபத்தியத்தை மொகலாய வைஸ்ராய்கள் உடைத்தெறிந்தார்கள்; அந்த வைஸ்ராய்களின் அதிகாரத்தை மகாராஷ்டிரர்கள் உடைத்தெறிந்தார்கள்; மகாராஷ்டிரர்களின் அதிகாரத்தை ஆப்கானியர்கள் உடைத்தெறிந்தார்கள். இவ்வாறு அனைவரும் அனைவரையும் எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருந்ததால், பிரிட்டன் வேகமாக உள்ளே நுழைந்து, அனைவரையும் அடக்கி அடிமைப்படுத்த முடிகிறது.”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.22)

“தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகள் உள்ள பல்வேறு இனங்கள், குலமரபுகள், சாதிகள், சமயக் கோட்பாடுகள், அரசுகள் ஆகியவைகளை ஒன்றுசேர்த்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற பூகோள ஒற்றுமையைத்தான் இந்தியா என்று அழைக்கிறோம். இவைகளுக்கு இடையே இருந்த தீர்க்க முடியாத முரண்பாடுகள்தான் பிரிட்டிஷ் மேலாதிக்கத்திற்கு மிக முக்கியமான அடிப்படையாகத் தொடர்ந்து இருந்தது.”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.22)

மேற்கண்ட மார்க்ஸின் கருத்துகளிலிருந்து, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றவும் தக்கவைத்துக்கொள்ளவும் சாத்தியமாக இருந்த இரு அம்சங்களைத் தொகுக்கலாம்:

அவை,

1. ஆதிக்க வர்க்கங்களுக்குள் இருந்த அதிகார ஆக்கிரமிப்புக்கான முரண்பாடு.
2. சமூகக் கட்டமைப்பின் பண்பாட்டு ஏற்றத் தாழ்வுக் கூறுகளுக்கிடையிலான முரண்பாடு.

இந்த இரண்டு அம்சங்களும் பெரியாரின் கருத்துக்களிலும் எதிரொலிப்பதைக் காணமுடிகிறது. முதல் அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களில் ஒவ்வொருவரின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உள்ளாகும்போதும் இந்திய வரைபடத்தில் அங்குமிங்குமாக பொருத்தமற்ற கோடுகள் கிழிக்கப்பட்டன என்று பெரியார் கூறுகிறார்.

இரண்டாவது அம்சத்தினமீது அதிகமான கவனம் செலுத்தியுள்ளமை அவரது கருத்துக்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. பெரியாரின் கருத்துக்கள் வருமாறு:

“பொருத்தமில்லாதவற்றை ஒன்றுபடுத்தி இருப்பதற்கும் பொருத்தமுள்ளதை வேறுபடுத்தி இருப்பதற்கும் சரித்திர சம்பந்தமானதோ அல்லது அவசிய சம்பந்தமானதோ ஆகிய காரணம், அவ்வப்போது படையெடுத்து வந்து வென்ற அரசர்கள் ஒன்றுசேர்ந்ததும் பிரிந்ததும் தவிர வேறு ஒரு காரணமும் தென்படவில்லை.”

(பெரியார் :ஈ.வெ.ரா.சி, ப.1197)

“நமது நாட்டில் உள்ள வர்ணாசிரம தர்மந்தான் இந்நாட்டிற்கு வெள்ளைக்கார ஆட்சி முதலிய முதலாளிகள், ஆட்சியைக் கொண்டு வந்து விட்டதாகும். இன்று அவ்வாட்சியை நடத்திக்கொடுப்பதே - அதைக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதே - நமது நாட்டு வர்ணாசிரம தர்ம முறையேயாகும்.”

(மேற்கோள், பெரி/சுய/சம, ப.207)

பெரியாரின் மேற்கண்ட கருத்துக்கள் மார்க்ஸ் குறிப்பிடும் இரு அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக விளங்குகின்றன. ஆதிக்கச் சக்திகள் மக்களின் நலனையோ, பண்பாட்டுத் தனித்தன்மையையோ கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதையும் அதே முறையில்தான் ஆங்கிலேயர்களும் இந்தியாவின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தினர் என்பதையும் இருவருமே பதிவுசெய்துள்ளனர்.

ஆதிக்கத்திற்குதவும் கருத்தியல்கள்

இந்தியச் சமூக வரலாற்றில் இந்திய, அந்நிய ஆதிக்கவர்க்கங்கள் தங்கள் மேலாண்மையை ஏற்படுத்தவும், நிலைநிறுத்தவும் மக்களின் அறியாமையினால் உருவாகியுள்ள - உருவாக்கப்பட்டுள்ள மதம், மூடநம்பிக்கைகள், தலைவிதி போன்ற கருத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டன. இன்னும் சொன்னால், அவற்றை வளர்த்தெடுப்பதற்கான சூழலையும் உருவாக்கின. இந்நிலை ஆங்கிலேய ஆட்சியின்போது இருந்தது என்பதை மார்க்சும் பெரியாரும் துல்லியமாக விவரித்துள்ளனர். இந்நாட்டு மக்களுக்காகக் களத்தில் பணியாற்றியவர் என்கிறவகையில் பெரியாரின் பங்களிப்பு மகத்தானதாகும். அதே நேரத்தில் உலகின் ஒரு கோடியில் இருந்துகொண்டு இந்தியச் சமூக இயங்கியலை நாடி பிடித்துப் பார்த்துச் சொன்ன மார்க்சின் பங்கும் மகத்தானதே.

மதம்

மதத்தைப் பற்றிய மார்க்ஸின் புகழ்பெற்ற கருத்து அனைவரும் அறிந்ததே அக்கருத்து 'மதம் ஒரு அபின்' என்பதாகும். அபின் என்பது ஒருவகைப் போதைப் பொருள். அதை உபயோகித்தவன் எவ்வாறு புத்திபேதலிப்பானோ - சொன்னதையே சொல்வானோ - அப்படிப்பட்ட செக்குமாட்டுச் சிந்தனையைத்தான் மதம் தரும் என்பது அவரது கருத்தின் உட்கிடை எனலாம். இதே கண்ணோட்டத்தோடுதான் பெரியாரும் மதத்தை அணுகினார் என்பதை,

“கள்ளினால் உண்டாகும் வெறியைவிட இம்மாதிரி மதங்களால் ஏற்படும் வெறி அதிகமான கேட்டைத் தருகிறது. கள், குடித்தவனைக் கெடுக்கிறது; மதம், மனத்தில் நினைத்தவனையே கெடுக்கிறது”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.22)

என்ற அவரது கருத்து உறுதிப்படுத்துகிறது. இருவருமே மதத்தை இவ்வாறு காரசாரமாக விமர்சிப்பதற்குக் காரணம் சமூகத்தின் - மக்கள் வாழ்வியலின் - மேற்கட்டுமான அம்சங்கள் அனைத்தையும் பாதிக்கவும், தேக்கமடையவும் செய்யும் கருத்தியலாக அது உள்ளதாலேயாகும். எனவேதான்,

“எல்லா விமர்சனங்களுக்கும் அடிப்படையானது மதத்தைப் பற்றிய விமர்சனமே ஆகும்”

(Marx Engels, p.175)

என்று மார்க்ஸ் வலியுறுத்தினார். மார்க்ஸ் விரும்பியவாறு, 20 ஆம் நூற்றாண்டில் மதத்தை ஈவிர்க்கமின்றி விமர்சித்தவர்களுள் பெரியார் முதன்மையானவரும் முக்கியமானவரும் ஆவார். அவர் மதத்தை விமர்சிப்பதையே பிரதானமாகக் கொண்டிருந்தார். ஏனென்றால்,

“அது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு முறையையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தலைமயிர் முதல் கால் செருப்பு வரை, மதத்துக்குச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. நடை, உடை, ஆகாரம், பாவனை, கல்வி, மரணம், வாழ்வு, தொழில், பணம் சேர்த்தல், பணம் செலவழித்தல், தர்மம் எல்லாம் மத ஆதிக்கத்தில் - மதப் பிரவேசத்தில் இருக்கின்றன.”

(பெரியார் :ஈ.வெ.ரா.சி., ப.1197)

என்கிறார் பெரியார். அவரது நுட்பமான நோக்கு இதிலிருந்து பெறப்படுகிறது. பெரியார் கூறுவதுபோல், வாழ்க்கையின் எல்லா அங்கங்களையும் கட்டமைத்து இயக்குவதால் மார்க்சும் எல்லா விமர்சனங்களுக்கும் அடிப்படையானது மதத்தைப் பற்றிய விமர்சனமே என்றார்.

இந்து மதம்

வேதம், உபநிடதம், அரண்யகம், புராணம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது வைதீக மதம்; இதனைப் 'பார்ப்பன மதம்' (Brahminical Religion) எனவும் குறிப்பர். இம்மதம் ஒரு காலத்தில் ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்து காலப்போக்கில் பரவலான இந்திய மக்களுக்கும் உரியதாகத் திணிக்கப்பட்டது. ஆதிக்கச் சக்திகள் பொருள் குவிப்பதற்கும் இன்பம் பெறுவதற்கும் உரிய கட்டமைப்பைக் கொண்டதாக நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பில் இது இருந்தது. பின்னர் நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபு மற்றும் அறுவகைச் சமயங்களையும் தன்னுள் ஐக்கியப்படுத்திக் கொண்டபின் ஏற்பட்ட பொதுப்பெயரே 'இந்துமதம்' என்பதாகும். அதோடு, எதிரெதிர் பண்பாட்டுக் குழுக்களையும் தன்னுள் ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்வதாகவும் இருந்தது. இந்துமதத்தைப் பற்றி,

“சிற்றின்ப ஈடுபாடு உலகமும் மிகுதாயர் வருந்தும் உலகமும் வியப்பான முறையில் சேர்ந்திருப்பதை இந்துஸ்தான் சமயத்தின் பண்டைய மரபுகள் முன்பே உணர்ந்து புலப்படுத்தியிருக்கின்றன. அந்த மதம் புலனுணர்ச்சி இன்பங்களில் மூழ்கித் திளைத் திருப்பதை வலியுறுத்தும் மதமாக உள்ளபோதே,

தன்னைத் தானே வதைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தும் துறவு மதமாகவும் விளங்குகின்றது. லிங்கத்தை வழிபடும் சமயமும் அதுவே; சன்னியாசியின் சமயமும் அதுவே.”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.118)

என்று மார்க்ஸ் தனது அவதானிப்பை வெளியிட்டுள்ளார். இதில் “தேவதாசி மதமும் அதுவே; சன்னியாசியின் சமயமும் அதுவே” என்று குறிப்பிடுவதை இந்து மதத்தின் பேரால் நிலப்பிரபுக்களால் நடத்தப்பட்ட இழிவான செயல்களை ஏராளமான விமர்சனங்களைப் பெரியாரும் முன்வைத்துள்ளார்.

மதமும் வர்க்கமும்

இந்தியாவில் வருண அடிப்படையைக் கொண்டதும் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பைக் கொண்டதுமான ஒரு சமூகம் ஒங்கி வளர்ந்திருந்த நேரத்தில் ஆங்கிலேயர்கள் இங்கு வந்தனர். இயல்பாகவே, முதலாளித்துவத்தின் உற்பத்தி எந்திரங்கள் வந்துவிட்டால் சமூகக் கட்டமைப்பில், மக்களின் சிந்தனையில் மாற்றம் நிகழ்வது தவிர்க்க இயலாதது. அவ்வாறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த போதும், அவர்களின் மதம் அவற்றுக்கு இடம் தராதபோதும் இந்தியர்களின் மதம் சார்ந்த சடங்கு, சம்பிரதாயங்களில் கைவைக்க முயன்றபோதெல்லாம் சனாதனவாதிகளின் கடும் எதிர்ப்பைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தப் பயன்படும் கருத்தியல் கவசமாக அவை இருந்ததால் அவற்றைத் தடுக்கவில்லை; மாறாக, வளர்த்துவிட்டனர். ஏனெனில், ஒவ்வொரு செயல்பாட்டுக்கும் கீழ் ஒரு வர்க்கத்தின் நலன் ஒளிர்ந்திருக்கிறது அல்லவா? அவ்வாறே தங்களது சொந்த லாபத்துக்காக ஆங்கிலேயர்கள் இந்துமத நடவடிக்கைகளை ஊக்கப்படுத்தியதைப் பற்றி,

“நமது புனிதமான மதத்தைப் பாதுகாக்கிறோம் என்ற போர்வையில், பிரஞ்சுப் புரட்சியை எதிர்த்த அதே நபர்கள், அதே சமயத்தில் கிறிஸ்தவ மதப்பிரச்சாரத்தை நடத்தக்கூடாது என்ற தடை செய்யவில்லையா? வங்காளத்திலும், ஒரிஸ்ஸாவிலும் உள்ள ஆலயங்களுக்குச் சாரிசாரியாகச் செல்லும் ஏராளமான யாத்திரிகர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பிடுங்கும் நோக்கத்தோடு, ஜெகன்னாதர் ஆலயத்தில் நரபலியையும், விபச்சாரத்தையும் நிரந்தரமாக்கி அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு தாங்களே வியாபாரம் செய்யவில்லையா? இவர்கள்தான் சொத்துக்கள், அமைதி, குடும்பம், மதம் ஆகியவைகளின் பாதுகாவலர்களாம்”

(இந்தியாவைப் பற்றி, பக்.108-109)

என்று பரிகாசம் செய்துள்ளார் மார்க்ஸ். மேலும்,

“சில ஆண்டுகளாகக் கொடுமை செய்வதை உட்கொண்ட ஒரு மதத்தின் நரபலிச் சடங்குகளை ஆதரித்து, பாதுகாத்து, ஜகன்னாதர் ஆலயத்தில் திருவிழா நடக்கும் பொழுது வரிவிதித்து, அதன் மூலம் வருமானத்தையும் பெற்றுவந்த(னர்) ஆங்கிலேயர்கள்”

(இந்தியாவைப் பற்றி, பக்.141)

என்றும் குறிப்பிடுகிறார் மார்க்ஸ். நரபலிச் சடங்குகள் போன்ற மூடத்தனமான செயற்பாடுகளில்லாத கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்த ஆங்கிலேயர்கள், தங்கள் ஆதிக்கத்திற்காக அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இதில் வர்க்கநலன் ஒளிந்தல்ல; வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது.

மார்க்ஸ் சுட்டுவதைப் போலவே பெரியாரும் ஆதிக்க வர்க்க நலனுக்குரிய கருவியாகவே மதம் உள்ளது என்பதை,

“மதக்கடவுள் பல! அவைகளின் சரித்திரங்கள் விபரீதம். அதன் பயனாய் மனித சமூகம் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஒன்றுபடுத்தப்படவில்லை. சடங்குகள், பிரார்த்தனைகள் முதலியவை பொருளாதாரக் கேட்டுக்கும் ஒருவரையொருவர் சுரண்டுவதற்கும் ஏற்ற வண்ணமே வழங்கப்பட்டு வருகிறதனால் - ஒரு வகுப்பு உயர்வு, ஒரு வகுப்பு தாழ்வும் ஆகி வருகிறது; மதத்தால் நாடு கெட்டது.”

(பெரியார் :ஈ.வெ.ரா.சி, ப.1198)

என்றும்,

“சமுதாய வாழ்வில் மனிதர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கிறது மாத்திரமல்லாமல், பொருளாதாரத்தில் உயர்வு தாழ்வு கற்பிப்பதற்கும் மதம் மூலக்காரணமாய் இருக்கிறது. உண்மையில் நீங்கள் யோசித்துப் பாருங்கள்; உடல் வலிக்கப் பாடுபட ஒரு சாதியும், நோகாமல் உட்கார்ந்து கொண்டு சாப்பிட ஒரு சாதியும் மதம் சிருஷ்டிக்கவில்லையா?”

(பெரியார் :ஈ.வெ.ரா.சி, ப.1382).

என்றும் பெரியார் குறிப்பிடுபவை ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கவை. இவற்றிலிருந்து வர்க்க - சாதிய வேறுபாடுகளை நீடிக்கச் செய்வதற்கான கருத்தியலாக மாத்திரமல்லாது நிறுவனமாகவும் மதம் செயல்படுகிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

மார்க்ஸ், அன்னிய முதலாளிகள் இந்தியாவிற்கு வந்து தமது மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்ட மதத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தினார் என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

பெரியார் இந்தியப் பார்ப்பன மற்றும் பணக்காரர்கள் தங்களின் சுரண்டல் தொடர்வதற்கு மதத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்தினர் என்பதை விவரித்துள்ளார்.

சாதி

பிறப்பினடிப்படையில் சமூகத்தின் எந்தவொரு விளைச்சலையும் பூரணமாக அனுபவிப்பதைத் தடுப்பது இந்தியச் சாதீய அமைப்பு முறையாகும். இதனால் ஒட்டுமொத்த சமூக வளர்ச்சியும் கேள்விக்குறியாகவே இருந்துவந்தது. இன்றுங்கூட அதன் எச்சங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியின்போதும், அதற்கு முந்தைய காலங்களிலும் உலகெங்கிலும் இல்லாத விசித்திரமான சமூகக் கட்டமைப்பு இந்தியாவில் மட்டும் நிலவிவந்தது. பிற நாடுகளில் தொழில் பிரிவினையிலிருந்து தொழிலாளி வர்க்கம் தோன்றியது. இந்தியாவிலோ தொழில் பிரிவினையிலிருந்து சாதி தோன்றியது; மக்கள், வர்க்கமாகத் திரள்வதைச் சாதி தடுக்கிறது; நீர்த்துப் போகவும் செய்கிறது. ஒவ்வொரு சாதியினருக்கும் உரிய தொழில் இதுதான் என்றும், குறிப்பிட்ட சாதியில் பிறப்போர், தாம் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அந்தத் தொழிலைச் செய்துதான் ஆகவேண்டும் என்றும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு தொழில் செய்யும் சாதியினரும் சமூக இயக்கத்தின் தவிர்க்கவியலாத அங்கம் என்பதை எண்ண மறந்து அவர்களுக்குள் உயர்வுதாழ்வுகளை பார்ப்பதோ தீண்டுவதோ கூடாது என்பதுவரை - கற்பித்துக் கொண்டனர்; கற்பிக்கப்பட்டது. இதனால் படித்தோன் காலங்காலமாகப் படித்தோனாகவும் துவைத்தோன் காலங் காலமாகத் துவைத்தோனாகவும் என்றும் இருப்பதற்கான; இருக்க வைப்பதற்கான கருத்தியல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதைத்தான், 'வர்ணாசிரமதர்மம்' என்கின்றனர். இந்தியச் சமூகத்தின் ஈடுஇணையற்ற அழுக்கான இச்சாதீய அமைப்பே அதன் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கிறது என்பதை,

“இந்தியாவின் முன்னேற்றத்திற்கும் இந்தியாவின் அறிவாற்றலுக்கும் மிக முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் இந்தியச் சாதிகளுக்கு அஸ்திவாரமாக விளங்கும் பரம்பரைக் குலத்தொழில் பிரிவினைகளை இருப்புப்பாதை அமைப்பதிலிருந்து உருவாக்கப்படும் நவீன இயந்திரத் தொழில்கள் கலைத்துவிடும்.”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.108).

“இந்தச் சிறு சமூகங்கள் சாதி வேறுபாடுகளாலும், அடிமை முறையாலும் களங்க மடைந்திருந்தன.”

(இந்தியாவைப் பற்றி, ப.108).

என்ற மார்க்ஸின் நிர்ணயிப்புகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இங்கு மார்க்ஸ் எதிர்பார்த்ததுமாதிரி நவீன எந்திரத் தொழில்கள் வந்தும் வளர்ந்தும் சாதீயத்தின் வலிமை அவ்வளவாகச் செயலிழக்கவில்லை என்பது ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கத்தக்கதாகும்.

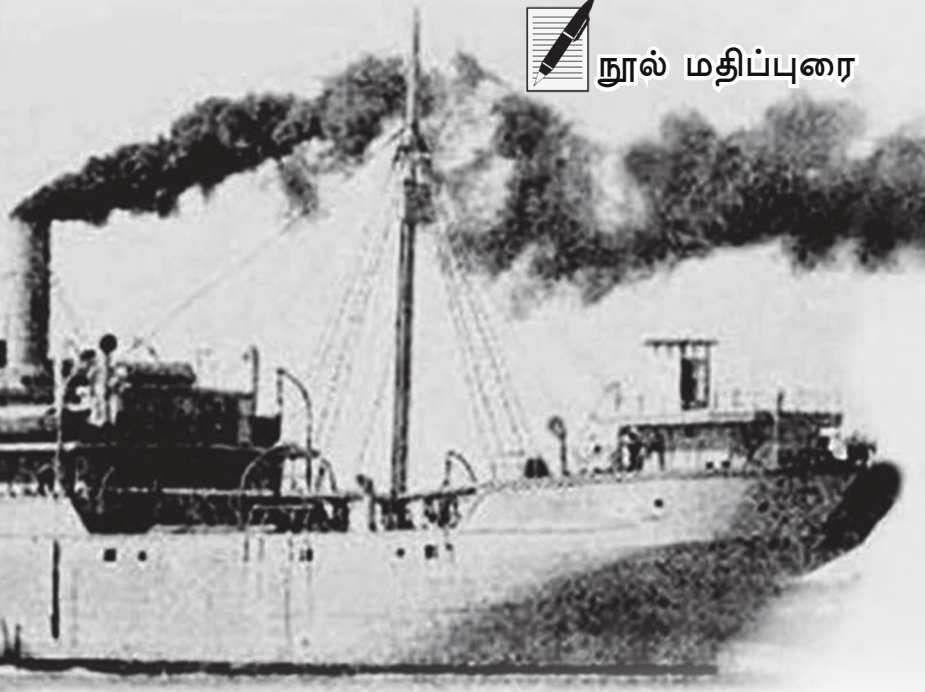
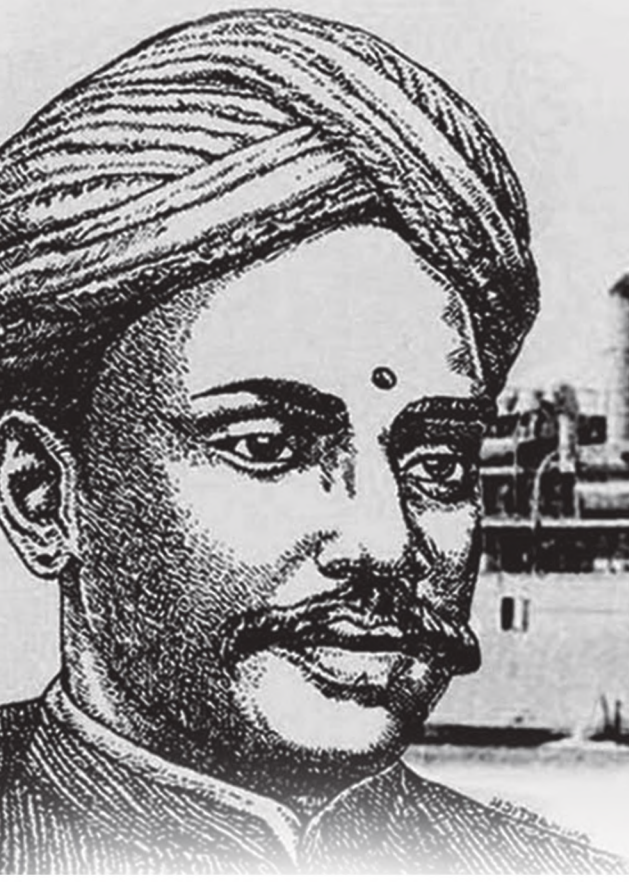
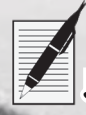
அதைப் போலவே, சமூகக் கூறுகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அடித்தளமாக விளங்குவது பொருளாதாரமே என்பதை நிறுவிய மார்க்ஸ் இந்தியச் சமூகத்தின் சாதீய அமைப்புக்கு அஸ்திவாரமாக இருப்பது குலத்தொழில் முறையே என்று கூறியிருப்பது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கது. பொருளியல் காரணிகளைவிட கருத்தியல் காரணிகளின் ஆதிக்கமும் தாக்கமும் இந்தியச் சமூகத்தில் அதிகமாக இருந்துவந்துள்ளது என்பதை மார்க்ஸின் கருத்து நிறுவுகிறது. அறிவு வளர்ச்சிக்கான தடைக்கல்லாகச் சாதி உள்ளது என்ற மார்க்ஸின் கணிப்போடு பெரியாரின் விமர்சனம் பெரிதும் பொருந்துகிறது:

“உண்மையில் எனது தொண்டு சாதி ஒழிப்புத் தொண்டுதான் என்றாலும் அது நமது நாட்டைப் பொருத்தவரையில் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், பார்ப்பனர் ஒழிப்புப் பிரச்சாரமாகத்தான் இருக்க முடியும். இந்த நான்கும் ஒழிந்த இடம்தான் சாதி ஒழிந்த இடமாகும்... ஏனெனில், சாதி என்பது இந்த நான்கில் இருந்தும் ஆக்கப்பட்டதே ஆகும். மனிதன் மடையனாக - அடிமையாக ஆக்கப்பட்ட பின்புதான் சாதி புகுத்தப்பட்டதாகும். சுதந்திர உணர்ச்சியும், அறிவும் மடைமைக்கும், அடிமைத்தனத்துக்கும் ஆக்கம் அளித்துச் சாதியை நிலைநிறுத்துவதுதான். சாதி ஒழியாமல் பாதுகாப்பதுதான் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், பார்ப்பனர்கள் என்பவையாகும்”

(மேற்கோள், பெரி/சுய/சம : பக் 449-450).

மார்க்ஸ் குறிப்பிடும் இந்தியச் சாதிகளுக்கு அடிப்படையாக விளங்கும் பரம்பரைக் குலத்தொழில் பிரிவினைகள் பெரியார் குறிப்பிடும் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், பார்ப்பனர் ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது வரலாற்று உண்மை. சமூக ஒத்திசைவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஊறுவிளைவிப்பதாகச் சாதி உள்ளது என்பதும் அது அகற்றப்பட வேண்டும் என்பதும் இருவரின் உள்ளக்கிடக்கையாகும். மார்க்ஸால் 'பரம்பரைக் குலத்தொழில்' என்று சுட்டப்படுவதும், பெரியாரால் 'சாஸ்திரம்' என்று குறிப்பிடப்படுவதும் வருணாசிரம தரும முறையேயாகும்.

கட்டுரையாளர், உதவிப் பேராசிரியர் - தலைவர் தமிழாய்வுத் துறை இராஜேஸ்வரி வேதாசலம் அரசு கலைக்கல்லூரி செங்கல்பட்டு.



கய்யலோட்டிய கதை

நூல் திறனாய்வு

முனைவர் சு.வெங்கடாச்சலம்

இந்திய சுயராஜ்யத்திற்காகக் களமாடிய தமிழக ஆளுமைகளுள் தலையாய ஆளுமையான வ.உ.சிதம்பரனார் அவர்களை எடுத்துக்கொண்டு அவரது பங்களிப்புகளுள் ஒரு பகுதியான கய்யலோட்டிய வரலாற்றை கதையாக அல்லாது வரலாறாகவே சொல்லியிருக்கிறார் ஆசிரியர் குருசாமி மயில்வாகனன். நீந்தும் மீன்கள் வெளியிட்டுள்ள இந்நூலில் வ.உ.சி. தவிர திலகர், பாரதி, சிவா, விபின் சந்திரபால் போன்றோரது கதைகளையும் உப கதைகளாக உள்வாங்கும் வகையில் `பறவைப் பார்வை`யில் வடிவமைத்திருப்பது சிறப்பு.

“தங்களது தலைவன்மீது தாங்கள் கொண்டிருந்த அன்பால் நெல்லை மக்கள் காட்டிய எதிர்ப்பின் அளவும் (சிதம்பரனார் கைது செய்யப்பட்டபோது) பண்பும்தான் வ.உ.சி-யைப் `பெரியவர்` எனும் இடத்திற்கு நம்மைக் கொண்டுசெல்லவைத்தது.” என எழுதும் ஆசிரியர் வ.உ.சியைக் கடைசிவரை

`பெரியவர்` என்றே விளிக்கிறார். அதேநேரம் ஆங்கில அதிகாரிகளையும் நீதிபதிகளையும் குறிப்பிடும்போது `அவன்... இவன்` என ஏகவசனத்தில் எழுதியிருப்பதைக் குறைத்து கொஞ்சம் பெருந்தன்மை காட்டியிருக்கலாம். பெரியவர்மீது கொண்ட பற்றாலும் பாசத்தாலும் பெரியவரை யார் பழித்தாலும் அவர்கள் மீது பாய ஆசிரியர் தவறுவதில்லை. பெரியவர் கைது செய்யப்பட்டபோது ஏற்பட்ட எழுச்சியை (நெல்லை எழுச்சி) கேலி செய்து எழுதும் அயோத்திதாசர் போன்றவர்களை, `அரசாங்கதாசர்` என்றும் `ஆங்கிலேய அடிவருடி` என்றும் கிண்டலடிக்கிறார். காந்தியாரின் கைகளில் இருந்த காங்கிரஸ் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குத் தஞ்சமாகிக் கிடந்தது என்பதும் காங்கிரஸ் சுதேசியத்தை ஒப்புக்குப் பேசியது அல்லது பேசாமல் கைவிட்டது போன்ற விவாதத்திற்குரிய விசயங்களும் ஆங்காங்கே நூலில் காணப்படுகின்றன.

இதுபோன்ற ஓரிரு இடங்கள் தவிர, கதை முழுக்க நடுநிலையோடு ஆசிரியர் பயணிப்பதோடு நம்மையும் பயணப்பட வைக்கிறார். உதாரணத்திற்கு. இந்திய தேசியக் காங்கிரஸின் இரு பிரிவினரிடமும் (மிதவாதம் மற்றும் தீவிரவாதம்) இருந்த முற்போக்கு, பிற்போக்கு மற்றும் படுபிற்போக்கான நிலைப்பாடுகளை நடுநிலையுடன் எடுத்து வைக்கிறார்.

கதைக்குள் நுழையும்போது, 'கப்பலோட்டிய முதல் தமிழன்' என்று பெருமை பேசாமல் 1905 முதல் 1930 வரை இந்தியாவின் பல இடங்களில் இருபதுக்கும் குறையாமல் இந்தியர்களும் தமிழர்களும் கப்பலோட்டிய கதைகளைப் பட்டியல் படுத்துகிறார். சுதேசியக் கப்பல் கம்பெனி தொடங்கப்படுவதற்கு முன்பு 'தூத்துக்குடித் தொழில் வளர் சங்கம்' மற்றும் 'தரும சங்கம்' போன்ற சங்கங்களை உருவாக்கி மக்களுக்காக உழைத்து, ஒரு வக்கீலாக ஏழைகளுக்கு ஆதரவாகவும் ஆங்கில அரசு அதிகாரிகளுக்கு எதிராகவும் போராடிய நிகழ்வுகளைக் கதைக்குள் கொண்டுவருவதன் மூலம் கப்பல் கம்பெனி தொடங்கப்படுவதற்கான பெரியவரின் உள்நோக்கத்தை ஆசிரியர் தெளியவைத்துவிடுகிறார். பெரியவர் கப்பல் கம்பெனியைத் தொடங்குவதற்கு முன்பு, பிரிட்டிஷ் கப்பல் கம்பெனிகள் ஏற்கனவே இந்தியர்களால் (தமிழர்கள் உள்பட) நடத்தப்பட்டு வந்த கப்பல் கம்பெனிகளை எப்படியெல்லாம் அழித்தார்கள் ஒழித்தார்கள் என்ற வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் வரிசைப்படுத்துகிறார்.

சுதேசிக் கப்பல் கம்பெனி ஒரு முயற்சியில் ஒரு நாளில் பெரியவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதல்ல. முதலில் நல்லபெருமாள் பிள்ளை உள்பட சில நண்பர்களுடன் கப்பலைக் குத்தகைக்கு எடுத்தும், பின்னர் ஹாஜி பக்கீர் முகம்மது சேட் உட்பட்ட சில நண்பர்களுடன் இணைந்து கப்பலை வாடகைக்கு எடுத்தும் ஓட்டுகிறார். பிரிட்டிஷ் கம்பெனியின் வணிகத் தந்திரங்களுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் இருபெரும் முயற்சிகளும் தோல்விகளைத் தழுவுகின்றன. பிரிட்டிஷ் கம்பெனிக்காரர்களின் சுரண்டல்களும் அவர்களால் இந்திய வணிகர்களுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்களும் அசௌரியங்களும் அவமரியாதைகளும் தொடர்ந்தவண்ணமிருக்க, பெரியவரால் தொடர்ந்து ஒரு பார்வையாளனாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியவில்லை. வீழ்ந்த அனுபவங்களை மனதில் கொண்டு மீண்டும் வீறுகொண்டு எழுந்து சொந்தமாகக் கப்பல் வாங்கி சுயமான சுதேசிக் கம்பெனி தொடங்கும் பெரியவரின் தொடர் முயற்சிகளை ஆசிரியர் காலவரிசையில் சுட்டுகிறார்.

காசு போட்டோம், கப்பல் வாங்கினோம், கடலில் விட்டோம் என்பதோடு சுருங்கிப் போவதல்ல இக்கதை. சுதேசி உணர்வு கொண்ட எளிய



கப்பலோட்டிய கதை | குருசாமி மயில்வாகனன்
நீந்தும் மீன்கள் வெளியீட்டகம்
விலை: ரூ.250/-

மனிதர்களையும் பங்குதாரர்களாக உள்ளடக்கி, ஒரு பங்கு 25 ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் 40,000 பங்குகளைக் கொண்ட ஒரு கம்பெனியை உருவாக்கி, பத்து லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டுத் தொகையை ஈட்டி இந்தியா முழுதும் சுற்றி, ஒத்துக்கொண்ட முதலீட்டாளர்களை ஒருங்கிணைத்து, முதலில் சம்மதித்துப் பின் தயக்கம் காட்டியவர்களை மீண்டும் சம்மதிக்கவைத்து, பின்வாங்கும் பங்குதாரர்களைச் சமாதானம் செய்து, நிதி திரட்டி, எழும் சட்டப்பிரச்சினைகளைச் சமாளித்து, ஒரு பக்கம் ஆங்கில வணிகர்களையும் அதிகாரிகளையும் எதிர்கொள்வதும் இன்னொரு பக்கம் சுதேசிக் கம்பெனியின் சொந்தக்காரர்களைக் கட்டி அவனைத்து இழுத்துப்போவதுமான பாடுகளைப் பெரியவர் அனுதினமும் சந்திப்பதை ஆசிரியர் பகுத்துப்பகுத்துச் சொல்லும்போது பெரியவரின் தலைமைக்குணம் தெரிகிறது. ஒரு கம்பெனியின் வரவு-செலவு, முதலீடு-லாபம் முதலியவைகளைத் துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு, ஆண்டுக்குப் பத்து லட்சம் லாபம் எனக் கணித்துச் சொல்லப்பட்ட பட்ஜெட்டைப் பெரியவர் முன்வைக்கிறார். அதில் கப்பலில் பணியாற்றும் ஒரு சலூன்காரரின் சம்பளம் உட்பட்ட சகல விசயங்களையும் பெரியவர் சொல்லியிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவரது வணிக ஆளுமையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

கப்பல் வாங்குவதற்காகப் பெரியவர் பம்பாய் சென்றிருந்தபோது அவரது மூத்த மகனுக்குக் கடுமையான உடல்நலக்குறைவு ஏற்படுகிறது. உடனே வரச்சொல்லிப் பெரியவரின் தந்தை தந்தியடித்தபோது ``கப்பலோடுதான் வருவேனெயொழிய, அதற்கு முன் யாருக்கு எவ்வாறு நேர்ந்தபோதிலும் நான் வரமாட்டேன் என அவர் தந்த பதில் தந்தியைப் படிக்கும்போது பெரியவரின் உறுதி தெரிகிறது.

கப்பல் கம்பெனி காட்டிய வெற்றிக்கதையை விளக்கும் ஆசிரியர், அதேபோறுப்போடு கம்பெனி கவிழ்ந்த கதையையும் கூறுகிறார். சக வணிகனை அழித்தொழிக்கும் தந்திரம், ஏமாற்று வேலைகள், அச்சுறுத்தல்கள் என ஆங்கிலேய வணிகர்கள் கையாண்ட அத்தனை வழிமுறைகளையும் அச்சிலேற்றும் ஆசிரியர், பெரியவருக்கு பிரிட்டிஷ் வணிகர்கள் ஒரு லட்ச ரூபாய் லஞ்சம் கொடுக்க முன்வந்து, சுதேசிக் கம்பெனியின் நடவடிக்கையிலிருந்து அவரை ஒதுங்கச் செய்யும் நயவஞ்சகக் காட்சிகளையும் அரங்கேற்றுகிறார். ஆங்கில வணிகர்கள், அதிகாரிகள் மட்டுமல்லாது சுதேசிக் கம்பெனிப் பங்குதாரர்களின் சுயநலம், பெரியவரை வெளியேற்ற அவர்கள் நடத்தும் நாடகங்கள், கம்பெனி அதிகாரிகளின் ஊழல்போக்கு - இப்படி சுதேசிக் கம்பெனியைக் கவிழ்த்த ஒவ்வொரு உள்ளடி வேலைகளையும் எக்ஸ்ரே எடுத்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர். தான் சிறைப்பட்ட துயரத்தைவிட, தனது முயற்சியால் வாங்கப்பட்ட கப்பல் பிரிட்டிஷ் கம்பெனிக்கே திரும்ப விழ்கப்பட்டதும் நஷ்டமடைந்த பங்குதாரர்கள் தன்னைக் காரணம் காட்டி கடன் நோட்டீஸ் வழங்கியதும் அவரைப் பெரிய அளவில் பாதித்தது. சுமார் 5 ஆண்டுகள் சிறை வாழ்க்கைக்குப் பிறகு

சென்னை சென்ற பெரியவர் அரிசிக்கடை, நெய்க்கடை வைத்து நடத்தியதும், அதிலும் தோல்வி ஏற்பட பிறர் அரிசிக்கடையில் வேலைக்குச் சேர்ந்ததும் ஒரு வழக்கறிஞருக்கு, தேசாபிமானிக்கு, தேசம் கொடுத்த பரிசுகள். அனைத்தையும்விட மக்களுக்காகப் போராடிச் சிறை சென்ற பெரியவர் விடுதலை ஆகும்போது அவரை வரவேற்க நான்கு பேர் மட்டுமே காத்திருந்த தகவல்களைப் படிக்கும்போது, “என்ன சொல்லி மாள?” என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பெரியவரின் கடிதங்கள், சுதேசமித்திரன், இந்தியா பத்திரிகைகளில் அவர் அளித்த அறிவிப்புகள், எழுதிய கட்டுரைகள், பங்குப் பத்திரச் சான்றிதழ்கள், பட்ஜெட், பங்குதாரர்களின் பெயர்கள், கம்பெனி நிர்வாகிகளின் பட்டியல் உட்பட்ட அனைத்துத் தரவுகளையும் ஆதாரங்களாக இணைத்துள்ளார் ஆசிரியர்.

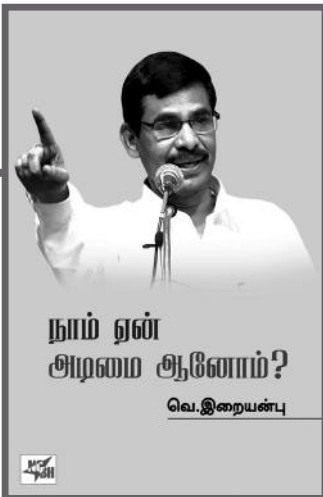
இந்திய சுயராஜ்யத்திற்காகப் போராடிய பிற தேசத் தலைவர்கள், ஆங்கில அரசை மட்டுமே எதிர்த்துப் போராடினார்கள். ஆனால் பெரியவரோ அரசுடன் ஆங்கில வணிகர்களையும் எதிர்த்துப் போராடிய தனித்துவமான தலைவர் எனக் குறிப்பிட்டு எழுதும்போது அது நியாயமானதாகப் படுகிறது.

இந்தக் கதை விரிந்த வட்டத்தில் வாசிக்கப்படும்போது அல்லது கேட்கப்படும்போது ‘பெரியார்’ மாதிரிப் ‘பெரியவரும்’ பெரிய அளவில் பேசப்படுவது திண்ணம். அந்தவொரு நாளில் ‘பெரியார் பல்கலைக்கழகம்’ இருப்பதுபோல் பெரியவர் பெயரில் ‘சிதம்பரனார் கடல்சார் பல்கலைக்கழகம்’ எனப் பெயர் மாறும் அல்லது மாற்றப்படும்.

கட்டுரையாளர், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம்.



நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடாக...



₹ 190/-

நாம் ஏன் அடிமை ஆனோம்?

வெ.இறையன்பு

தமிழகத்தின் சிறப்பான புத்தகக் கண்காட்சிகளில் ஒன்றாக விளங்கும் ‘மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை’யின் ஈரோடு புத்தகத் திருவிழாவில் வெ.இறையன்பு ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள் நிகழ்த்திய ஐந்து சொற்பொழிவுகளின் எழுத்து வடிவமே ‘நாம் ஏன் அடிமையானோம்’ எனும் இந்நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூகம், கலை, இலக்கியம், இயற்கை, வரலாறு, தத்துவம், அறிவியல், போர்கள், ஆன்மீகம், புத்தகங்கள், விலங்குகள், காடுகள் என இன்னுமின்னும் ஏராளமான அம்சங்கள் குறித்து விரிவான தளத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டவை இவ்வுரைகள்.